

MAGYAR CSERKÉSZ

XIV. ÉVF. 14. SZÁM. *Ára 1 pengő.* 1933 JÚLIUS 15.

HIVATALOS ÓRÁK

A Magyar Cserkészszövetség összes központi hivatalai július 28-tól augusztus 16-ig Budapesten működésüket felfüggesztik és azt korlátozva, a viszonyok megszabta lehetőségek határain belül való mértékben Gödöllőn folytatják. A Szövetség központi hivatala a Premontrei rendházban lesz, hivatalos órái: 8—9-ig.

A Jamboree területén az országos elnök úr, az országos vezetőtisztek, az országos ügyvezető főtitkár, az orsz. gazdasági és pénzügyi főtitkár, az országos ügyész, az országos külügyi főtitkár — jamboree-beosztásukban, megtalálhatók.

Az Öregcserkész Központ az öregcserkész táborban működik.

A Cserkészházban — amelyet a Jamboree ideje alatt a Budapesti Csoport vesz át (birtokába) — állandóan egy cserkésztiszt tartózkodik, aki a legsürgősebb, halaszthatatlan ügyekben a szükséges felvilágosítást megadja.

Augusztus 17-ike után a szövetségi hivatalos órák tekintetében a Cserkészházban a hivatalokra vonatkozólag visszaáll az eddigi rend; az elnök és főtisztviselők fogadóidejét a szeptember 1-i Magyar Cserkész fogja közölni.

A GAZDASÁGI HIVATALBAN KAPHATÓ KIADVÁNYOK ÁRJEGYZÉKE:

Cserkészpróbák:

	P
Temesy: Cserkészkönyv. VIII. kiadás	2.—
— Magyarország története	1.—
Dr. Fodor: Magyarország földrajza	—.24
Bödy: A magyar zászló, címerek, szentkorona és koronázási jelvények	—.80
A mi törvényünk	—.20

Különpróbák:

	P
Különpróbák, ötven különpróba rajza és leírása	—.50
Vezetőtiszti Testület: Térképészet	—.80
Krisz: Kerékpározás	1.—
Óveges: Időjóslás és időhatározás	—.90
Vezetőtiszti Testület: Céllövészet	—.60
— Gépkezelés	—.60
Erzbrucker—Sztrilich: Vízicserkészet	1.20
Wittvindits: Csónakok kezelése és javítása	—.30
Dr. Bátori József: Cserkészszellem a vízen	—.50
Simó: Vízrendészeti ismeretek	—.40
Dr. Mocsy—Dr. Sztrilich: Cserkészsegélynyujtás kiskátéja	—.90
Jánossy I.: Famunkák, I—II.	1.20

Gyakorlati cserkészet:

	P
Sztrilich: Táborozási könyv	2.—
Sztrilich: Tábori munkák	—.80
Hunyady: Tábori szakácskönyv	1.50
Nagy Főnök: Vadászösvényen	1.20
Bánlaky—Hesz—Sztrilich: Játékoskönyv	1.20
Spielenberg: Magyar cserkész daloskönyve	1.20
Bárdos: 101 magyar népdal	1.50
Jamboree iroda: Nézem az eget, nóták	1.04
Cserkészpark: Cserkészfeladatok	—.40
Karácsonyi: Regős káté	—.60
Vízitelep: Tengerre magyar	—.30
Leopold Zimmermann: Bilder-Spiel	3.50
Spielhandbuch 1.	3.—
,, 2.	2.50
,, 3.	3.—
,, 4.	3.—
,, 6.	3.—
Vezetőtiszti Testület: Hajítás	1.30
— Repülés	1.—

Vezetői-könyvek:

	P
Major: Az őrs megteremtése	1.—
— Az őrs élete	1.—
R. E. Philipps: Az őrsi rendszer és a tíz törvény	1.—
Sztrilich: A gyakorlati őrsvezető	1.—
— Csapatmenetrend	—.50
— Táborozási menetrend. I.	—.50
— ,, II. A táborvezetés	—.50
Faragó: Az öregcserkészet útjain	3.—
— A kisfiú és a cserkészet	1.—
Baden Powel: Pfadfinder	3.—
— Pfadfinderführer	3.50

Költemények, színdarabok, regények és elbeszélések:

	P
B. P.: A boldogulás ösvényein	4.—
Dr. Radványi: Színuarabok	—.60
Koszter Atya: Mesélnek a kulisszák	1.20
Sik: A magyar fiú szavalókönyve. Kötve P 8.—, fűzve	6.—
Vezetőtiszti Testület: Vitézi tettek	1.—
Radványi: Napsugárleventék	1.20
E. T. Seton: Két kis vadóc	2.70
— Erdőlakók	2.70
— Rolf	2.20
Farkas: Hadak útján	—.90
Koszter Atya: A pszichofutballisták	1.—
Harangi: Robinson unokái	1.50
Temesy: Élni!	2.70
— Győzni!	3.—

Szabályzatok:

	P
Szervezési és eljárási szabályzat, 1930.	—.60
Kiképzési szabályzat, 1932.	—.50
Cserkész ruházati szabályzat, 1931.	—.60
Gyakorlati szabályzat, 1928.	—.60
Cserkészvezetők képesítési, megbizatási és igazolási szabályzata	—.30
A M. Cs. Sz. fegyelmi bíróságainak szervezési és eljárási szabályzatai	—.16
Kiscserkész szabályzat	—.60
Táborozási szabályzat	—.40
Stanoilovic: A cserkészjáték szabályzata	

Egyéb kiadványok:

	P
v. Faragó E.: Jó munkát	—.50
Hermann: Kopenhágai Jamboree	2.40
Sik és Zsembery: Nemzeti nagytábor emlékkönyve	2.40
A Magyar Cserkészszövetség legutóbbi évei	1.50
Kosch: Cserkészúton Angliában	2.20
1930. évi cserkésznaptár	1.20
1931. évi cserkésznaptár	1.20
The World jamboree, 1929	10.—
10 törvény levelezőlap 1. sorozat	—.80

Magyarcserkész

JAMBOREE 1933 BUDAPEST · GÖDÖLLŐ

Budapest, 1933 július 15.
XIV. évf. 14. szám.

Motto: „Ki aranyat vet, aranyat arat."

KEDVES FIAIM!

„Ajtónkon kopogtat már a Jamboree."

Ezekkel a szavakkal vezette be Koszter atya meleghangú cikkét utolsó számunkban. Meghatóan rajzolta meg benne a cserkészapa érzéseit, örömeit és aggodalmait, amelyekkel útra bocsátja Jamboreera készülő fiát.

A Cserkészszövetség elnöki székében — úgy érzem — én személyesítem meg azt a sok-sokezer cserkészédesapát, akik most bizonyos aggodalommal, de ugyanakkor a szülők féltő büszkeségével indítják fiaikat a cserkészek világtalálkozójára. Ez az érzés adja a tollat kezembe ma, hogy mielőtt táborba szállnátok, mégegyszer az édesapák hangján szóljak hozzátok.

Igen! A Jamboree, a világ minden cserkészének legszebb álma, itt kopogtat ajtónkon. Alig pár nap választ el annak megnyitásától. Mennyi lázas izgalom, mennyi titkos vágy, mennyi álomlátás és két év mennyi gondos munkája testesül meg ebben a kéthetes együttélésben, amelynek a kedvéért egyes nemzetek fiai kéthónapos utazás fáradalmait vállalják, csakhogy részesei lehessenek.

Szemem előtt elvonul a magyar cserkészet utolsó nyolc évének a története. A káposztásmegyeri nagytábor. Annak sikere után az első halvány remények és gondolatok: vajha egyszer egy világjamboreet rendezhetnénk, és bemutathatnánk a magyar cserkész-tettrekészséget.

Azután öt évvel később Birkenheadban hivatalosan is bejelentettük igényünket a legközelebbi Jamboree megrendezésére. Ott azonban a Jamboree kérdésében nem döntöttünk.

Két évvel később ot voltam a badeni konferencián. Repesve vártuk a döntést és mégis pillanatnyilag megdöbbentünk, amikor az megtörtént. Amikor a cserkészek világparlamentje egyhangúlag nekünk ítélte a IV. világjamboreet. Hatan voltunk ott a magyar cserkészet delegáltjai és velünk még ketten a szövetség főtisztviselői közül. Bizony, nagyot dobbant a szívünk a határozat kihirdetésekor és a testvérnemzetek delegáltjainak üdvözlését fogadva egyszerre egész súlyával felébredt bennünk a vállalt felelősség érzése.

Azóta újabb két év repült el felettünk. Milyen hosszú idő volt onnan előre tekintve és milyen rövid ma, innen visszapillantva az elmúltakra. Pedig nem fecséreltük egy percig sem az időt. Az első parancsnoki értekezletet még az odaitélés estéjén megtartottuk ott Badenben és azóta állandó munka folyik a szövetségi házban és mindenütt az országban, ahol magyar cserkész munkálkodik.

Látjátok, kedves fiaim, hogyan sűrűsödik össze az összes édesapák minden gondja itt egy helyen, a Magyar Cserkészszövetségben, az édesapák felelőssége a fiaikért. A fiukért, hogy azok úgy rendezzék meg ezt a világtalálkozót az összes nemzetek cserkészeinek a nevében, és megbízásából, hogy annak hasznát lássa az emberiség. A fiaikért, hogy azok úgy teljesítsék kötelességeiket és megbízatásukat, hogy abból tisztesség és megbecsülés származzék a magyar névre.

Ez az általános emberi szempont és ez a magyar szempont egyidejűleg. Emellett azonban ott áll még a külön cserkészszempont is.

Az első Jamboreen, 1920-ban az akkori viszonyok mellett nem vehettünk részt. A második, kopenhágai találkozón 1924-ben már 120 cserkészünk vett részt. Birkenheadben pedig már 852 cserkésszel voltunk képviselve. De hová törpülnek ezek a különben jelentős számok, ha elgondoljuk, hogy a magyar cserkészetnek közel egyharmada, több mint tizenkétezer magyar fiú vesz részt a Jamboree anyatáborában. A segédtáborban és a vidéki látogatásokon pedig mégegyszer annyi cserkész ismerheti meg a világ cserkészetét, és belekapcsolódik a Jamboree munkájába és élvezetébe.

Ez az alkalom, amely így elénk tárul, rendkívüli lehetőségeket nyujt egy eddig még nem ismert és szabályokba nem foglalt cserkészpróbáztatásra. Szemlélődni és meglátni a világ legkülönbözőbb nemzeteinek cserkészetében mindenütt azt, ami igazi cserkészet és kellő bírálattal felismerni és elvetni mindazt, ami nem cserkészies. Gondoljunk mindig arra, hogy nem okvetlen jó mindaz, amit idegenben látunk és nem kell okvetlen lekicsinyelnünk azt, ami saját elgondolásunk.

Ezek a gondolatok járják át lelkemet most a Jamboree küszöbén. Azt hiszem, minden magyar cserkész édesapja gondja benne van ezekben a gondolatokban. De ugyanakkor itt van a szívemben az önérzetes magyar édesapa határozott bizalma is.

Fiaim!

Hozzátok el a táborba a szívetekben a sokat szenvedett magyar faj minden komolyságát, érzéseinek a mélységét. De hozzátok el a homlokotokon a romlatlan faj derüjét és önbizalmát is. Ne akarjon közületek egyik se túl nagyot, rendkívülit cselekedni, de teljesen mindenki becsületesen a maga kötelességét.

Én, a ti országos elnökötök feltétlenül bízom a magyar fiúban. Hiszek fegyelmezettségetekben. Hiszek bennetek és számítok rátok.

Ha becsületesen teljesítjük kötelességeinket, késő nemzedékek is áldani fognak érte. Ezekkel a gondolatokkal bocsátalak útra benneteket. A magyar cserkészszülők áldása kísérjen utatokon.

Jó munkát!

Papp Antal,
országos elnök.

TITKOK A SZEMEKBEN

Este ha megülsz a tábortűz mellett,
S lélekvirágért kutatva nézed a sok szemet,
Jut még eszedbe, hogy mind más és különös?
Az egyik Boszporusnál látta a napkeltét,
A másik egyszerre fogott be égigérő hegyet,
Az egyik kék s a tengert sejteti,
A másik barna, meg bogárfekete,
Sötétre érlelte tüzes nap melege.
Szünetlen mosolyú az egyik,
Hangos danára áll az ajka,
Mintha mindig huncutságot akarna,
S aki mellette ül, halkszavú,
Ha néha-néha szól, csupa dallam,
Ifjú embertölgy, szinte írhatatlan,
Viharban áll és soha meg nem hajlik.
Sok különös szem. — Most együtt van mind.

Testvér, ha megülsz a tábortűz mellett,
S lélekvirágért kutatva nézed a sok szemet,
Jut még eszedbe, hogy annak mind valami titka van?
Távoli faluban tán beteg édesanyát hagyott,
Kenyérért küzdő, fáradtöklű apát,
Odamaradt a melegszívű kis barát,
Vagy a nemzete sorsa fáj,
Ami titoknak a legnagyobb?
Ki tudja, kinek mi bánata?
S kinek mi a titka?
De minden szemnek titka van:
Titok a föld, titok a vér,
Titok a fehér, meg a fekete kenyér,
Titok, titok kinek-kinek a maga élete.

Testvér, ki megülsz a tábortűz mellett,
S lélekvirágért kutatva nézed a sok szemet,
Jut még eszedbe, hogy megértsd a titkot,
Mások titkát, testvérek titkát,
Szent marad-e neked a mellédülők titka?

Dénes Tibor.

A JAMBOREE-TÁBOR ÚJSÁGJA

A július 15-i szám megjelenésével a Magyar Cserkész belekapcsolódik a Jamboreetábor életébe és átalakul a tábor hivatalos lapjává. A világtábor ideje alatt naponta megjelenik az eddigi nagyságban, alakjában és terjedelmében; a táborba érkezésekor ő az első, aki mind a magyar, mind a vendégcserkészt üdvözölni siet a „Welcome”-számban, amely minden hasznos útbaigazítást magában foglal. Kézenfogva kísér végig a lap a tábor egész idején. Ő lesz a legjobb barátod ott is.

A tábori Magyar Cserkész rengeteg képet hoz, mert a kép nemzetközi: annak a beszédét mindenki egyformán megérti. A szövegrész öt nyelvű lesz: magyar, angol, német, francia, lengyel. Emellett egy kis „nemzeti sarokban” nap-nap után más nemzet kap a saját nyelvén egyenesen neki szóló cikkeket, híreket. A rotációsgépen előállított lap a mai csodálatosan fejlett nyomdatechnika segítségével bámulatos dolgokat fog produkálni. Majd meglátjátok.

A lap szerkesztősége kiegészül. Koszter atya a szerkesztő, segédszerkesztő Dénes Tibor bá'. Hozzájön mint budapesti szerkesztő és nyomdaigazgató Arady Zsolt dr. És az idegen nyelvű cikkek egy-egy szakértő ellenőrzője: Mr. Henry Spencer, M. André Rolland, Leopold Zimmermann és Walter Siekiersynski urak. A lap állandó magyar belső munkatársai: Radványi Kálmán, Farkas Gyula dr., Velősy Elek és a cserkészirodalom összes ismert, népszerű képviselői, akik saját csapatukkal táboroznak, de munkájuk javát a lapnak adják. Óriási riporter-, fordító-, adminisztratív apparátus áll a lap mellett Lipovniczky Pali bácsi irányítása és vezetése alatt. Közvetlenül a lap szolgálatára áll a „firkászok” raja: a 7-esek és a soproni 64-esek két-két őrse. És a lap munkatársa az a 12.000 magyar cserkészfiú, aki ott él majd velünk a Jamboreen és az a kiszorult 25.000, aki csak látogatni jön, vagy otthonról néz Gödöllő felé.

Komolyan, fiúk, mindannyian hivatalból munkatársai vagytok a lapnak. Hány érdekes dolgot lát meg a cserkész, hány szép fénykép készül a két hét alatt, hány mélyen járó, vagy bukfencező gondolat születik meg a cserkészkoponyákban! És ilyenkor jössz a szerkesztőségbe, vagy elcsípsz valahol egy sajtójelvényes „firkászt” és neki adod át az ajándékodat. Mindenesetre el nem felejted, hogy minden, ami érték, a Jamboreen közkincs és hogy a magyar fiúk kötelessége gazdagítani a vendég cserkészeket ép úgy, mint a látogató közönséget.

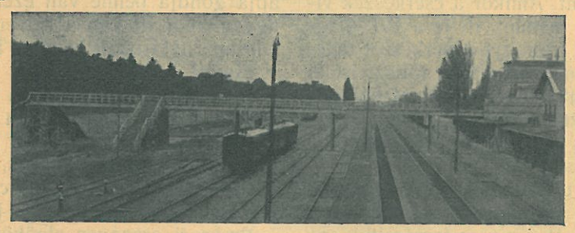
A táborparancsnokság a feje az egész titáni sátorvárosnak; a tábori újság szerkesztősége pedig a szíve a Jamboreenak. Vért lökünk szét onnan: gondolatokat, mosolygást, sok-sok cserkészkincset. És ti valamennyien szállító erecskék vagytok a magyar, sőt a világcserkészet testében: szétviszitek a szív árasztotta egészséges vért és ugyanakkor szünet nélkül szállítjátok a nyersanyagot a szív kamráiba. El ne felejtsétek: a ti segítségtek nélkül nem lehet jó Jamboree-lapot csinálni!

Természetesen arra előre megkérlek: ha valaki gondolatot, vagy képet, vagy cikket adott és az másnap nem jelenik meg azonnal a lapban, akkor ne fogjon egy bunkós cserkészbotot, hogy agyonverje a szerkesztőt. Semmit, ami érték, elsikkadni nem engedünk; de azt nem biztosíthatjuk, hogy minden pont úgy jelenik meg, ahogyan hoztátok és pont akkor, amikor szeretnétek.

A szerkesztőség az egész tábor legkedélyesebb pontja lesz, ahol mindig mosolygós derű és nagy-nagy cserkésznyugalom uralkodik. Hozzátok el a vendégfiúk közt talált új barátaitokat is egy-egy kis traccsra! Pláne, ha írót vagy költőt fedeztek fel közöttük, azt meg egyenesen nyakoncsípjétek és karhatalommal is becipeljétek a laphoz.

És még egyet. Lehetnek nehéz, dübörgő tempójú napjaink, amikor „minden perc egy halál”, amikor az ember lélekzeni sem ér rá, csak gondolkodik, ír, küld a nyomdába, gondolkodik, ír, küld a nyomdába, aztán már nem is gondolkodik, csak ír, ír és küld a nyomdába, aztán már nem is ír, csak küld, küld a nyomdába... Sz.óval, ha ilyen alkalommal bevetődöl a szerkesztőségbe és azt mondja a szerkesztő: máskor gyere, kis pajtás, most nem érek rá, — hát akkor ne sértődj meg, hanem lásd be, hogy sürgősen dolgozni és beszélgetni egyszerre nem lehet, szépen ballagj el és csendesebb pillanatban ugyanolyan mosolygó arccal kukkants be újra.

Ugy-e, így lesz?

Itt szállunk le a füstös vonatról.

Kivonat Lord Baden Powel a világ főcserkészének gróf Teleki táborparancsnok úrhoz intézett leveléből.

. . . Azt hiszem, hogy a Jamboreenak igen nagy sikere lesz . .
Kitünő eszme volt a magyar cserkészek részéről a közönség figyelmét rádió útján felhívni. Megigérem, hogy ezúttal jó időt hozok magammal, hogy ezáltal is a Jamboree sikerét előmozditsam. Nagyon sajnálom, hogy a magyar cserkészeket a riadó alkalmával a rossz időviszontagságainak tettem ki. Ez nem fog többé előfordulni, hacsak az ördög nem lép közbe, és jó szándékomat meg nem változtatja.

A HALLGATÓ NEMZET

Amint megitták a délutáni teát, előmásztak a Ferkó sátrából és barátságos csevegés közt oszladozni kezdett a társaság. Prhoznyik és Svastics együtt ballagtak el a nagy aréna irányában, Stanescu a halkan dúdolgató Adamival és Hyavatával a királyi kastély felé sietett, hogy a délutáni térzenének legalább a végét elérje, és Ferkóval csak a dijoni Jean de Cornet és a wisconsin állambeli hatalmas csontú Edmond Stanton maradt. Csendes beszélgetés közt lődörögtek a Kandersteg-kapuhoz vezető széles úton, jobbra-balra barátságos köszöntéseket váltva a szembejövő pajtásokkal.

Ferkó éppen a football technikájáról magyarázott és az alacsony passzjáték előnyeit fejtegette, amikor Jean hirtelen félbeszakította:

— Hagyjuk ezt most, pajtás. Örülök, hogy hárman maradtunk. Szeretnék valamit bizalmasan kérdezni tőled.

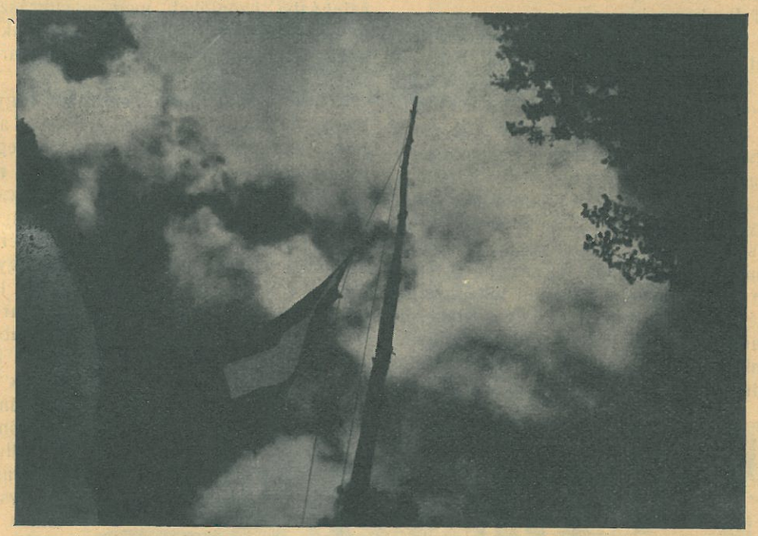
— Parancsolj! — nézett fel csodálkozva a magyar fiú. Meglepte a franciának izgatott, sürgető hangja.

— Te... hogy is mondjam... milyen viszonyban vagy te Phroznyikkal és Svasticcsal?

— Cserkésztestvéri viszonyban. Ők a vendégeink és én házigazda vagyok. És szeretem bennük a cserkészt . . .

— Jó, jó, ezt értem. De amúgy... Hiszen ti tulajdonképpen ellenségek vagytok. A párisköruli békék...

Ferkó elnevette magát: — Ó, most elástuk a harci bárdot. És a cserkészeten belül egyébként sincs háborúság: félretesszük mindazt, ami elválaszt bennünket. A Jamboreen egyszer sem fogod hallani Trianon nevét.

A magyar zászló őrzi sokezer fiú álmát.

— Hiszen éppen ez az, amit nem értek. És Edmond sem érti. Igaz-e, Edmond?

— Sur. Igy van. Nem értem.

Ferkó nyugtalankodva pillantott fel: — Ti erről beszélgettetek? Miért érdekel benneteket?

— Nézd, pajtás, Edmonddal én évek óta levelezésben állok. És most, hogy a Jamboreera készültünk, sokat tanakodtunk azon, hogy a trianoni béke, mint legyőzhetetlen kínai fal fog meredni közöttünk és köztetek. Hiszen a te országodat nagyon megnyomorították, és a béke mesterei közt ott volt az én nemzetem képviselője, meg az amerikai, az angol, olasz és sokan azok közül, akik most itt a ti vendégeitek. Ez olyan történelmi tény, amelyet semmiféle cserkészet nem tud megváltoztatni. És látod, mi attól féltünk, hogy ti itt tele lesztek panasszal és szemrehányással. Hogy másról se lehet majd veletek beszélni, mint politikáról, és hogy mi kénytelenek leszünk nap-nap után százszor is védelmezni a mieink eljárását és bizonyítani a páriskörnyéki békék helyességét.

— Fel is készültünk rá — vágott közbe az amerikai —. Én négy könyvet áttanultam és tudok kívülről egy csomó paragrafust.

— Ugy van, én is felkészültem. Azt képzeltük, hogy ti nagy vitákat fogtok rendezni velünk a revizióról és hogy itt a táborban nekünk kell megvédenünk a nemzetünk felfogását békéről, biztonságról, népjogokról. Megvallom neked, sok francia és angol és amerikai fiú átnézegette a történelmet és tanulmányozta a háború utáni évek históriáját, hogy, ha ezek a kérdések előkerülnének, helytállhassunk a francia, angol, amerikai álláspontért. És most már tizedik napja tart a Jamboree és ti hallgattok. Egyetlen egyszer nem hallottam magyar fiútól Trianon nevét és soha politikai vita nem fordult elő.

— De volt vita. Prhoznyik és Adami vitatkoztak tegnap a Rothermere-vonal ügyéről. Nagyon heves vita volt. Ferkó, te nem voltál ott akkor.

— Igen, az olasz és a cseh vitatkozott a magyar nemzet problémájáról. És egyetlen magyar fiú nem szólt bele. Meghallgatták, aztán tovább mentek. Miért? Miért hallgattok? És mi adja az erőt nektek, hogy így szerettek minket és nem mutatjátok, hogy fáj valami? Már elfelejtettétek? Belenyugodtatok?

— Hej, pajtás, nehéz kérdések ezek! Ha a Jamboree előtt politikai könyvek és térképek, meg paragrafusok helyett a magyar néplelket tanulmányoztátok volna egy kissé, akkor megértenétek az egészet. Mi nagyon befelé élő, hallgató nép vagyunk. Ezer év alatt megtanultuk, hogy minden gondunkat a lelkünk mélyére rejtsük, el ne kiáltsuk. Amikor mi rátok mosolygunk, az nem színjátszás, nem erőltetett, hazug mosoly, hanem igazi szeretetnek az arcunkra, szemünkre kiülése. Ami fáj, az olyan mélyen bent a lelkünkben él, hogy az arc mosolygását le nem törli. Micsoda vendéglátás volna az, ha szemrehányással, vitával, haragos érvekkel traktálnánk benneteket?

— Igen, azt látom, hogy nagyon kedves házigazdák vagytok. Ez a tíz nap tele van szép emlékekkel. És egészen otthon érzem magamat a táborban. Mintha az enyém is volna. Mintha a sok éven át otthon megélt táboraim mindegyikéből volna benne valami.

— Nem hiszem, hogy lenne, nem Európában, de az egész világon még egy nép, amely úgy tudná szeretni és becsülni a vendégét, mint a mienk. Tudod, ezer éven át annyi hivat-

lan, kellemetlen vendéget kellett fogadnunk és sokszor hosszú ideig ellátnunk, hogy megtanultuk egész szívvel becsülni azt, aki baráti szeretettel jön hozzánk. És nálunk mindig a vendég az úr, ő van otthon és az ő parancsa az első; a házigazda csak utána jön.

— Ezt érzem, csak nem tudtam így megmondani. Nálunk Amerikában, ha vendég jön, megmutatjuk: ez a szobád, ez az autód, ekkor van reggeli, ebéd, — aztán magára hagyjuk: érezze jól magát. De ti mindent kitártok és ideadtok és olyan, mintha én volnék magam a gazda és ti lennétek idegenek a saját portátokon. Érdekes!

— De mondd csak — érdeklődött a francia —, a délszláv meg a román, meg a cseh fiúkkal szemben is ilyen őszinte a vendégszeretetetek? Nem csak olyan parazsat takaró hamu az, amelyből minden pillanatban kitörhet a láng?

— Ó nem, pajtás. Minket őszinte önuralomra nevelt a történelem. A Svastics, a Stanescu, a Prhoznyik éppen olyan kedves vendégeink, mint ti vagytok. Talán nem kötünk velük messzenéző személyes barátságot, mint veletek, de sem a táborban, sem kirándulások alatt egy pillanatra sem érzik soha, hogy köztünk a nemzeti céloknak áthághatatlan falai meredtek és egy viharos évtized sok nehéz emléke ül. A magyar cserkészet becsülete rajta, hogy egyetlen vendégünknek sem lehet még futó kellemetlen benyomása sem a gödöllői Jamboree idejéről.

— Ezt csodálatos szépen megoldottátok. Szeretlek érte benneteket. És szeretem a népeteket is. Érdekes, hogy a cserkészek a maguk akaratát hogyan rá tudták kovácsolni az egész országra. Voltam Ösz-tör-go-ban, ahol a katolikusok főpapja székel, aztán meg tegnap jöttünk meg arról a kimondhatatlan nevű pusztaságról, ahol a fata morgana játszik. És láttam egyszerű embereket is: olyan hatalmas férfiakat, hogy a két markukban összeroppanthattak volna engem, aztán asszonyokat, gyerekeket... És mind alig szólt valamit, de mind mosolygott és az asszonyok megsímogattak és kínálgattak mindenféle különös, de nagyon jó étellel. És sehol egyetlen haragos arc nem fordult felénk, vagy egyetlen fenyegető kéz nem emelkedett... Pedig a Stanescu félt és el akarta takarni a nemzeti jelvényét, de őt is olyan szívesen fogadták, mint engem, vagy akárkit. Azt éreztem, amit az előbb mondtál: hogy ti hallgató nép vagytok és hogy az érzelmek és indulatok nagyon mélyen lent laknak a szívetekben. Az arcok nagyon komolyak, de a szemek mosolyognak. És ez roppant érdekes.

— Bizony, testvér, a mi népünknek nagyon mély a lelke és szeretetért ép úgy, mint haragért mélyre kell lenyúlnia. De aki egyszer lejutott a magyar lélek mélységébe és be tudta fészkelni ott magát, azt tűzön-vízen át szeretjük hű, áldozatos, ősi nagy szeretettel. És a Jamboree vendégeit szívébe fogadta a mi népünk. Két évig készítettük reá, fúrtuk a szíveket. De elértük azt, ami a vezérünk legelső szava volt: „egész ország Jamboree". A gödöllői tábor vendégszeretete és becsülése kiárad az országra és mindenütt ugyanaz a vendéglátó magyar lélek fogad benneteket.

— Érdekesek vagytok, magyar cserkészek, és érdekes a népetek. Szeretnélek jobban megismerni. Azt hiszem, több jó van bennetek, mint amennyit kifelé mutatni tudtok. Mások vagytok, mint a franciák. De szeretlek titeket.

— És mások vagytok, mint az amerikaiak. Mi kimondjuk azt, amit gondolunk és ököllel nekimegyünk annak, amit meg akarunk csinálni. Ti hallgattok és olyan álomlátó nagy nyugalommal csináltok mindent, és mégis elértek oda, ahová akartok. Van bennetek valami nagyon vonzó és titokzatos. Én is szeretlek.

Odaértek a Kandersteg-kapuhoz és megállva, nézték a színházba özönlőket, meg a cukrászda asztalai között nyüzsgő tömeget. De míg a szemük a tarka sokaságot nézte, lelkük ott kalandozott a magyar fiú képzelete szárnyán...

— Álomlátó, hallgató nemzetnek vagytok a vendége, pajtások. A gödöllői Jamboree jelvénye a magyar álmok állata: száguldó csodaszarvas. És az egész gödöllői világtáborral mi nem politikát álmodtunk meg, nem határokat igazító történelmet és nem magyar dicsőséget a cserkészeten keresztül. Hallgatunk arról, ami fáj, nem terhelünk benneteket azzal, amit szeretnénk és amiért minden nap imádkozunk... Csak egyet akarunk... Hogy nyugati nemzetek, vagy távoli világrészek fiai, akik most látnak először szemtől-szembe igazi magyar tájat, magyar földet, magyar embert és életet, belenézzenek mélyen abba a mi hallgató, mosolygó, mély magyar lelkünkbe és így szemtől-szembe, lélekből-lélekbe nézve, megismerjenek és megszeressenek bennünket. Nem hízelgünk és könyörgünk, csak elétek állunk és azt mondjuk: ez vagyunk. És ezernyi aranyszál fűződik a fiúlelkek és a nemzetek között... És mi tudjuk, hogy ha vége lesz a gödöllői tábornak, sok kedves cserkésztestvérünk fog meleg szívvel visszagondolni ide és talán ezentúl, ha akárhol szó kerül a magyarokról, itt is, ott is lesz valaki, aki azt mondja, mint ti az előbb: én szeretem őket. Ez a mi gödöllői álmunk.

Tubi! Tubikám! Maradj nyugodtan, míg a skót testvér lefényképez!...

Gondolkodó hallgatásban álltak pár pillanatig. A francia megszorította a magyar fiú kezét, az amerikai átölelte a vállát. Aztán így szólt az utóbbi: All right, old fellow! Nem eszünk egy kis jeget? És bementek a cukrászdába.

Koszter atya.

ELSZABADULT A SÁRKÁNY,

avagy: a plakátújság újjáéledése a Jamboreen!

Itt van újra a forgács.

Ki ne emlékeznék még arra a nevezetes napra, mikor a tavalyi husvéti őrsvezetői tábor egyetemes izgalmai közepette az első Sár-Kány fióka kibújt a tojásból?

Merészen kiterjesztette pakkolópapír szárnyait, amelyeken vidám tarkaságban hemzsegtek a komoly és humoros ötletek, rajzok, képek, s egyebek.

A Fő-Sárkány, aki a Szerkeszt-Hők élén a tüzet legjobban okádta, elégedetten dörzsölte kezeit. Tudta, hogy Sárkányának országos jövője van. Mert hogy ilyen egyszerű eszközökkel: egy üveg tus, ecset s egy ív papírral, ilyen eleven, mozgékony újságot lehet produkálni, ezt csak egyszer kell vérbeli cserkésznek látnia. A következő gondolata úgyis az lesz egész ösztönösen, hogy:

ezt mi is megcsináljuk.

S mivel az őrsvezetői táborban sok vérbeli cserkész megfordult, szerte az országban felütötték a fejüket a Sárkányfiókák a csapat házi és tábori plakátújságjai képében.

Lapozzátok

csak végig a M. Cs. tavalyi évfolyamát: Itt is, ott is meglapul egy-egy hír újabb ivadékokról. A XIII. évf. 10., 12. és 20. számok hosszabb ismertetéseket hoznak a plakátújságról.

Nem csoda,

ha pünkösdkor már három plakátújság versengett az őrsvezetői táborban, a sajtóhatalomért.

Idén már

a forgószínpadokon folyt az újságszerkesztés, s a „Sárkány" utódjaként (nem volt sár), a „Citera" (hideg volt) zengett.

Mindez

azonban Kismiska ahhoz képest, amit most mondok.

Fiúk!

A Jamboree Táborparancsnoksága szabadon eresztette a Sárkányt. Azaz megengedte, hogy a világtáborban plakátújságokban is szóhoz jusson az a híres cserkészhumor.

A Magyar Cserkész tábori kiadásának nem lehetnek konkurrensei. De a plakátújság mint sajátos sajtóműfaj, nem számít konkurrensnek, sőt fegyvertársnak.

Tehát! Hát te

mit csinálsz e hír hallatára? Ha belekóstolsz már a plakátújságcsinálás gyönyöreibe, úgy csendes csürdülüngőt lejtesz, hogy a Jamboreera is veled mehet.

Ha nem,

úgy fejedbe veszed, hogy nem szalasztod el az alkalmat és kiadod a népek színe elé, mit rejt cserkészkobakod.

Csak

egyszerű bejelentésre van szükség a sajtócsoporthoz, mielőtt az első szám falramászna, s máris mehet az egész.

Az első Sárkányfióka.

Óriási

perspektívák nyíladoznak előttünk. Ismét jó alkalom, hogy a magyar fiúk valami meglepetéssel szolgáljanak külföldi testvéreiknek, amit azok sebtiben magukkal is vihetnek.

Ne várjatok

újabb biztatást, ne nézzétek: jaj, mit csinál a másik, lépjetek ki a homályból a saját rajotok plakátújságjával.

Csülökre magyar,

azaz: jó munkát! Jó szerkesztést, jó plakátújságot, jó mulatást kíván a:

Fő-Sárkány.

A Dudika-pályázat eredménye lesujtó, fiúk! El vagyok keseredve. Egész halom pályamű között egy sem akadt, amelyet le mertem volna közölni a lapban. Hát hol a magyar fiú egészséges, mosolygós humora? A legtöbb valamilyen vicc-témát dolgozott fel, végén-csattanással, vagy közismert anekdótát húzott rá Dudikára, aki majd meghalt, mikor megmutattam neki ezeket az írásokat. És sok a vékonypénzű, erőltetett humorú írás, ahol a lapos feldolgozás megölte a fel-felcsillanó egészséges humort. Jövőre kénytelen leszek humor-iskolát nyitni! Remélem, a Jamboree alatt jóváteszitek a mulasztástokat és egész sereg mosolygó, kacagó írást hoztok Dudikáról és másokról.

Az ember ha emlékezik

Mint türelmetlen, féktelen, hatalmas állat, úgy dohogott, prüszkölt a vonat, amely a fiúkat az álmok, a vágyak földjére, Gödöllőre vitte. Aztán éles sípolás és a vonat elemi erővel iramodott neki és ment, mert, előre.

Iván, a nagyfiú tartotta szóval a csapatot.

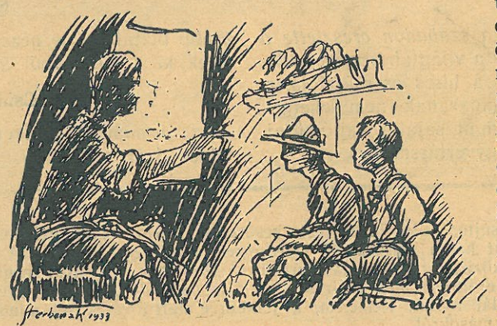
— Haj, haj, a Jamboree!... Tudjátok, fiúk, valahogy úgy van az, hogy szép volt Kopenhága, szép volt Birkenhead, de talán Gödöllő még szebb lesz, nekünk, magyaroknak, mindenesetre szebb lesz. Ám a Jamboree mégis mindig más, mint a csapattábor. Aliga és Akali, a zádori rév, a mohácsi sziget és a legelső táborom ott Pécsvárad felett a hegyek között. Mennyi, mennyi szép, halk emlék!

Iván itt mintha pillanatokra elrévedezett volna és a vonatfülke piszkos szürkeségén túl a Mecsek örökké zöld lankáit látta, távolabb a kuncogó forrást hallotta volna.

— Ott értettem meg igazán, fiúk, mi a cserkészet. Ott tudtam meg, hogy az a nagy csend, amelyben a fiúi erők nyíladoznak, érlelődnek. Hogy nyílt meg a gyermeki szemem, hogy értem napról-napra komolyabbá és valósággal ittam Parancsnok Ur nagyon halk, nagyon szép szavait, miket a tábortűznél mondott. Azt a táborunkat, meg a többit mind, azt is, amit a pilisi hegyekben tartottunk, egyre csak a lélek járta át, akkor is, ha kuktáskodtunk, ha főztünk, burgonyát hámoztunk, éjjeli őrök voltunk és sátrat árkoltunk, mert minden pillanatban, minden ténykedésünkben éreztük, hogy ez a tábor kizárólagosan miértünk, a csapatért a fiúkért összesen és egyenként én érettem van.

— Melyik esztendőben táboroztál először, Iván bátyám? — kérdezte tőle az egyik.

— Ez 1923-ban volt. S a következő esztendőben Kopenhágába mentünk. Hej, fiúk, csodálatos dolog is volt az! Magyar cserkészek, először mutatkoztunk be a világnak és az tudomást szerzett rólunk. Hiszen tudjátok, mert azt minden porosfülű harmadosztályú cserkésznek tudnia kell, hogy harmadikak lettünk, győztünk, diadalt arattunk. Végeláthatatlanul lázas, mámoros napok! Egyik verseny a másikat követte! Láttuk X. Keresztélyt, az államférfiúi kiválóságáról ismert dán királyt! Felhangzott gyászos, diadalmas multunk megéneklője, a Himnusz! Embereket, színeseket és sápadtbőrűeket, felnőtteket és cserkésztestvéreket láttunk! S a tábortüzeink! Micsoda döbbenetes ereje volt ott egy-egy csatakiáltásnak! Szinte kettészelte a levegőt és majdnem a tengerekig jutott. Tudjátok, volt ott egy kedves dán fiú, az tanította meg nekünk a Bi-Pi-csatakiáltást. Hogy mozgott az, hogy járt a keze, a lába, a feje, miközben vezényelt! Átélte, valósággal magáévá tette a csatakiáltást! Soha olyant! A szakadatlan versenyek lázában azonban alig-alig vettük észre, hogy tulajdonképpen táborban vagyunk. Mérhetetlenül gyarapodott cserkésztudásunk, ügyesedtünk, okosodtunk, de azt a csendes, azt a halk szót, mi úgy megkapott a Mecsek derekán, hiába kerestem Kopenhágában. Nagy versengés volt ez, a cserkészetnek amolyan olympiai játéka. Aztán...

Iván tartotta szóval a fiúkat.

— Aztán, aztán? — kérdezték meleg érdeklődéssel itt is, ott is a fiúk.

— Aztán jött 1926. A magyar cserkészet első aranykora.

— Akkor volt a Nemzeti Nagytábor — próbálta kitalálni Pistike, aki talán éppen tegnap kapta meg a második osztályú próbáról szóló igazolványát.

— Valóban akkor volt a Nemzet Nagytábor. Nekem akkor már őrsöm volt — s itt megcsillant elevenen Iván szeme. Igen, azokat a legendáshírű Sasokat. Azt hittem, hogy az első táborom lelkét és az első Jamboreemon szerzett tudásomat egyesíthetem most és egészében kialakíthatom az őrsi szellemet. Milyen gondos szeretettel, az első őrsvezetés nagy-nagy odaadásával készítettem elő a fiúkat a Nagytáborra! S ott is mennyi mindent kaptunk! De talán a legszebb az volt, amikor Sík Sándor bátyánkat egyszerre csak megszállta a hatalmas látomás a megyeri sivatag fölött és megfogalmazta addig, amíg magyar cserkészet és magyar cserkész a világon lesz, a nagy hitvallást. Az őrsi szellem kialakításából mégsem lett semmi. Egyik nap szolgálat közben úgy átvillant az agyamban, hogy a Nagytábor nem az én őrsömért, nem is a csapatomért van csak, annak messzebbmenő, távolabbnéző céljai vannak. Az egybefogás, a közös célkitűzés megértetése, a cserkésztestvériség elénkállítása. Mindez azonban áldozatokat kíván. A csendet, talán kicsit a lélekbe, a magunkba nézést nem kaptuk meg. Azt is megértettük, hogy ezt a tábort nemcsak magunkért építettük, nem vonultunk el nagy magányunkba a hegyek közé, hanem közel maradtunk a fővároshoz, hogy a nagyközönség megismerjen, megszeressen bennünket, a cserkészetet. Mindig készen kellett lennünk a vendégfogadásra, a programmokhoz, bemutatásokhoz, felvonulásokhoz. Igaz, szép és óriási élmény volt az egész, de mégis elütött az első táborunktól.

— S az Arrowe Parkban is így történt? — kérdi valaki.

— Körülbelül így. Csakhogy akkor már mögöttem volt három újabb csapattábor és bennem mindannak a csendes lelkisége, amit ott kaptam. De az a felvillanyozottság, az a határtalan öröm, ami meglepett és eluralkodott rajtam, amikor Parancsnok Ur közölte velem, hogy engem is felvettek a Jamboree-csapatba, fiúk, ahhoz erőtlen az én szavam. S kint is mindegy volt, hogy fáztunk és áztunk, mert fáztunk és áztunk ám eleget!... az a páratlan testvéri összefogódzkodás, a színház, bemutatások, ötvenezer fiú a földkerekség minden zugából és mind feléd mosolyog, mind a jobbját nyujtja, mind barátod és testvéred és mind meg akar érteni; hej, fiúk, ez a tudat és érzés mindennél többet ér.

— De hát ez sem volt olyan, mint a csapattábor?

— Ez sem volt az. Minden percben éreztük, hogy kirakatban állunk, amit a közönség kényére-kedvére nézegethet, nehezebb volt a szolgálatunk, még fegyelmezettebbeknek kellett lennünk, éhségre, fáradtságra keveset ügyelhettünk, de minden mindegy volt, hiszen megértettük, hogy ez a Jamboree nemzeti ügyünk, hogy hazánk sorsa, jövőnk kezünkben van. Minden rajtunk múlik, a világ szeme rajtunk! S ugy-e tudjátok, jó harcot harcoltak a magyar cserkészek s aki kint volt, mindnek, nekem is, a Jamboree bizonnyal élete egyik legnagyobb élménye marad mindörökké.

A mosolygósszemű Pistike nem állta meg, hogy Iván lelkes, szinte elragadtatott szavai után fel ne tegye újra a maga kérdését:

— Hát, Iván bátyám, akkor a gödöllői Jamboree sem lesz tábor? Hogyan lesz hát akkor ott, ha az sem lesz tábor?

— Pistike, Pistike — nevetett Iván —, hiszen te félreértettél engem. Nem azt mondtam, hogy a Jamboreek nem táborok, már a nevük is világtábor, mégis különböznek a csapattáboroktól. A tábor külső jellege változatlan, megvan a napirend és nem úgy van, hogy reggel fekszel és este kelsz, ne félj, a tábori munkából és a gyakorlatokból is bőven kijut, tábori szolgálat is lesz, csak fokozottabb, tábortűz is, csak hatalmasabb és a lelket derítő, minden bút feledtető játékok sem maradnak el. A ti altáborotoknak is lesz parancsnoka, a szolgálati út is megmarad, csupán bővebb és szervezetében is tábor a Jamboree, ha felfokozottabb is. S a napi jótett, a lelkiismeretvizsgálat itt sem marad el, sőt még komolyabb.

— Mi hát a különbség a kettő között?

— Várj szépen sorodra, azt majd meglátod a Jamboreen. Fiúk, vegyétek megfigyelési feladatul a Jamboreera a különbség meghatározását! — mondta Iván s pillanatra elhallgatott.

Éppen akkor állt meg nagy szuszogva a vonat valami nagyobb állomás mellett és a fiúk mind hangos jókedvükben, talán kis izgalomtól is fűtve megostromolták az ablakokat, hogy megnézzék az állomás nevét jelző táblát, aztán megérdeklődték a pontos időt:

— Meddig visz még a vonat? Mikor leszünk Gödöllőn?

Dénes Tibor.

Fiúk, ha feljöttök a Jamboreera, hozzatok magatokkal néhány szép fényképes levelezőlapot a városoknak, vagy falutoknak egy-egy történelmi, vagy művészi kincset jelentő értékéről. Nem úgy, hogy a bikmakkszebellédi kántorlak és postahivatal és községháza ízléses összeállításából készült levelezőlap-tablót cipeljétek magatokkal, hanem pl. a bikmakkszebellédi erdő mélyén romokban álló régi román kápolna képét nagyon szépen fel tudnók használni a tábori újság valamelyik számában. Lássák a vendégeink, mennyi igaz érték rejtőzik ebben az ismeretlen országban! A lapokat hozzátok be a szerkesztőségbe, ahol külön megbízott ügyeletes fogja összegyüjteni őket.

KESERGŐ.

Ez a mi sorsunk, áldatlan, örök:
tusázni fáradtan, sebekkel
s az öltönyünk szakadt, kardunk törött.

A fekete végzet, lám, így akarta:
bátor, dacos, merész legyen a lelkünk,
de üljön mindig gyász borúja rajta.

Helytállunk férfi-módon, emberül,
de hasztalan minden gyönyörű virtus,
vitézkedés, a cél nem sikerül.

Kiáltunk hajrát, rikoltunk vivátot,
törünk rohamra rongyos lobogóval
s a végén ott leselkedik az átok.

Nótánk komor, lagzink halotti tor,
a sátán ürmözi tüzes borunkat
s a homlokunkon idegen tipor.

Meg nem pihentünk, kőszikla a párnánk,
lelkesedünk, rajongunk, elbukunk —
Uram, jó Istenem, jaj még mi vár ránk?

Lesz-e már nyugalom, lesz-e béke,
hogy ismét vethetünk, arathatunk:
eljön-e egyszer harcunk jobbik vége?!

Mihály László.

SOPRON, A CIVITAS FIDELISSIMA.

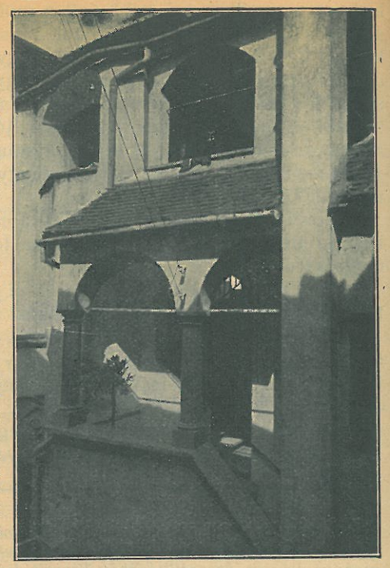
Egy darab megkövesedett barok mult.

Magyarország „leghívebb városát" gyönyörű fekvése, remek, erdős sétahelyei, híres műemlékei az ország legszebb képeskönyvévé avatják s ha ódon utcáit járjuk, kiderül, hogy ez a képeskönyv a legértékesebb történelmi könyv is. Nem kell hozzá történelemtudósnak lenni, hogy olvashassunk a régi kövek beszédes soraiból, maga a város beszél hozzánk a multjáról.

A gyönyörű erdőkoszorúzta vidék már ősidők óta lakott hely. Gondos kutatások világhírű leletekkel gazdagították a város múzeumait; a vaskorszak lakóinak feltárt sírjaiban olyan pénzeket, üveggyöngyöket találtak, melyek a Görögország felé folytatott kereskedelemről tanuskodnak. A hegyek lábánál terül el a mai Sopron. Magva tojásdad alakú: a belváros. Ez már a rómaiak városa volt; Scarbantiának hívták. Emlékei múzeumokat tölthetnének meg. Magában a belvárosban is több ház fala őríz feliratos köveket; a város területén szinte mindenhol akad az ásó római település nyomaira.

A virágzó római várost elsöpörte a népvándorlás; a VIII. században a hatalmas romok előtt tisztelettel álltak meg az új német telepesek és róluk Oedenburgnak, romvárosnak nevezték el. De nemsokára új gazdája akadt az új telepnek. A magyarok királyi városnak tették meg. A középkori századokról keveset tudunk. A városháza rendkívül gazdag levéltárában is csak a XII. század szolgáltat okleveleket. IV. László király a város hűségét megjutalmazandó, Sopront szabad királyi várossá emeli. Ugyancsak ő rendelte el, hogy a déli hegyek tövét megszálló besenyő lövészek költözzenek be a városba; a hegyvidék mai lőver vagy lővér nevét ezekkel a telepesekkel hozzák kapcsolatba.

Sopronnak gyönyörű középkori templomai vannak. Elsőrangú műemlék a bencés templomhoz csatlakozó régi káptalanterem és a Szt. Jakab kápolna, mindkettő a román stílus és a gót stílus közti átmenetet mutatja; a *bencés templom* a XV. század, a *Szent Mihály templom* és a *Szentlélek templom* a XV. század alkotása. E templomok belső berendezésében is több középkori darab maradt még fenn.

Régi soproni ház udvara.

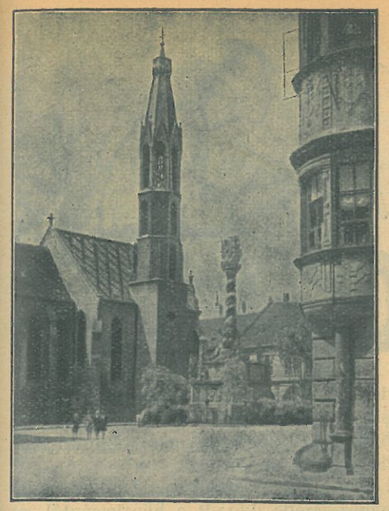
Sopron igen sok zivataron ment át a századok folyamán. Majdnem negyed évszázadig zálogban volt a német császár kezén. A 15. század derekán, Mátyás király halála után is a német császár hadai foglalták el néhány hónapra. A reformáció és a bécsi udvar harcában állandó középpontja a hadak útjának: Bocskay hajdui feldúlták külvárosait. 1683-ig a törökök tartották megszállva. Ehhez járult 1676-ban egy óriási tűzvész, mely még a templomokat is elhamvasztotta. Ennek következtében az építkezés emlékei, apró töredékeket nem számítva, nem keltezhetők a 17. század vége előtt.

A hűség kapuja.

A belváros hírneves régi házai csekély kivétellel ebben az időben kapták mai formájukat. Előreugró házrészek, erkélyek, súlyos fonatdíszek, erőtől duzzadó kapuzatok jellemzik a házakat. Itt-ott későbbi korok megkönnyebbedett díszei kúsznak fel a felsőbb emeletekre. Az udvarok többnyire napfényes, boltíves tornácokkal ékesek. A várost is elöntötte a protestantizmus hulláma, de később a régi hit visszanyerte uralmát. Az ellenreformációnak értékes művészi emléke egy tornácos udvar remek faragású kőszószéke s vele szemben a régi jezsuita templom. 1701-ben a város Főterén felállították a Szentháromság gyönyörű barokk szobrát.

A megújhodott város külső részei is lépést tartottak a belvárossal. Sok-sok házra a vallásos buzgalom apró barokk szent szobrocskákat emelt. A háborúk megkímélték Sopront, a belvárost hajdan határoló várfalak nagyrésze ma is áll. Ezek közül a legszebb a Tábor-kapu, a Hűség kapuja, mely a Főtérről a Templomdombra vezet. Ezt a kaput a XVI. században építették, a XVII. században barokk stílusban átalakították. Ma is ez a legszebb kapu a városban.

A megyeház tere a bencés templommal.

romszorosan átfogó várfalnak elveszett a jelentősége; Mária Terézia uralkodása alatt lebontották, vagy kertet létesítettek rajta; a várárokban pedig házsor keletkezett, melyből a mai legforgalmasabb üzletnegyed, a Várkerület fejlődött ki. De nincs szükség már a külsőbb városfalakra sem. Túlterjed rajtuk a város és a soproniak hagyományos természetszeretete megalapítja 1764-ben a máig is elismert legszebb magyarországi kertet, az Erzsébet-kertet. De hódol a város a művészi szépnek is: kőfaragói az egész Dunántúlon ismertek és festői közül Dorfmeister István hét vármegyében tevékenykedik és a legtöbb soproni templomot, palotát ellátja díszszel.

A XVIII. század után a francia háborúk akasztják meg a fejlődést, azután 1808-ban háromszoros tűzvész a város házainak egyharmadát elhamvasztja. A háborúkat követő pénzügyi válság bizony meglátszik a XIX. század első feléből fennmaradt épületekben, itt is megkezdődik a sivár bérházak korszaka. De a soproniak rajongása a természet iránt e szomorú korszakban is megtalálta a lehetőséget az alkotásra. Mind nagyobb figyelem fordul a környék felé és a régi gesztenyés erdők benépesednek nyaralókkal, kertekkel. A nagy építkezések kora szünetelt; a belső élet kiépítésére irányult a munka. A XIX. század egész sor kultúregyesületet alapított, melyek máig virágzanak: a Zeneegyesület 104 éves, a Dalfüzér és a belőle sarjadzott Férfidalkör 74, az Irodalmi kör 56 esztendős.

A soproni látogató a városnak három, jellegzetesen egyéni arculatát látja. A Széchenyi-tér és a Várkerület övezte belváros megkövesedett barokk középkor; legszebb helyei: a vármegyeház tere, az orsolyák festői szép sarka és a kettőt összekötő, századok történelméről beszélő utcák. Délfelé, a vasútvonalig modern városrész húzódik hatalmas középületekkel (egyetem, posta, pénzügyi palota) és az ország leghosszabb, szépen parkirozott terével. A vasútvonalon túli kertvárosrész, a Lővérek, jellegzetesen soproni látvány. Hatalmas intézmények: a selmeci bánya- és erdőmérnöki főiskola, Szent Imre Kollégium, katonai reál, evangélikus theológus-otthon és a körülöttük újabban kiépült családi otthonok csoportjai a belső kör, amely egészen a hegyek lábáig tart; fent a hegyoldalban a semmi mással össze nem hasonlítható „Felső lővérek" koszorúja csodálatos, romantikus szépségeket revelál.

Kirándulások keretében rövid úton elérhető a Fertő-tó, cserkész-vízitelepel; Tómalom fürdő; Balf gyógyfürdője; a fertőrákosi kőbánya, Magyarországon egyedülálló belső fejtési módszerével felejthetetlen látványosság; a régi perzsa korból megőrzött Mithras-barlang; más oldalon Brennbergbánya, festői fekvésű bányatelep; kissé távolabb Nagycenk, Széchényi István kriptájával, nemzeti zarándokhelyünk. A győri útvonalon el nem kerülhető Kapuvár, ahol kevéssé ismert, de szép népviseletben gyönyörködhetik az idegen.

Gót sarok a barok városban: orsolyák.

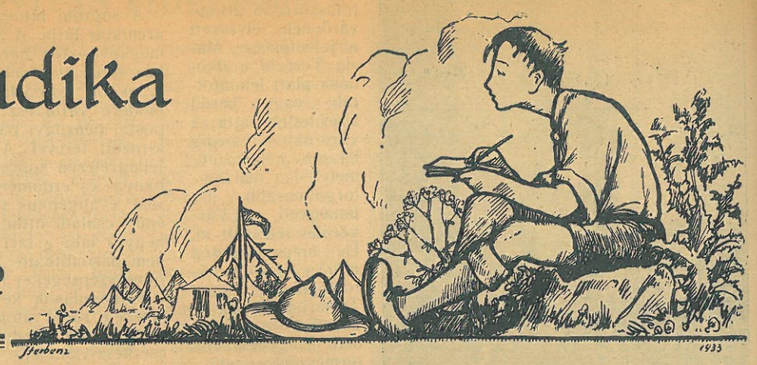
BÚCSÚZIK AZ ÉDESAPA.

„Messzenéző, nagy-nagy örömmel küldelek el a Jamboree-táborba, kicsi fiam, mert tudom, hogy egész életedben egyedül álló, csodálatos, nagy benyomásokat szerzel az ott töltendő két hét alatt. De ugyanakkor csendes aggodalommal nézek utánad. Féltelek . . . Meg fogod-e érteni az édeapád aggódását, aki a legigazibb jóbarátod a széles világon?

Féltelek az idegen világ érintésétől és szeretnéma lelkedben bevehetetlen bástyákkal körülzárni a te itthoni világodat: az otthont, szüleidet, testvéreidet, pajtásaidat, a kisváros életét és mindazt, ami eddig szép, a legszebb volt előtted. Két hétig együtt élsz majd idegen fiúkkal, akik másképpen gondolkoznak, más élményeken nevelődtek, más horizonton nézik az életet és nemcsak a nyelvük, ruhájuk, hanem az egész szellemi, erkölcsi világuk annyira más, mit a tied! Látod majd szép ruhában megjelenni, könnyű kézzel pénzt költeni a gazdag nemzet fiát és olyan szegényesnek, kopottnak tűnik fel majd mellettük a te édesapád az ő kifordított, megfoltozott ruhájával, minden fillért megszámoló sok gondjával. Idegen világrészek fiai élik és beszélik a maguk erkölcsiségét és amíg őket hallgatod, olyan színtelennek, kötöttnek és puritánnak fogod látni talán a magyar keresztény család tiszta, nemesen egyszerű erkölcsi felfogását. Az angol fiú úgy fog beszélni Indiáról, Kanadáról, Délafrikáról, mint ahogyan a szegedi ember Dorozsmát, Szöreget említi; a francia terveivel átfogja a fél világot; óriási perspektivát látsz a kis japáni, vagy az olasz, vagy az amerikai fiú szemei előtt és törpének, jelentéktelennek tetszik majd előtted a magyar nemzet az ő elmult szép ezer évével és megtöretett jelenével . . . Féltelek attól, kicsi fiam, hogy szégyelni fogod a te világodat és fájni fog a szíved, hogy nem lehetsz olyan fölényes, nagytervű, sokpénzű, magabízó, mint ők, a gazdagok, a hatalmasok . . .

Féltelek, drága melegházi növényem, a szabad nagy kert viharától és ismeretlen, perzselő erők érintésétől. Harmincezer fiú gyönyörű tábora csupa szépség, erő, idealizmus; úr fölötte a cserkésztörvény és dédelgetett vezér Bi-Pi, a csodálatos öreg katona . . . De édesapád férfiszeme azt is látja, hogy a bennetek élő sok szépség és nagyszerű fiúkincsek mögött és alatt és körött mindenfelé ezer alakban hogy leselkedik a bűn is, a rossz, amely ott van rögtön, ahol csak három ember találkozik össze, hát még ahol harmincezer! Sóvár felnőttek bűne, fegyelmezetlen fiúk bűne, minden szépet tudatosan rontó csatorna-népek ellenséges rosszasága, bűn díján kenyeret kereső letört lelkek tolakodó hívása . . . Harmincezer cserkészfiú és a látogatásukra sietö jóbarát százezrek: milyen szép az! De el ne felejtsd, hogy tavaly a csapatból, 30 fiú közül kitett egyet a parancsnok úr, mert a kamaszévek durvaságai megölték benne a cserkészlelket, és csak 29-en maradtatok. Hát a harmincezer! És a látogató százezrek között mennyi lesz a zsebtolvaj, mennyi a zavart csinálni érkező suhanc, mennyi a bűnt kereső sötétlelkű ember! Kicsi fiam, féltelek, hogy a te tiszta szemed nem látja meg mosolygó arc mögött, talán hivalkodó sokféle jelvények mögött az ellenséges ember lelkét, hiszen eddig csak olyanokkal találkoztál, akik szerettek téged és a javadat akarták. Igérd meg nekem, hogy napnap után keresed az alkalmat, hogy pár zavartalan szót válthass a parancsnok urral s hogy ha akármi nyugtalanít, mindjárt hozzáfordulsz és az ő szeme fog pihenni minden kötendő új barátságodon és minden romantikus, szép vállalkozáson! Ha tudom, hogy a parancsnok úr, aki évek óta lelkialyád, melletted áll és lát téged a tábor tizennégy napján keresztül, olyan megkönnyebbült szívvel engedlek el akkor, kicsi fiam! . . ."

Hájfejeő Dudika mint riporter

Miután az idegenvezetők csoportjánál barátságos szavakkal magasztalván Dudikát („úgy szidtak, mint a bokrot" — mesélte Dudika később bizalmas baráti körben), elbocsátották a csoport kötelékéből, önnön nélkülözhetetlen értékének lenyügöző tudata újabb munkakör keresésére hajtotta. Sors őfelsége meglátva a ténfergő gyereket, mókás fintort vágott és észrevétlen újjakkal a tábori újság szerkesztősége felé terelte őt. Amikor az újság munkatárscsoportja, a „firkászok" körülvették, ölelgették, kaján Sors kárörvendően mosolygott; amikor pedig tíz perc mulva, mint ujdonsült „firkász" lépett ki a szerkesztői szobából, mellén a nagyhatalmú sajtójelvénnyel, Sors pocakja rengett a visszafojtott kacagástól. Ha a szerkesztő a kacagó Sorsot látta volna, Dudika tíz másodperc alatt befejezte volna újságírói pályafutását.

— Szolgálat!

A belső szobából hallatszó hívásra Piki, a költő, pördült be az ajtón: Jelen!

— Te, Piki, hozz hamar egy firkász-riportert. Ügyes gyerek legyen!

— Igenis, azonnal hozom.

Ügybuzgalomtól égve, robbant be Piki a szolgálatosok beszélgető csoportjába: — Fiúk, egy riporter kell gyorsan! De ügyes gyereknek kell lennie! Ki ügyes közületek?

A fiúk összenéztek és hallgattak. Önbizalma volt hiszen mindegyiknek elég, de... izé... ha egyszer külön hangsúlyozzák, hogy ügyes fiút keresnek, az valami különlegesen nehéz feladatot jelent. Ezt meg kell gondolni.

Csak Dudika nem gondolkozott. Mit neki nehéz feladat! Azonnal előállt és vállalta, hogy ő ügyes gyerek.

— Gyere komám, gyorsan! — Piki már cipelte is befelé és diadallal állította a szerkesztői asztal elébe: — Szeretettel jelentem, itt az ügyes riporter!

Szerkesztő bácsi felállt az asztal mellől, toronymagasságból lenézett Dudikára és hozzáhajolva, csendesen szólt:

— Kis pajtás, nehéz és fontos interjút kell lebonyolítanod. Tudod, mi az az interjú?

— Igenis kérem, tudom. Inter, prepozició genitivusszal és juh, az egy borzas állat, akinek gyapjú van a hátán. És én bonyolítani is jól tudok, mert anyuska horgolópamutját mindig nagyszerűen összebonyolítottam...

— Jól van, szeretem a humoros cserkészfiút. Tehát figyelj. Megkeresed a VII. altáborban Chattuy Paalie Hiasbereneech singaléz főcserkész urat. Alacsony, kövér ember, furcsa egyenruhában, díszesveretű cserkészbottal és nagy keleti pipával a kezében. Köszöntöd, bemutatkozol, megmondod, hogy a tábori újság riportere vagy és kikérdezed a szokásos módon: hogy mit szeret, mi tetszik neki, mi a véleménye, milyen tanácsot adna ésatöbbi, hiszen tudod már, úgy-e? Amint végeztél, rögtön visszarohansz ide, megírod a cikkedet és behozod énhozzám. Megértettél?

— Igenis, megértettem. Megyek és kikérdezem a csingaléz főcserkész bácsit.

— Jól van, kis fiam. Hát csak ügyesen és tapintatosan. Angolul beszélj vele, azt legjobban érti.

Szerkesztő bácsi visszaült az asztalához. Dudika pedig kiódalgott a többiekhez. Melle dagadt a büszkeségtől, rá se hederített a kíváncsian váró társaságra, hanem elővette a noteszét, megnyálazta a ceruzája hegyét és elindult riporteri útjára. Az égen kacagott a nap, de ezt Dudika nem látta. Az ő szeme most már csak a singaléz főcserkészt kutatta.

— Hm — füstölgött magában —. Hogy hol a hetedik altábor, arról fogalmam sincs. Ellenben, ha a csingaléz bácsinak esze van, akkor az most nem mászkál az altáborában, hanem valamelyik sörözőben hűsöl. Először ott nézem meg.

A szerkesztőségtől nem messze, árnyas fák alatt hívogató fehérasztalok sorakoztak. Dudika egyenesen arrafelé tartott. És lám, ott a jobboldalon, a második asztalnál... Nézzük csak... Kicsi, kövér bácsi... No ez jó kövér. Stimmt. Furcsa egyenruhában... No csak: nagy csizma, kék nadrág, nehéz sújtásos kék kabát, olyan, amilyet nálunk tábornokok, meg huszárok hordanak... Ez is megfelel. Kezében pipa, nagy füstfelhőket ereget belőle. Az asztalhoz támasztva görcsös kampós botja. Ezzel elég cifrán el lehet verni valakit. Szóval minden adat egybevág. Előre!

Egy perc mulva mosolygószemű cserkészfiú hajlongott a furcsa idegen asztala előtt.

— How do you do, sir csingaléz?

A bácsi nagyot bámul.

— Hejába vartyogsz nekem németül, kisöcsém, meg nem értem én azt!

Dudika bámul.

— Jé, hát a bácsi magyarul is tud?

— Hogy tudok-e? Hát hogyne tudnék? Nincs ennél szebb nyelve a fölséges Uristennek az egész kerek nagy világon!

Dudika lázasan jegyzi az idegen főcserkész történelmi súlyú szavait a magyar nyelv szépségéről. Aztán írásra készen tovább kérdez:

— Ugy-e, Skatulya Pál, jászberényi fősingaléznek tetszik lenni?

— Fősintér az öregapád! Azt a hétfán fütyülő...

— Jaj, nem is úgy értettem! De magának tetszik lenni a Skatulya Pali bácsinak Jászberényből?

— Az vagyok, kisöcsém, éppeg, hogy az. Bár, hogy nem Skatulya Pálnak hívnak, hanem Csutora Pétörnek, meg oszt nem Jászberényből, hanem onnan továbbag, Szögedéből jöttem. De hát az nem számos, igaz-e?

Dudika lázasan jegyez; csak úgy sistereg a ceruzája a papíroson. Aztán felnéz: — Tessék megengedni, hogy meginterjuholom a bácsit!

— Még hogy mit? Nem értek ám tótul, fiacskám.

— Csak kérdezni szeretnék egypár dolgot.

— No azt lehet. Ülj oda a székre, oszt halljam a kérdést!

— Hát tessék megmondani, hogy mit tetszik szeretni?

— Hm. Hát szeretem a paprikás szalonnát, meg a jó töltött káposztát, meg a jó karcos se kutya, ha az alapját megvetette az ember.

— ... te az ember. Igen. És mit tetszik jobban szeretni: a szódabikarbónát vagy a Jamboree-indulót?

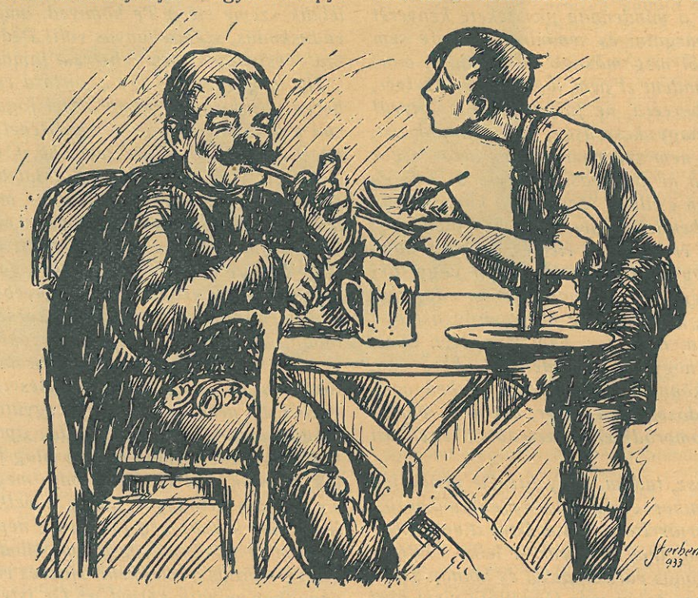
— Már én csak megmaradok a cigánymuzsika mellett; az a legszebb és legigazabb.

— Igenis. Felírtam. Most azt tessék megmondani, mi tetszik a bácsinak?

— Mi tetszik? Hahahaha!... Az elébb láttam egy suvikszos képű szerecsent, oszt árvalányhajas magyar kalapja volt és olyan ménkű fagylaltos izét szopogatott. Hát az a maskara tetszett nekem legjobban. Ha elmondom otthon az asszonynak, nyilalást fog kapni ő is a nevetéstől. Hahhahaha!...

— ...ne-ve-tés-től. Ugy. És most mi a bácsi véleménye?

— Az a véleményem, hogy jó volna még egy korsó sört hozatni, mert ez ugyan hamar elfogyott. Hé, János, vagy mi a neved... Csaposlegény, a teremburádat! Még egy sört, de hideg legyen és kevés habot reá, mert lélötty oltja a szomjúságot, nem a hab!

És most meginterjuholom a csingaléz bácsit.

— ...lélö... izé... bácsi kérem, a lélöttyöt két työvel írják vagy egy is elég neki?

— Nem tudom én azt, kisöcsém, mert én sohsem írom, én csak iszom, az meg työ nélkül is hibátalan megy.

— Igenis. Ez kész. Most még azt tessék megmondani, hogy milyen tanácsot adna a bácsi?

— Azt tanácsolnám, kis szógám, igyál te is egy hörpintést ebből a jó sörből, mert az a cserkésznek sem árthat.

— Ejnye, de nagyszerű tanács! Klukluklukluklu... (Add ide te, hagyj nekem is valamit! Ej, de jó torkod van, a teremburádat!...) Sohase gondoltam, hogy riporternek lenni ilyen kellemes. A bácsi eljöhetne tanácsadónak a táborparancsnokság mellé. De jó lenne!... De tessék várni, van még egy kérdésem. Hogy is volt?... Igen!... Ésatöbbi?

— Nincs több, kisöcsém; az kellene még csak, hogy itt berúgj a sörtől, oszt engem csukjanak be azért, mert te randalirozol.

— Igenis. Ran da li-ro-zol. Köszönöm szépen. Jó munkát kívánok és tisztelem a kis csingalézeket.

Dudika feltűnő jókedvűen állított be a szerkesztőségbe. A fiúknak kijelentette, hogy a riporterfoglalkozásnak nincs párja és ő megkéri a mamáját, hogy ne kelljen tovább iskolába járnia, hanem ezentúl mindig interjuhokat fog csinálni mindenféle idegen bácsikkal. Azután beült az írógép mellé és megírta a következő cikket:

A jászberényi főcsingaléz Szegedről.

Alacsony, kövér ember, furcsa egyenruhában, díszes veretű cserkészbottal és füstölgő pipával. Magyarul beszél, de németül és tótul nem ért. A neve Csutora Pétör és nagyon szereti a paprikás szalonnát meg a töltött káposztát, meg a karcos kutyát. A kutyának ő veti meg az alapját. És a magyar nyelvet tartja legszebbnek az egész kerek nagy világon. A szódabikarbóna és a Jamboree-induló közül legjobban szereti a cigánymuzsikát és legjobban tetszik neki a szerecsen a suvikszos árvalányhajjal és a fagylaltos ménkűvel. Az asszony főfoglalkozása, hogy nyilalást kap a nevetéstől. A csingaláz főcserkész sátrát a nyári kocsma kerekasztala közelében üti fel és sört iszik, de lélöttyöt és nem habot és a táborparancsnokságnak azt szokta tanácsolni, hogy a cserkészek is igyanak egy hörpintés sört, mert az a cserkésznek nem árthat. Tábori jelszava: a teremburádat. És nem szereti, ha a riporter randaliroz, mert akkor őt becsukják. Nagyon rokonszenves ember és én minden nap meg fogom őt néhányszor interjuholni, mert fontos, hogy a magyar és a csingaléz nemzet közt kiépitsük a politikai barátságot.

Dudika cikke soha nem jelent meg a tábori újságban, ami a magyar hírlapírás csődjét bizonyítja. De Dudika csődjét is bizonyítja, mert a szolgálatosak azt mondják, hogy Dudika szebben repült kifelé a szerkesztőségből, mint a Gerle 13.

Ezek után kíváncsian várjuk Dudika további ténykedését a gödöllői Jamboreen.

Szektor.

A diadalmas tábornok

előtt állsz nemsokára. Látom az arcodat, mint pirul ki, feszes, katonás tartásodban is mint birizgálod nadrágod varrását erős, nagy izgalmadban. Pedig mennyit hallottál róla. Hallottad azt, hogy kereken huszonöt esztendővel ezelőtt, amikor az első cserkésztábort vezette Brownseaban, egyetlen rendjelt sem vitt magával, hanem nekigyürközött s ingújjban együtt fáradt, dolgozott és együtt kacagott a fiúkkal. S Mafekingben is, amikor a fiúkhoz volt szava, akkor is a szerető cserkészvezető, Bi-Pi volt, nem pedig a félelmetes, sokrendjeles katona. S eddig is minden látogatása alkalmával, minden Jamboreen örök mosoly és szeretet élt a szemében. Miért jön? — Hogy lásson téged és mindenkit, aki a liliom szolgálatába állította a maga kis életét, aki tehát neki édes, lélek szerint való gyermeke. Hogy állasz tehát majd előtte? — Repeső örömmel fogadod, hogy minden strammságodon és tiszteletadásodon túl is megérezze, hogy atyádként tiszteled és szereted és egész életedben hálás vagy neki a cserkészetért, a világ legnagyobb, legigazabb fiúmozgalmáért! A szeretet, a tisztelet és a hála sugározzék belőled, mert ezt várja tőled Bi-Pi.

Testvér, aki nem jöhetsz a Jamboreera,

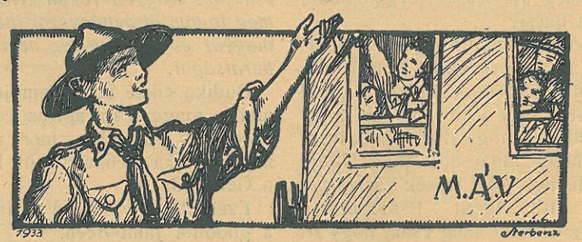
mert imént álltál csak bele a liliom csodálatos virágágyába s nem kötötted még le magad erős fogadalommal az egyre jobbá, tökéletesebbé levés nagy csapatához, vagy mert mostanában kezdted el ezt a cserkészmunkát, amelynek szinte a bölcsőtől a koporsóig vannak feladatai és lehetőségei, ám Te a harmadikosztályú próbánál még nem jutottál tovább, vagy talán a csapatod áll a kezdetnek kezdetén és most teszi meg az első lépéseket előre, amelyek mindig a legnehezebbek, de legszebbek is, az is lehet, hogy Atyád vagy özvegy Édesanyád a mindennap pici fekete kenyerét alig-alig tudja összekapargatni és semmire, semmire sem telik, a kevéske segélyből meg másnak is kell adni, mindent el nem kérhetsz, mindent el nem fogadhatsz, Testvér, aki nem jöhetsz a Jamboreera, ne fájjon ezért a szíved! Ne ejtsen rabul nagy-nagy keserűség, ne mondjad azt, hogy az Ur Isten Téged nem szeret, a többiek lázas, izgatott készülődése közben ne fojtogasson egyre a sírás és ne öntse el két bánatosan csillogó szemedet a könny! S ha este kicsi szobád sötétjében lelkiismeretedet vizsgálod meg, ne fakadj ki, hogy nem érdemes az élet és ne hidd, hogy a kék madarat, a boldogságot hajszoló Tiltyll vagy, aki talán egyszer, egyetlen egyszer eljuthatott volna oda, ahol az emberélet legszebbje, a testvériség borul virágzásba: a Jamboreeba, hiszen soha, míg élsz, nem lesz ilyen közel Hozzád! Ne zúgolódj, hogy más mindenki előbbre van, másnak minden olyan könnyen sikerül, csak Neked nem, csak Te vagy a sors üldözöttje! Testvér, aki nem jöhetsz el a Jamboreera, ne szomorodj el a szívedben, légy hősi lélek!

Tudom, hogy nehéz lesz, tudom, hogy fáj. De gondoljad meg, hogyha akkor, amikor cserkésztestvéreid mámoros, túlfűtött hangulatban várják Parancsnok Urat a végső felszerelésvizsgálatra és mindnek tele van a lelke végtelen örömökkel és valami különös várakozással és holnap szállnak próbatáborukba, vagy talán már Gödöllőre viszi őket a vonat, Te ott ténferegsz közöttük, lelked gyászát, mint éjfekete uszályt vonszolod magad után, amolyan eleven felkiáltójel vagy, amely akaratlanul is figyelmezteti a többieket: ne legyetek olyan vidámak, mert van valaki itt köztetek, aki nem részesülhet az örömötökben, nem mehet veletek, — gondoljad meg, vajjon nem leszel-e hasonlatos az ecethez, amely az édes, tiszta borba került?! Pedig Te nem akarhatod megbolygatni a lelkek édességét, Te nem akarhatsz ecetesíteni!

Tudom, hogy nehéz lesz, tudom, hogy fáj, ám gondoljad meg, hogy amikor ők árvalányhajasan, a lélek és a külső teljes és ragyogó díszében menetelnek előre a vasútállomás felé s Te kullogsz mögöttük, hogy két hétre búcsút vegyél tőlük s mikor a kalauz beszállást int és a vonat hosszút, éleset és szívbemarkolót sivít a levegőbe, Te ott állsz az ablakba tolódott testvéreid előtt s míg azok arcán csupa mosolygás és csupa dallam van, Te ott sirvafakadsz, hogy mindenkit megdermessz, minden mosolyt és dallamot holttá fagyassz, — gondoljad meg, milyen nehéz lesz azoknak az útja s a Jamboree két, felejthetetlen hetében mindig vissza-visszatér lelkük szeme elé a Te könnyed, amelyről azt hiszik, hogy vádaskodás, szemrehányás volt! Pedig ezt te nem akarhattad! Testvér, aki nem jöhetsz a Jamboreera, légy hősi lélek!

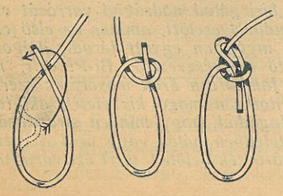
Ha még gyenge vagy a sarlóra és nem mehetsz a Jamboree tarlójára, mert nem tettél fogadalmat, cserkésztudásod nem ütötte meg még a mértéket, nem vagy még tizennégy esztendős, a pénztelenség, szüleid szükmarokra fogottsága, vagy talán rossz iskolai bizonyítványod, esetleg mestered a műhelyben akadályoz meg az eljövetelben, ne hidd már, hogy mindennek vége és égszakadás-földindulás, hanem füttyentsd el, hogy: Kicsi vagyok én, esztendőre, vagy kettőre majd megnövök én!, vagy legyen erős elhatározásod, hogy ezentúl még könnyebbé teszed szegény, kenyértelen szüleid sorsát, vagy akarsz jobb lenni és az iskolában, műhelyben az elkövetkezőkben megmutatod, hogy vannak benned értékek és minden nappal egyre jobb, egyre tökéletesebb leszel. S a felszerelésvizsgálat közben, búcsúzásnál, ha nehéz is, ha fáj is, együtt dalolsz, együtt mosolygosz, együtt gondolsz minden apróságra a többiekkel!

Hiszen nem áll meg most a világ folyása s lesz még ötödik, hatodik s az Ur Isten tudja még hányadik Jamboree s Te minden bizonnyal már a következőn, amely kétségtelenül még szebb, még jobb, még népesebb lesz, résztveszel és komoly felkészültséggel megállod a helyed. S míg most otthon maradsz, esténként lefekvés előtt való csendes imádságodban mindig kérjed az Ur Istent, engedje meg, hogy ha Te még most nem is, cserkésztestvéreid maradéktalanul megállják helyüket a Jamboreen, szolgálatukban kitűnjenek és valahogy ne maradjanak le abban a nagy versengésben, amelyet senki sem mással, a többiekkel, ám mindenki önmagával folytat. Könnyítsd meg ezzel is azt a nagy, minden izomrostot és idegszálat igénybevevő munkát, amelyet testvéreidtől a Jamboreen várnak és amikor visszatérnek, ugyanazzal az őszinte derűvel fogadd őket, hiszen lélekben velük voltál a Jamboreen.

Testvér, aki nem jöhetsz a Jamboreera, ha nehéz is, ha fáj is, légy hősi lélek! Ezt várja Tőled Tibor bátyád.

Állóhurok célszerű megkötése ívelt kettőscsomóval.

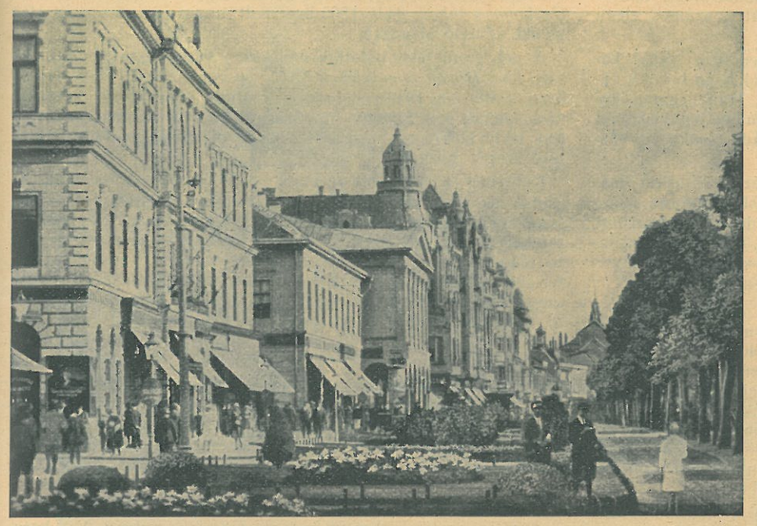
Az ily módon megkötött állóhurok csupán akkor tart, ha a hosszabb szárra esik a hurok s a rövidebbre a hajlás.

Egyszerűvé teszi a megkötést, ha a mellékelt rajz szerint járunk el. A rövid szár végét ráfektetjük a hosszú szárra (1. rajz.) Az így keletkezett hurokkal megkerüljük a szabad véget. (2. rajz.) A szabad véggel alulról megkerüljük a hosszú szárat és visszabujtatjuk.

(A Temesy-Cserkészkönyv VIII. kiadásából: *Dr. Sztrilich Pál.*)

DEBRECEN

Debrecen szabad királyi város, a „Kálvinista Róma" Magyarország harmadik legnagyobb városa s a Tiszántúl természetes központja. Területe, a hozzátartozó Hortobágy-pusztával együtt 957 km², így hazánknak legnagyobb kiterjedésű határral rendelkező városa. Lakosainak száma 125.000. Színtiszta magyar város s a lakosság többsége református vallású.

A debreceni Ferenc József-út.

A Nagyalföld és a Nyírség határán terülvén el, talaja részben sárga homok, részben fekete agyag, földmívelésre kiválóan alkalmas. Folyónak nevezhető vize nincs, ez okozza, hogy éghajlata szélsőséges. A vízszegénységet újabban részben pótolja az olajkutatás alkalmával 1737 méter mélységből előtört 65° C-os gyógyforrás.

Debrecen multja küzdelmekben és viszontagságokban gazdag, mert sík, lapályos területen feküdvén, erődítményekkel körülépíthető nem volt s így évszázadokon keresztül ki volt téve az ellenséges hadak pusztításának és fosztogatásának.

Már az Árpádok korában is lakott hely volt. Városi rangra Nagy Lajos király emelte 1360-ban, 1405-ben pedig vásártartási jogot nyert s ettől kezdve vásárai országos jelentőségűek, sőt a messze külföldről is elhozták ide áruikat az olasz, német, lengyel kereskedők.

A török hódoltság korában, majd a kuruc-labanc világban, kitéve két-három egymással ellenséges sereg bosszújának és prédavágyának, sokszor nagy diplomáciával lehetett csak megvédeni a teljes elpusztulástól a várost. Hogy mégis fennmaradt, az egyrészt a lakosság szívós otthonszeretetének, másrészt vezetőférfiai, pl. Dózsa nádor, Enyingi Török Bálint és János földesurak, Dobozi Mihály, Komáromi Csipkés György, Domonkos Lajos és a többi főbírók bölcseségének és szervezőképességének köszönhető.

A XVII. században a nagy politikai és vallási szabadságharcok, Bocskay István, Bethlen Gábor, I. Rákóczi György háborúinak Debrecen volt a kiinduló pontjuk. — 1693-ban szabad királyi város lett, de II. Rákóczi Ferenc szabadságharcában is részt vettek a város fiai s a szatmári béke feltételeit 1711-ben Debrecenben tárgyalták a jelen század elején lebontott régi Komáromi-házban. (A helyén épült pénzügyigazgatósági palota falában márványtábla őrzi ez esemény emlékét.)

1849-ben szállást adott az első felelős magyar minisztériumnak és az országgyűlésnek. A képviselőház a Kollégium oratóriumában, a felsőház a városházával szemben lévő Podmaniczky-házban tartotta üléseit s a Nagytemplomban hangzott el Kossuth Lajos ajkáról 1849 április 14-én a Habsburg-ház trónfosztását kimondó függetlenségi nyilatkozat.

A XIX. század folyamán híven őrízte a város a Kossuth-hagyományokat; a világháborúban pedig hősiesen ontották vérüket Debrecen fiai a különböző harctereken, hol szeretett vezérük, József kir. herceg különösen kedvelte őket, a 39-es bakákat. A forradalmak után tíz hónapon keresztül oláh megszállást szenvedett végig a város, mely óriási károkat okozott, különösen a gazdák állatállományában.

Mindig rendkívül jelentős és sokszor kezdeményező szerepet játszott Debrecen hazánk *szellemi életében.* Debrecen a magyar nemzeti kultúra egyik erős bástyája. Főtényezője ennek a Ferenc-rendi zárdából a XVI. század derekán református főiskolává alakult világhírű *Kollégium.* Az évszázadok folyamán a magyar állami, tudományos és irodalmi élet egész sereg kimagasló alakja és vezéregyénisége tanult itt. A kiváló tanítványok hosszú sorában találjuk a világhírű fizikus *Segner Jánost,* a jenai egyetem későbbi professzorát, *Szenczi Molnár Albertet, Kazinczy Ferencet, Kölcsey Ferencet, Csokonai Vitéz Mihályt, Arany Jánost, Tisza Kálmánt* és *gróf Tisza Istvánt,* s Magyarország kormányzóját, *vitéz nagybányai Horthy Miklóst.* Tanárai közül maradandó nevet szereztek a magyar művelődés és pedagógia történetében *Maróthy György, Hatvani István* (a „magyar Faust"), *Sinay Miklós, Budai Ézsaiás, Péczely József.* A diákságnak széleskörű önrendelkezési joga volt, de ezzel nem éltek vissza, sőt a tanárok és tanítványok együttműködése a magyar kultúra szolgálatában páratlan a nevelés történetében. Midőn 1797-ben kimondották, hogy a Kollégiumban minden tudományt magyar nyelven kell tanítani s így magyar nyelvű szakkönyvek váltak szükségessé, a professzorok szakkönyveihez a szemléltető képeket és térképeket a diákok metszették rézbe, külföldi tanulmányútjaikról magukkal hozott könyvekkel ők gyarapították állandóan a Kollégiummal egyidős s ma már több, mint 200.000 kötetet számláló *könyvtárt,* mely igen sok értékes kódexet és ősnyomtatványt is tartalmaz.

Debrecenben állították fel 1739-ben az első községi *magyar népiskolákat* s itt készült az első magyar nyelvű *magyar nyelvtan* 1795-ben (Debreceni Grammatika).

A Kollégiumból fejlődött ki az ország egyetlen protestáns jellegű *egyeteme,* mely a város bőkezűségéből a Nagyerdő száza-

A híres debreceni Kollégium.

dos tölgyei között nyert elhelyezést s pavillon-rendszerű, modernül berendezett klinikái méltán keltenek feltűnést külföldi szakemberek szemében is.

Debrecen a magyar kálvinizmus egyik legfontosabb gócpontja. A tiszántúli református egyházkerület középpontja, 80.000 lelket számláló gyülekezete a legnagyobb közé tartozik az országban, öt temploma van és számos egyháztársadalmi intézmény működik kebelében. Mivel a Kollégium főiskolai tagozatát 1914-ben az egyetemnek adta át, ma fiú- és leánygimnáziumot, tanító- és tanítónőképzőintézetet, polgári leányiskolát s számos elemi iskolát tart fenn.

Az utóbbi évtizedekben erősen megnövekedett a római katolikusok száma is, s ma a róm. kat. egyháznak szép barokk stílusú temploma, kegyesrendi reálgimnáziuma, leányliceuma, tanítónőképzőintézete, nőipariskolája, polgári fiú- és leányiskolája s elemi iskolái vannak. Itt székel a nagyváradi csonka egyházmegye apostoli kormányzója is.

Görögkatolikus templom, evangélikus, unitárius és zsidó imaházak szolgálják még Debrecen hitéletét, iskolái sorát pedig állami *gazdasági akadémia*, reáliskola, zsidó reálgimnázium, társulati fiú- és női felső kereskedelmi iskola, polgári iskola, fa- és fémipari szakiskola, ipariskola, siketnémaiskola és óvoda egészíti ki s adja Debrecennek az „iskolák városa" jelzőt.

A *középületek* között legimpozánsabb a református *Nagytemplom*, mely a reformáció kezdetén református templommá lett s az 1802-ben leégett Szent András-templom helyén épült a XIX. század elején. A kéttornyú, empire-stílusú templom nyugati tornyában van az I. Rákóczi György erdélyi fejedelem által zsákmányolt ágyúkból öntött 56 q súlyú híres „Rákóczi-harang". Mögötte van a Kollégium vele egykorú épülettömbje. A Nagytemplom előtt áll Kossuth Lajos, a Kollégium előtt Bocskay István szobra és az 1676-ban gályarabságra hurcolt magyar református lelkészek szervezkedéseinek emlékét őrző oszlop.

A Kollégiumtól keletre Csokonai ércszobrát találjuk, mely Izsó Miklós egyik legjobb alkotása, továbbá a református gimnázium modern épületét, nyugatra pedig szép park közepén a Déri Frigyes alapítványával és adományával, továbbá a régi városi múzeum beolvasztásával létesített *Déri-múzeumot*, mely különösen népéleti és ősfoglalkozási részében gazdag és eredeti. (Hortobágyi pásztorélet, régi debreceni civis-ház, patika.) Képtárában foglal helyet Munkácsy Mihály „Ecce homo"-ja. Itt, a múzeum mellett épült nemrég a teljesen modern postapalota s épül a Nemzeti Bank palotája.

A főutcán (Ferenc József-út) van az 1729-ben épült református ú. n. *Kistemplom* bástyaszerű tornyával, szemben vele az árkádos ódon *városháza*, odább az új, magyaros stílusú *vármegyeháza*.

A Szentanna-utcán van a mult század elején épült, barokk stílusú Szent Anna-templom és piarista rendház, a Batthyány-utcán emléktábla jelöli *Petőfi Sándor lakóházát*, a Kossuth-utcán van a *Csokonai-színház*, mely 1865-ben nyílt meg s így az ország első vidéki állandó színháza.

A debreceni hősi halottak emlékét a város északnyugati részén levő *Hősök temetőjében* 1932-ben épült *Hősök mauzoleuma* őrzi, előtte az 1849-i debreceni csatára emlékeztető haldokló oroszlánnal, s a Simonyi-út végén álló 11 m magas *emlékoszlop*, mely Debrecen háziezredének, a volt 39-es gyalogezrednek hősiességét hirdeti.

Debrecen a legutóbbi évekig poros alföldi város volt, az utolsó tíz esztendőben azonban parkozási szempontból az ország egyik legelső városává fejlődött. Legutóbb a Nagyerdőben terebélyes tölgyek alatt a gyógyforrásvíz felhasználásával a hárommedencés *strandfürdő*, a *fedett uszoda* és csónakázó-tó létesült; itt készül a hatalmas *stadion* és a *fürdőszálló*, nagykiterjedésű parkok keretében. Kissé távolabb vannak elhelyezve az egyetem klinikái és központi épülete.

*

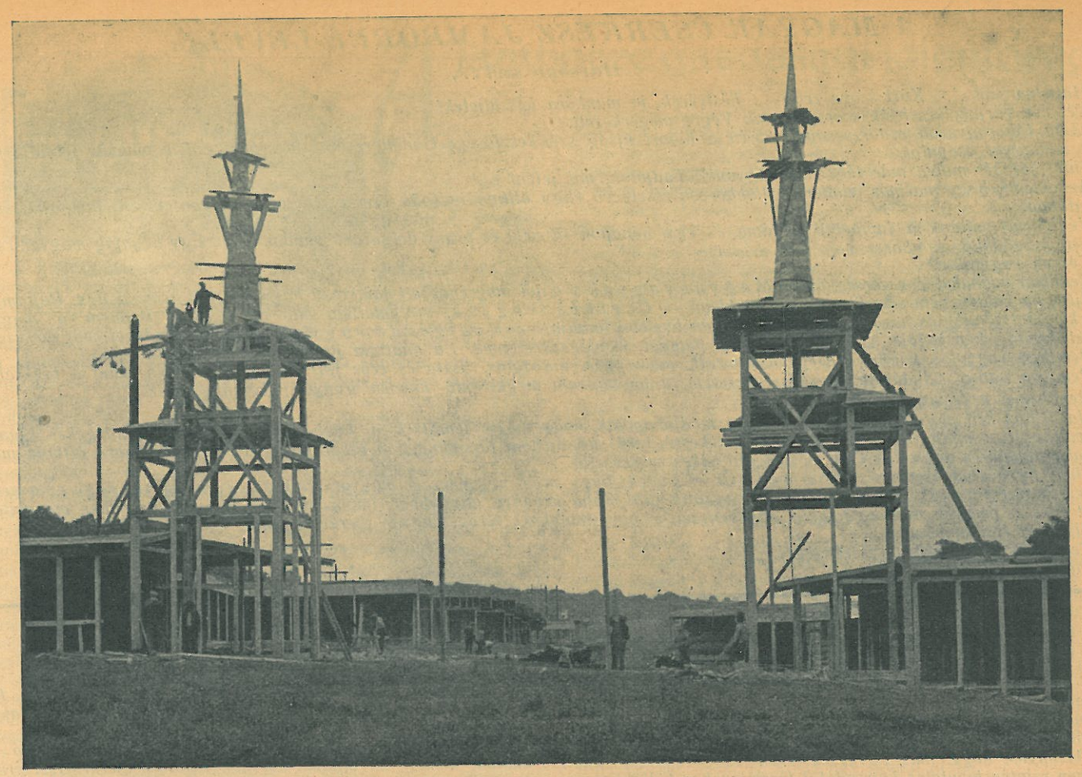
Cserkészszempontból is gazdag multja van Debrecennek. 1914-ben alakult az első csapat, 1921-ben pedig az országos szervezet keretében megalakul a IX. cserkészkerület, melynek sok ideig lelke volt a tragikus véget ért néhai *Debreczeni Ferenc* ü. v. elnök, jelenlegi vezetője pedig *vitéz Bessenyei Lajos dr.*, a ref. Kollégium gimnáziumának igazgatója. A városban jelenleg 17 cserkészcsapat működik kb. 600 fővel.

Debrecen város áldozatkészsége lehetővé tette a IX. kerületnek, hogy Debrecenben *cserkészparkot* létesítsen, melynek közepén, égfelé törő tornyával a cserkész-ügyességet és leleményességét hirdeti a Csanak József építészmérnök, cserkésztiszt által tervezett és szorgos cserkészkezek munkájával felépült *Cserkészház*. A parkot még cserkészlőtér és csónakázó-tó egészíti ki.

A Hortobágy sajátos lakóit mutatja be e két képünk. Nem ősmagyar alakok, de a nagy magyar Alföldnek, a Pusztának máshol alig fellelhető, szeretetreméltó, a földet rajongásig szerető fiai. Bennünket a város, őket meg a természet neveli, ezért él bennük örökké a szabadság határtalan szeretete. Ezek a pásztorok, kemény, edzett emberfajta és ízig-vérig magyar.

Az üzletváros fő bejárata.

„THE DAILY ARROWE."

Mindnyájan tudjátok, hogy a Magyar Cserkész is kijön hozzátok a IV. világjamboreera, hogy tanácsadótok, kalauzotok és jó barátotok legyen nap-nap mellett. A szerkesztőség már hónapok óta készül, tervez és szervez, hogy a tábori Magyar Cserkész minél pompásabb legyen. Az eddigi három világjamboree közül csak az angliainak volt saját tábori lapja: a „The Daily Arrowe". A dániai világtáborban „Jamboree" címen 5—6 ízben jelent meg tábori újság. A tábori Magyar Cserkész akaratlanul is a The Daily Arrowe nyomdokaiba kénytelen lépni, még ha tartalmában, külalakjában és szerkesztési technikájában más, sőt — reméljük — jobb is lesz elődjénél.

A The Daily Arrowe volt az 1929. évben az angliai Arrowe-Parkban megtartott III. világjamboree hivatalos tábori újságja, melyet a táborparancsnokság sajtosztálya szerkesztett és jelentetett meg minden reggel. Az angoloknak ez az újítása a Jamboreek körül nagyszerű és praktikus ötletnek bizonyult és pompás szolgálatot tett a Jamboree sikere érdekében, mind a cserkészek, mind a közönség szempontjából. Egyrészt rögzítette riportokban és képekben az egyes napok eseményeit, másrészt ismertette és közelebb hozta egymáshoz a megjelent nemzetek cserkészeit. Azonkívül közölte röviden az aznapi programmot s éppen ez volt talán egyik fogyatékossága, hogy nem eléggé részletesen informálta a közönséget a napi programmról.

A The Daily Arrowe külső megjelenésében a mi napilapjaink alakjához és méreteihez hasonló, rotációs papirra volt nyomva. Egy oldal mérete 30×38 cm. Tizenhat szám jelent meg belőle és egy pennyt kértek érte számonkint. Terjedelme tizenhat oldal első és hátsó címlappal. A két címlapot, meg a nyolcadik és kilencedik oldalt teljesen a tábor nevezetesebb eseményeit megörökítő szép fényképek foglalták le. A lap belsejében egyebütt a nagyszámú reklámokat kivéve, aránylag kevés kép fordult elő. Egy-két számot kivéve a hátsó címlap alsó felét a lap ügyes rajzolójának — Fred Bennett — napi karikatúrája foglalta le. Ezeket a rajzokat mindennap kíváncsian lestük, mert jó humorával és meglátásaival nagy derült keltett. A rajzok főtémája az esős időjárás szomorú következményei és az egyes nemzetek fellépésének érdekesebb mozzanatai voltak. Így mi magyarok is gyakran szerepeltünk egy köpcös, nagy körgalléros és lobogó árvalányhajas parancsnok bácsi alakjával.

A The Daily Arrowe nyelve mondhatni kizárólagosan az angol volt, hisz csupán egy francia nyelvű cikk jelent meg benne. Stílusa egy cseppet sem volt különb a közismert angol-amerikai újságíró stílusnál. Részletesen és igazi angol hidegvérrel, szinte történelmi hűséggel igyekezett számot adni az elmult nap eseményeiről és közölte eredeti terjedelemben az elhangzott fontosabb beszédeket. A magyar újságírást jellemző frisseség és temperamentum nekünk bizony hiányzott belőle.

Beosztásában nemcsak a hirdetések és a reklámképek túlzsúfoltsága volt nekünk feltűnő, hanem az is, hogy nem egyszer a lap fejénél megkezdett cikk nem a következő oldalon, csak valahol hátul a nyolcadik, tizedik oldalon folytatódott és fejeződött be. Az oldalak négyhasábosra voltak tördelve és sűrű sorokkal nyomták őket. Voltak állandó rovatai is a lapnak: 1. Szerkesztői üzenetek, melyben nem beküldött levelekre válaszolt a szerkesztő, Mr. F. Haydn Dimmock, hanem rövid, talpraesett mondatokban adott bölcs és szellemes megjegyzéseket a tábor eseményeihez. 2. A táborparancsnokság hivatalos adminisztratív közlései. 3. Napi programm kivonata. 4. Scouts of all the World című rovat, melyben abc sorrendben rövid ismertetést adtak a Jamboreen megjelent nemzetek cserkészetéről, ruhájáról, jelvényeiről. 5. Randam Rakings címmel a Jamboree-humornak engedtek helyet a lapban.

Az angol praktikus szellemet dicséri, hogy a The Daily Arrowe minden számában közölt a táborozás egy részletkérdésével foglalkozó gyakorlati vonatkozású cikket megfelelő rajzillusztrációkkal. A cél mindig az volt: rámutatni arra, hogy az ott rendelkezésre álló anyagot miként is lehet a legügyesebben a tábori életben felhasználni és a táborozást a mostoha időjárás mellett is tökéletesíteni.

Mi magyarok, ha nem is sokat, de mégis szerepeltünk annyit a lap hasábjain, hogy panaszra nem lehet okunk. Képeket szinte naponta közölt rólunk valamilyen vonatkozásban. Riportjaiban mindig elismeréssel és dicsérőleg emlékezett meg a magyarok viselkedéséről és bemutatásairól: a csapat fegyelmét, impozáns felvonulásait, tánckarát és zenekarát, továbbá vízicserkészeink szereplését emelte ki különösen. A „Scouts of all the World" című rovatban félhasábos ismertetés jelent meg rólunk a magyar cserkészruha és jelvény rajzával. *Dr. Matuska György.*

A MAGYAR CSERKÉSZ JAMBOREE-LEVELE.

Harsona szól . . .

Harsona szól . . . Kürt szava zeng . . . Testvérek, jó munkára készüljetek! . . .
Két éve várjuk, készítjük ezer gonddal. Végre megérkezett.
23-án táborba száll a törzscsapat, 25-én a tábori újság szerkesztősége Gödöllőre érkezik s megkezdi a munkát. 30-án érkeznek a magyar csapatok.
Fiúk, két hét mulva már táborban vagyunk! Tudjátok, mit jelent ez?
Azt jelenti, hogy ma már minden, a Jamboreen résztvevő vagy otthon maradó cserkészfiú szolgálatban áll. A Jamboree szolgálatában.
Végigárad rajtunk a Jamboree hulláma és egy hónapon át neki és benne dolgozunk mindannyian. Egy hónapig magyar cserkészet = gödöllői Jamboree.
Készen vagytok-e?
Rendben vannak-e a vezérszavaink? Magyar vagyok s a jól megrendezett Jamboree nagy magyar nemzeti ügy. Rajtam ne muljék, ha valami nem sikerül száz százalékban! — Cserkész vagyok, szolgálatban álló cserkészfiú. Bennem a magyar cserkészetet vendég és hazai látogató egyformán tisztelni tanulja! — Házigazda vagyok, húszezer vendéget magyar szeretettel fogadó képviselője századok csiszolta magyar vendégszeretetnek. Én miattam jó hirünkön csorba ne essék!
Rendben vagyok-e lelkileg? Kiegyensúlyozott, mosolygós, áldozatos, tiszta és erős fiú, aki Isten nevében indul a táborába?
Rendben van-e a tudásom, cserkészismeretem, a beosztásom megkivánta minden irányú felkészültségem?
Rendben-e a felszerelésem?
Ha otthon kell maradjak, megtaláltam-e módját annak, hogy mégis lendítsek a Jamboreen? Kiránduló vendégeket fogadó, csapattábort, csapatotthont tanulságosan értékessé tevő, az otthoni társadalmat a tábor látogatására indító, apró otthoni munkával a Jamboree nagy ügyét ott is szolgáló lelkes cserkészfiú . .
Fiúk, ha készen vagyunk, akkor meg kell érezzétek, hogy most negyvenezer magyar cserkész egyet akar, és hogy ez a negyvenezres nagy akarat világot megmozdító szédítő erő! Soha szebbet, nagyobbat, impozánsabbat, mint a világtábor megnyitása előtt égre és magyar zászlóra felnéző, negyvenezer — egy, diadalmas, erös magyar cserkészifjúság!
Vigyázz! Harsona szól . . .
Testvérek, jó munkára készüljetek! . . .
Fiúk, fel a fejjel, az óra közel . . .

CSERKÉSZDIPLOMATÁK.

A külföldi cserkészcsapatokkal való érintkezés a Jamboree tartama alatt a táborparancsnokság illetékes szerveinek — elsősorban a külügyi csoportnak, az altáborparancsnokságoknak és a külföldieket segitő tolmácsoknak — a feladata. Mindazonáltal bizonyos, hogy más cserkészszervek és cserkészek adott esetben szintén hivatalos kapcsolatot teremtenek a külföldi cserkészekkel. Kívánatos továbbá, hogy a magyar cserkészek minél nagyobb számban már a fesztelen társalgás és az érdeklődők segítése által kapcsolatba kerüljenek a külföldiekkel.

Milyen módon viselkedjen ilyenkor a magyar cserkész?

Tisztában kell mindenekelőtt lennünk azzal, hogy a Jamboree rendezésének a ténye páratlan lehetőséget adott arra, hogy a külföldiek tanulásra vágyó igen nagy számát — a fogékony fiatalokat — hazánk helyzetéről, népünk szokásairól, stb. felvilágositsuk. Ezért kell, hogy a külföldiekkel szemben a legjobb értelemben vett diplomata legyen.

A jó diplomata nem az, aki hazudik, vagy túlzott módon hizeleg, hanem az, aki az igazat tapintatosan tudja másokkal közölni és jellemi, etikai és modorbeli fennsőbbségével jó benyomásokat ad önmagáról és arról a mozgalomról, vagy szervezetről, amelyet képvisel.

A külföldiekkel való érintkezéshez mindenekelőtt bizonyosfokú nyelvtudás szükséges. Csak az igazán jó diplomata, aki az idegen nyelvet jól beszéli, mert ellenkező esetben nem tudja magát sem választékosan, sem okosan, vagy értelmesen kifejezni. A tanulság ebből az, hogy kiki csak azt mondja, amit ügyesen ki tud fejezni, mert különben csak félreértéseket és zavarokat okozhat.

Aki az illető külföldi nyelvet nem beszéli elég jól, az beszélgetéseiben ne érintsen komoly megitélést igénylő problémákat, hanem szoritkozzék apró kedvességek vagy egyéb udvariasságok kicserélésére.

Ami már most az érintkezés egyéb formai részét illeti, tudnunk kell, hogy a jó diplomata az, aki mások gondolkodásához, szellemi képéhez is alkalmazkodni tud. A déli népeknél a kedvesség és öröm sokkal inkább külsőségekben jelentkezik, mint az északiaknál. A francia vagy spanyol fiúk ahányszor csak találkoznak napközben, mindannyiszor kezet fognak. Az angol, vagy amerikai fiúval csak kétszer lehet kezet szoritani: az első találkozáskor és a végleges távozáskor. Minden egyéb kézfogást ők felesleges formalitásnak, vagy még inkább tolakodásnak tekintenek. Ugyanez vonatkozik a társadalmi érintkezés sok más apróságaira is.

A beszélgetéseink tartalmát illetően; szintén igyekezzünk a külföldiek képzeletvilágához, vagy valószínű gondolatvilágához alkalmazkodni. Ne beszéljünk politikáról, vagy történelemről olyannal, akit csak a sport érdekel. Falra hányt borsó az. Inkább igyekezzünk ebben az esetben a sportról magyar vonatkozásban beszélni. Viszont ha mégis érintjük a politikát, akkor ne mindjárt az ú. n. „egyéni élményeinkkel" ismertessük meg, hanem igyekezzünk tárgyilagos beállitással és lehetőleg csak a nyers tények ismertetésével hatni.

Vagyis végeredményben ragadjuk meg ezt a kinálkozó alkalmat, amikor az általánosan hangoztatott cserkésztestvériséget valóságos testvéri és baráti kapcsolatra válthatjuk. Igyekezzünk az állandó érintkezésben sok barátot szerezni, de egyúttal olyanokat, akik sok évvel a Jamboree után is barátaink lesznek. Igy megemlithető az, hogy 1924-ből, a koppenhágai Jamboreeről sokan hoztak haza meleg baráti kapcsolatot, s nagyobb részük még ma is fennáll, sőt itt találkoznak ismét 9 év után.

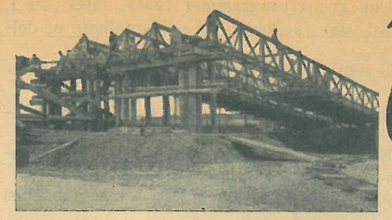
Lehetséges, hogy mostani apró, diplomáciai sikerünk a jövő nehéz csatáinak első kis ütközete, melyet meg kell nyernünk.

Lehetséges, hogy külföldi testvéreinkkel később mint országos felelősségü diplomaták fogunk ismét találkozni s közös ifjú élményeinkre gondolva, mindig eszünkbe jut, hogy már mint fiúk, megtaláltuk az egymást megértő és megbecsülő hangot.

Szegény ember vízzel főz, — fanélküli ország földből készit magának asztalt és padot. A Jamboree előtt érdekes alaposan megszemlélni a képet. Figyelemreméltó az „asztal" és „pad" gondos kivitele. Az egész képet kedvessé teszi a fára akasztott és ízléses keretbe foglalt Magyar Cserkész címkép.

Sz. B.

A Jamboree gazdasági jelentősége.

(A Jamboree-próba 7. pontja.)

A Világjamboree jelentősége kétségkivül pedagógiai és nemzetnevelő vonatkozásban legnagyobb, azonban nem kisebb a jelentősége nemzetgazdasági szempontból sem. Ha az egyes vonatkozásokat és előnyöket mérlegeljük, amelyeket az államnak, városoknak, egyéneknek és gazdasági közületeknek jelent a Jamboree, úgy látjuk, hogy a magyar állam és egyes intézményei, de a főváros és Gödöllő lakossága is igen sokoldalúan részesednek ezen előnyökben. Az állam intézményeire gyakorolt jelentős hatása a Jamboreenak a legszembetünőbben a Máv. többletforgalmában fog mutatkozni. Az ország különböző városaiból és külföldről érkező cserkészek, valamint azok hozzátartozói és az érdeklődők forgalmának lebonyolítása utasszámban legalább egy félmilliót jelent. A teherforgalom is számottevő lesz, minthogy a tábor és az Üzletváros felépítése, berendezése, ez utóbbi raktárának ellátása, valamint az élelmi anyagok és a teljes műszaki felszerelés a tehervagónok százait fogja megtölteni és mozgósítani. Az egyes csapatok poggyásza (tábori felszerelés) és a TP. egyes szerveinek (szakcsoportok és altáborok) berendezései (szerkocsik, kapuk, edények, sátrak, műszaki eszközök, stb.) fentiekhez képest valósággal csekélységeknek mondhatók. Mindezt mutatja már az eddigi nagy forgalom is. Csak a vízvezetéki csőanyag 25 vagónt tett ki.

A m. kir. posta telefon- és levélforgalma előreláthatólag valamely kisebb város évi forgalmát fogja meghaladni. (Már van külföldi cserkész, akinek 205 levele érkezett, viszont a jelenlegi telefonforgalmat a Cserkészház 8 vonala 38 mellékállomással is nehezen látja el.)

A Nemzeti Bank is jelentős — néhány milió pengő értékü — valutához jut a külföldi pénzbeáramlás által. (Hozzávetőlegesen 2 millió pengő valutában a vasút, részvételi dij és a költőpénz.) S ez az ország vérkeringésére szintén kedvezően fog kihatni. Viszont a külföldiek látogatása — akik mint érdeklődők érkeznek — az ország idegenforgalmára és főként idegenforgalmi iparára: szállodáira, vendéglőire, közlekedési eszközeire, stb. nézve bir jelentőséggel.

A Jamboree a kereskedelmi életre is igen kedvezően kihat, nemcsak a Jamboreera a tábor élelmi és műszaki ellátásához szállitandó anyagok s az Üzletvárosban árusitandó cikkek szempontjából, hanem elsősorban jelentős propagandisztikus erejénél fogva, melyet kellő ügyességgel bizonyos magyar árutermékeknek a világpiac előtt való ismertté tevésére lehet felhasználni (magyar gyümölcs, konzervnek alkalmas főzelékféléink, méz, bor, paprika, ipari termékek, stb.).

Nem megvetendők azok az előnyök, amelyeket a Jamboree érdekében elrendelt útépítés és javítások, a víz- és villamosberendezés, továbbá a tatarozási munkák jelentenek.

A főváros valamennyi közlekedési vállalata, a Beszkárt, az Autóbuszüzem, de különösen a Budapesti Helyi Érdekű Vasutak és egyéb szállítási vállalatok jelentékeny forgalomtöbbletet nyernek. A főváros ezenkívül idegenforgalom szempontjából mérhetetlen propagandához jut. Ennek egyes etapjai eredményezték, hogy két év óta úgyszólván valamennyi külföldi lap foglalkozik a Jamboreeval és igy elsősorban a fővárossal.

Gödöllő járás és község minden bizonnyal az, amelynek a Jamboree terheiből is bőven kijut, de nemzetgazdasági előnyeit is elsősorban élvezheti. (A legtöbb nyersélelmet ők szállítják.) Az odavezető utak jókarba kerülnek. Kap egy tökéletes vízhálózatot, rendes fürdőket, szép állomást, tatarozott házakat, vágóhidat, portalanitást, világhirt és mindent, ami egy ilyen rendkivüli alkalomkor előadódik. Ezenfelül a külföld majdnem olyan mértékben ismeri meg, mint a fővárost.

De jelentős a Jamboree nemzetgazdaságilag az egész ország lakosságára. Már az előkészitő munkálatokban is, különösen pedig magán a Jamboreen az ország igen sok városa, ha szorványosan is, de mégis alkalmazási lehetőségekhez és munkaalkalmakhoz jutott. Az őstermelők és élelmiszállitók is előnyökhöz jutnak azáltal, hogy egy nagy, kb. 30 ezer fős új, jól fizető fogyasztóréteg jelentkezik. Külön emeli ennek fontosságát, hogy a fogyasztók jó része külföldi, akik a kiváló magyar terméneyeket megismerve, szószólójuk és vásárlójuk lesznek otthonukban is. Hogy ez forgalomban mit jelent, mutatja az, hogy egy nap 90.000 darab tojás, 60.000 zsemle, 15.000 kg hús, 7500 darab 2 kg-os kenyér, 60.000 liter tej és 30 tonna dinnye fogy el. Mit jelent ez közel egy hónap alatt?

Mindezeket összefoglalva egy mondatban is ki lehetne fejezni a IV. Világjamboree nemzetgazdasági jelentőségét. És pedig ez abban dombortható ki különösképpen, hogy a jelenlegi gazdasági leromlottság közepette az egészséges vérkeringés megindítása, az élet csatornáiba friss vér bevezetése — ha csak kis területen és kis mértékben is — feltétlen további egészséges folyamat megindítására vezethet. Mi csak lerakjuk az épület alapjait, amit ennek szépségein felbuzdulva mások tovább építhetnek. Egyúttal pedig megmutatjuk azt a helyes utat is, amelyet máskor is követhetünk olyan időkben is, amikor a gazdasági élet a legnagyobb nehézségekkel küzd.

Rovatvtzető: *Balla Dezső.*

Őrsvezető a Jamboreen.

A Jamboree-tábor sok tekintetben eltér a szokásos csapattábortól. Nagy látványosság, ahol naponta többezer cserkésszel s még nagyobb számú látógatóközönséggel találkozunk. A közönség a látványosság kedvéért jön s nekünk bizonyos mértékig fel kell áldoznunk szokásos tábori életünk értékeit, alkalmazkodnunk kell a közönség igényeihez, amely külsőségeket, látnivalókat kiván tőlünk.

Ilyen környezetben az őrsvezetőre fokozott munka vár. Előre nem látható körülményekkel kell számolnia, nem várt helyzetekben is fel kell találnia magát. A jó őrsvezető, aki elsősorban jó cserkész, mindig meg tudja ítélni, hogy adott esetben mi a teendője. Vegyünk sorra néhány felmerülő nehézséget, hogy ezzel is megkönnyítsük a Jamboreen való működésünket.

A jó őrsvezető a Jamboree-tábor alatt is *együtt tudja tartani őrsét.* Jóval nehezebb feladat ez, mint a nyári csapattáborban. Jóska a négereket szeretné megnézni, Miska színházi előadásokra kíváncsi, Pistát pedig a Sport-téri bemutatások érdeklik. Az őrsvezető feladata ezeket a különböző kívánságokat úgy összeegyeztetni, hogy ezzel az őrs minden tagját kielégítse és az őrs cserkészcélkitűzése se szenvedjen csorbát. *Őrizzük meg az őrs egységét, tartsuk össze őrsünket még a Jamboreen is!* Ügyes irányítás mellett a fiúk mindig azt kívánják, mindig azt akarják, amire a háttérből az őrsvezető irányítja figyelmüket.

Mindig az lebegjen szemünk előtt, hogy nemcsak a cserkészvilágvárosban, hanem cserkésztáborban vagyunk. Amennyire lehetséges, éljük a mi őrsünk szokásos tábori életét. A Jamboree-táborban fokozottan kell vigyáznia minden őrsvezetőnek arra, hogy cserkészei tényleg cserkészként viselkedjenek.

A Jamboree célja a külföldi cserkészek megismerése és a külföldi cserkészekkel való barátkozás. Emeljük ki ezt az őrs programmjában. A látogató közönség állandó zaklatásától ellenben kíméljük meg őrsünket. Rövid és udvarias útbaigazításokon kívül kerüljük a közönséggel való szorosabb érintkezést.

A mostani őrsvezetők közül még senki sem volt ilyen Jamboree-táborban. Uj nehézségek, nem várt esetek gyakran adódnak majd elő. Az őrsvezető hallgasson cserkészlelkére és aszerint cselekedjék. Azt se felejtsük el, hogy az idősebb vezetők jótanácsaikkal és útbaigazításukkal a Jamboree forgatagában is mellettünk állnak.

Az igazi őrsvezető a Jamboree-táborban is megállja a helyét!

Balla Dezső.

Figyelő szemmel . . .

A gödöllői Jamboree-táborban sokat láthatunk és tanulhatunk. Hát még akkor, ha nemcsak egyetlen szempár, hanem egy egész őrs figyelő szemei gyüjtik a megfigyelést!

Minden emberöltőben egyszer adódik csak ilyen alkalom, hogy mi rendezzük a Jamboreet. Fontos tehát, hogy minden időt ügyesen és tervszerűen használjunk fel e két hét alatt. Járjuk a tábort figyelő szemmel, hogy necsak nézzük a látványosságokat, hanem lássuk meg azokat a dolgokat, amikből tanulhatunk.

Ime néhány szempont, amely szerint az őrs hasznos megfigyeléseket, értékes tanulmányokat végezhet.

1. Ismerkedjünk össze, barátkozzunk meg külföldi cserkészekkel. Elsősorban a szomszédunkban táborozókkal.
2. Rendezzünk velük közös programmot (ének, játék, stb.).
3. Tanuljunk a gyakorlati cserkészéletben használható új dolgokat.
4. Keressük és vegyük észre a különbségeket és cserkészérdekességeket.
5. A megfigyelésben is alkalmazzuk a tervszerű munkamegosztást.
6. Ne csak tanuljunk, hanem ha alkalom kínálkozik rá, tanítsunk másokat is.
7. Figyeljük a hazai és külföldi őrsök színházi és tábortűzi szerepléseit.
8. Tartsunk egy külföldi őrssel közös (nemzetközi) őrsi összejövetelt.
9. Ismerjük meg különféle nemzetek cserkészeinek őrsi életét.
10. Készítsünk jegyzeteket már a tábor ideje alatt a később felhasználható megfigyeléseinkről.

„Sirály."

Piciny farakás a Jamboree tüzelő-szükségletéből.

Az őrs a Jamboreen.

Arra gondolok most, amit általában látni szoktam a csapattáborokban, hogy az őrsvezető teljesíti legnemesebb értelemben vett feladatát és őrsét minden módon és eszközzel összefogni igyekszik. Vezényszót ad ki, ha vízért meneszti a fiúkat a kútra, őrsi alakzatba állítja őket, ha az erdőre mennek rőzsét szedni, tudta és engedelme nélkül őrse egyik tagja sem tehet semmi mást, mint amit ő előír nekik. Ez a csapattáborban legtöbbször rendjén is volna, hiszen jórészt azért van, hogy az őrsi szellem egészében kialakulhasson. A Jamboreen azonban más a helyzet!

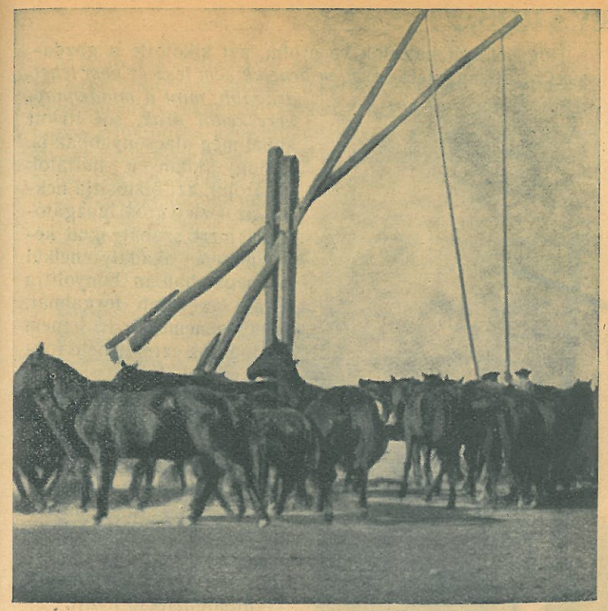
A Jamboree nem arra van, hogy az őrsi szellem kiépülhessen, annak már előzőleg meg kell lennie, mert a hét-nyolc fiú összefogására most sem idő, sem tér nincs. Magasabb rendelkezés bármely pillanatban szétdobálhatja az őrsöt a szolgálatban, elvégzendő feladatokban, szórakozásban, tábornézésben, stb. Vezényszó sem pattoghat lépten-nyomon a világtáborban, mert hol lennénk akkor, ha minden őrsvezető szakadatlanul csak vezényelne?! A levegő valósággal megkozmásodnék a vezényszavaktól. Őrsi órát sem tarthatsz, nem is volna sok célja.

Mi hát a feladatod a Jamboreen? — Engedd a fiúkat szabadjára! Hadd lássanak, nézegessenek, méhecske módjára gyüjtögessenek értékesnél értékesebb, eltörölhetetlen élményeket, felejthetetlen élményeket. A benyomások nagy tengere mellett nem minden nap megyünk el életünkben. Fürödjünk meg a tengerben. Őrsi alakzatban nem igen tudnánk táborokat járni, barátkozni, hiszen ahhoz az kell, hogy elvegyülhessünk, ne kössön alakzat. Barátokat, testvéreket szerezzünk — ezt tűzte ki feladatunkul Bi-Pi Birkenheadban és ezt teszi most is. A barátkozásnak, élmények gyüjtésének azonban a kötöttség a nagy kerékkötője.

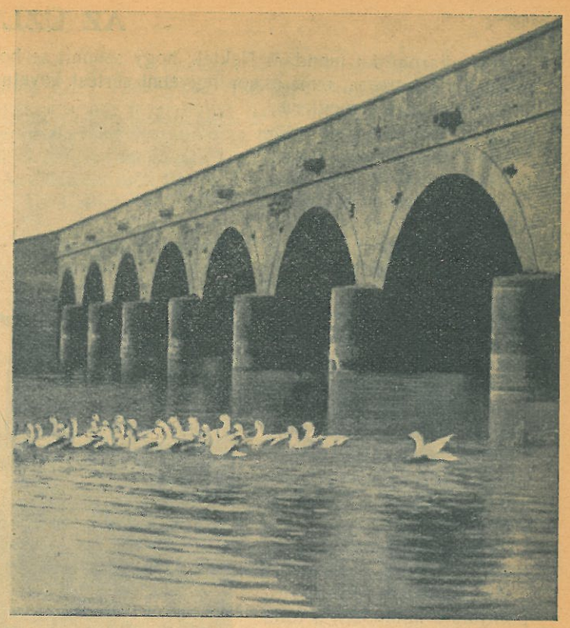
S te, őrsvezető testvérem! — Te se légy tétlen, hanem minden szabad pillanatodat használjad fel tapasztalatok gyüjtésére és barátkozásra. Ám itt mutatkozik majd meg, hogy eddigi őrsvezetői pályádon jó utat futottál-e be, vagy sem? Mert ha őrsöd tagjait szerte engeded is, azoknak érezniök kell, hogy az idősebb testvér lélekben mindig velük marad, vigyáz rájuk és mosogatás közben, a lefekvés előtt pár halk pillanatában hozzád jön és elmondja nagy-nagy élményeit, tanácsot kér ügyes-bajos dolgaiban, elújságolja újabb hódításait a cserkészszívek terén, a barátkozás mezején.

Itt válik el, vajjon lélekben és vezényszavak, kötött alakzatok nélkül is vezetője tudsz-e maradni őrsödnek?!

Egy Hetes.

Kinn a ménes — kinn a pusztán . . .

A híres hortobágyi kőhíd. Hej' sokat tudna mesélni!

HORTOBÁGY.

Debrecen város határának világszerte híres része a 287 km² kiterjedésű *Hortobágy-puszta,* mely nevét a rajta keresztülfolyó Hortobágy-folyóról kapta. Ez a puszta hazánk legszélsőségesebb éghajlatú vidéke. Legnagyobbrészt sziksós talaján elcsenevészesedett apró, ritka fű nő.

Ezen az óriási pusztán az Árpádok korában még virágzó, népes falvak álltak (Máta, Ohat, Zám, Deresegyháza, Csécs, Angyalháza, stb.), ezeket azonban a török és tatár invázió fokozatosan elpusztította, az 1594-ik évi tatárbetörés után nem is épültek többé fel.

Ma a Hortobágy-pusztát Debrecen városa háromféleképpen használja: *szilajpásztorkodás* folyik területe háromnegyed részén, *földmivelést* űznek 4000 hektáron a Tisza mellett, *mesterséges* haltenyésztés folyik 1500 hektáron.

A szilajpásztorkodás abban áll, hogy a jószág kora tavasztól késő őszig kint a szabad legelőn van, istálló nélkül, azt eszi, amit talál. Körülbelül 30.000 darab jószág él ilyen módon a Hortobágyon. A méneseket, gulyákat, juh- és disznónyájakat pásztorok (csikósok, gulyások, juhászok és kondások) őrzik, akik jellegzetes népviseletet hordanak. Szokásaik, eszközeik, pusztai épitkezésük, gondolkozásmódjuk, dalaik ősmagyar jellegűek.

A haltenyésztést 12 nagyobb és 82 kisebb mesterséges tóban folytatják. A halakat mesterségesen ivatják, kikelés után fokozatosan melásszal, tengeri-darával, húslisztte táplálják. Főleg pontyot tenyésztenek. Évente 4000 mázsa halat termelnek, melyet élve szállítanak Budapestre és külföldre, Cseh-, Lengyel- és Németországba.

A Hortobágy középpontja a híres *hortobágyi csárda,* melynek közelében van az 1832-ben épült hatalmas kilenc lyukú kőhíd. Innen indulnak ki a pusztára a Hortobágy látogatói. A puszta kietlenségében is sok természeti szépséget rejt magában. Remek látvány a napkelte és napnyugta, megkapó hatású a pusztán végigszáguldó vihar. Leghíresebb tüneménye a *délibáb,* amely azonban csak napsütéses, forró, szélcsendes időben látható. A felhevült levegő csodálatos, meleg színekben káprázik, szélverte tó vizéhez hasonlóan hullámozni kezd, a tárgyak szintjét felemeli, látszólag tóba helyezi és tükörképét is bemutatja. Nem csoda, hogy Debrecennek és a Nagy-Alföldnek a Hortobágy a legnagyobb vonzóereje külföldiek számára.

ANYUSKA BÚCSÚZIK.

„. . . Aztán fiacskám, el ne felejtsd, hogy az úri fiú táborban is, sátor alatt is úr! Az a sok idegen ne lásson az én kis fiamban egy mocskos, elhanyagolt kis suhancot! A szádat minden este kiöblítsd úgy, amint itthon szoktad és a fogadat minden reggel jól mosd meg. Látod, itthon, ha csak szerét tehetted, „véletlenül elfelejtettél" fogat mosni; úgy kellett utólag bekergetnem téged a fürdőszobába. Ugy-e, ott nem fogod egyszer sem elfelejteni? Gondold, milyen szégyen lenne az, ha az angol fiú beszélgetés közben félrefordítja a fejét, mert kellemetlen neki a lehelleted? . . . A körmödet is minden reggel megtisztítsd úgy, mint itthon. Fél perc az egész. És a boglyas hajadat fésülgesd meg napközben. Borzas haj jól áll a kis fiúnak, de a rendetlen, fésületlen haj mindig bántó. Feri bátyádat is el ne felejtsd figyelmeztetni közben, hogy egy II. éves egyetemi hallgató táborban is rendesen borotválkozik. És aztán nézd, fiacskám, itt a fehérneműzacskód: csomagoltam három alsónadrágot és két pizsamát; úgy-e, rendesen fogsz váltani fehérneműt a táborban is? Emlékszem a régi táborokból haza hozott földszínü fehérneműidre és borzadva gondolom, mit fog szólni az a higiéniához szokott idegen, ha meglátogat a sátradban és azt látja, hogy piszkos huzatú kispárnán alszol? Legnagyobb baj a harisnyáiddal van. Tudom, hogy erösen homokos a táborhelyetek, a homok behatol a cipődbe és még sürübb harisnyaváltást tesz szükségessé, mint ahogyan itthon szoktad. Én nem tudok 7—8 pár Jamboree-harisnyát veled adni, hiszen az borzasztó pénz lenne, hanem nézd: a két pár Jamboree-harisnyád mellé csomagoltam 8 párt a kis rövid zoknikból; ezeket váltsd kétnaponként és a Jamboree-harisnyát úgy húzd rá, mintha lábszárvédő volna. Vigyázz a magad tisztaságára, fiacskám, hiszen a tábor nem elvadulást jelent, hanem egész úri önmagadnak egy szabad, romantikus környezetbe való beállítását. Én azt hiszem, hogy nem is idegenekre való gondolás, hanem a magad izlése és természetes igénye fogja követelni tőled a legnagyobb tisztaságot a tábor egész ideje alatt . . ."

AZ ÜZLETVÁROS.

Nem akarom azt mondani Nektek, hogy semmit se hozzatok a Jamboreera, mert akkor fegyelmi sértést követnék el. De azt mégis megírom, hogy a kötelező cserkészfelszerelésen kívül — az általatok tervezett sok mindent kár otthon megvásárolni és kár ezzel is súlyosbítani az amúgy is terjedelmes és nehéz hátizsákot.

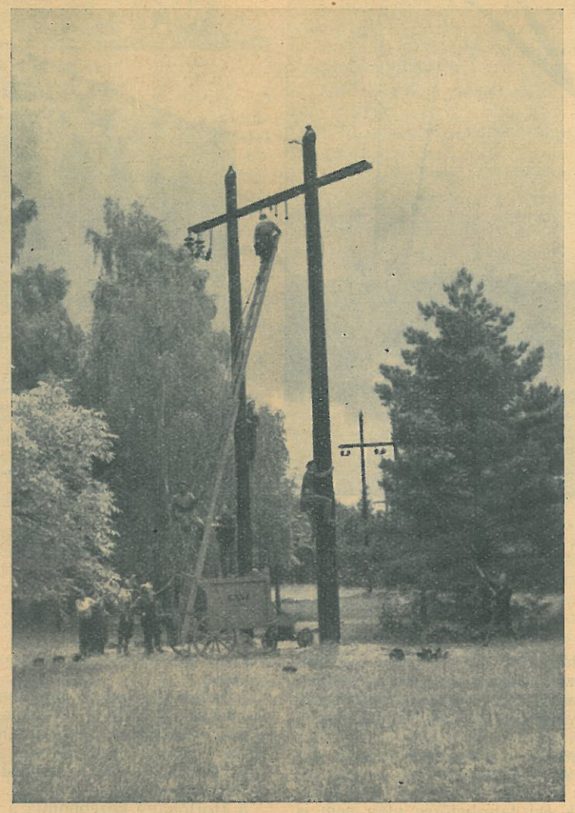
Miért?

Mert az Üzletvárosban és az altáborokban lévő fióküzletekben mindent megvásárolhattok, amire a táboréptésnél, a konyhán, a főzésnél szükségetek lesz; mindent, amit saját igényetek és szórakozástok kielégítésére szemetek, szájatok megkíván.

Felsoroljam? Ide hallgassatok!

Az altáborok érintkezési pontjain s különösen a főbb közlekedési útvonalak mentén gyümölcs, üdítő italok, sósperec, tej, cukorka, csokoládé és fagylalt kaphatók.

Az Üzletvárosban és a vele szomszédos üzlethelyeken (vendéglő, büffé, cukrászda) az ipari és kereskedelmi élet minden főbb cikkét árusítani fogjuk. Lesz posta, bank, biztosító intézet, fotokereskedő, bélyegárus, cserkészbolt és cserkészbazár. Kaphatók játék- és sportáruk, emlékérmek és emléklapok; hírlapok, papíráruk, könyvek, vasáru (szerszám, szeg, drót, edények), deszkák, iparművészeti termékek, hangszerek, úri divatáruk, porcellán, óra, ötvösmunka és bőráruk; lesz drogéria, fodrász, cipőjavító, szabó; kapható szövet, kender- és lenáru, stb., stb.

Tűzoltótétrán a hatalmas villanypóznák tetejére.

Minden lesz tehát, csak pénzt is hozzatok magatokkal, mert ingyen az Üzletvárosban sem árulnak.

Hogy jót tudjatok vásárolni, arról gondoskodott a táborparancsnokság, mert *a lehető legjobb és legmegbízhatóbb cégekkel* kötött szerződést.

Hogy olcsón tudjatok vásárolni, azt kikötötte a gazdasági bizottság, mert *egyetlen árucikk sem lesz és nem lehet drágább, mint a mindennapi kereskedői árak,* sőt itt-ott annál még alacsonyabbak is.

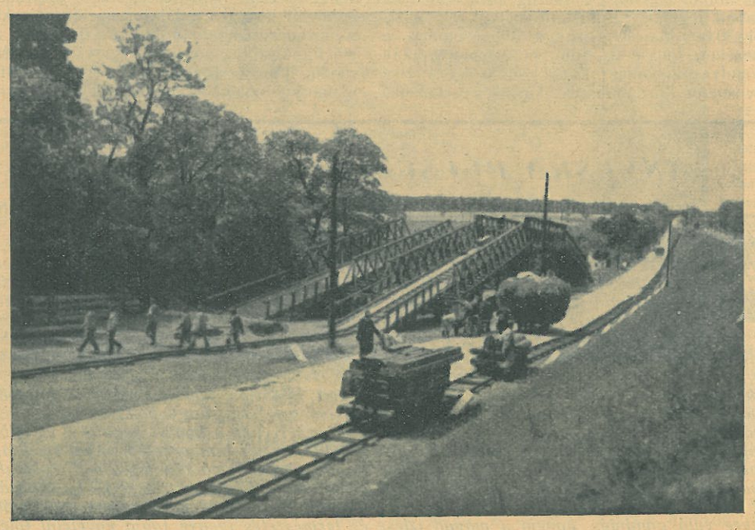
Hogy könnyen tudjatok vásárolni, azt biztosítja nektek az Üzletváros igazgatósága, mert szabályaival kényelmesen, akadály nélkül és megbízhatóan bonyolítja le azt az üzleti forgalmat, amelybe nemcsak ti, hanem a látogatók ezrei is bele fognak kapcsolódni.

Az üzletekről — különösen a külföldi cserkészek tájékozódásának megkönnyítésére, — *plakátszerű, nagy hirdetőtáblát készítünk,* alaprajzzal kiegészítve, mely az Üzletváros és a tábor forgalmasabb belépő helyein — hogy hol s mit lehet kapni, — útbaigazítást nyujt.

Minden üzletnek helyrajzi száma lesz s az üzlet érdekelt alkalmazottai karszalagjukon is ugyanezt a számot viselik.

Az üzletekben minden árucikk kirakatszerűen, egységárral lesz ellátva s ahol ez nem lehetséges, ott idegen nyelvek felhasználásával is, árlapot függesztünk ki.

Ezen rendelkezéseknek az a célja, hogy a szükséges üzletet hamar megtalálhassátok, hogy be ne csapódjatok s hogy különösen a külföldi cserkészek és az egyszerű közönség vásárlási lehetőségeit megkönnyíthessétek ti magatok is.

A Jamboree készen álló Erzsébet-hídja.

Azt már tudjátok, hogy *a cserkészek és csapatok készítményeit csak a cserkészbazárban lehet árusítani. A csapattáborokban sem Nektek, sem a külföldi cserkészeknek nem lehet semmit sem árusítani.*

Az üzletvárosi forgalmat egy nagy csapat e célra már kitanított cserkész fogja ellenőrízni, de minden magyar cserkésznek kötelessége segíteni bennünket abban, hogy az Üzletváros cserkészszellemet viseljen magán.

A SEGÉDTÁBOR.

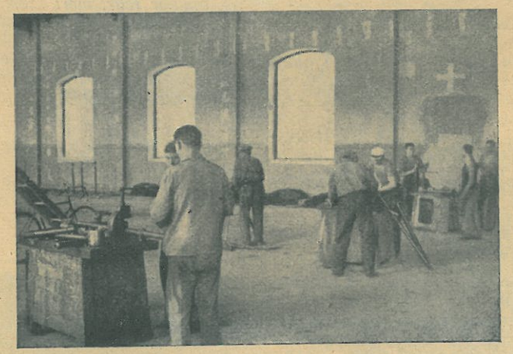
A Jamboree legnagyobb fontossága a barátkozáson felül az egymástól való tanulás lehetősége. Ezért a Táborparancsnokság azoknak a cserkészeknek, akik valami oknál fogva a főtáborba nem juthatnának el, a segédtábor útján kívánta lehetővé tenni, hogy a Jamboree cserkésznevelő hatásában részesülhessenek.

A segédtábor Gödöllő és Máriabesnyő között, az úgy nevezett „Szilváslapos"-ban terül el. Ide jutnak mindazok, kik nem vehetnek részt az egész 15 napos táborozáson, vagy a főtáborból késői jelentkezésük folytán, vagy a rendelkezésre álló hely korlátozottsága miatt kiszorultak.

A segédtábor vezetősége felfedező úton a táborhelyén.

Hazai viszonylatban minden cserkészkerület egy állandó jellegű segédtábort szervezett. A cserkészek itt 3—6 napos turnusokban váltják egymást. Külföldi viszonylatban a segédtáborba kerülnek azok a cserkészek, kiknek szövetsége még eddigelé nem tagja a Nemzetközi Cserkészirodának, továbbá azon hazánkhoz közelfekvő nemzetek csapatai, melyek az előirányzott létszámnál nagyobb számmal jöttek a Jamboreera. Ezek is kisebb-nagyobb turnusokban váltják egymást.

Dolgoznak a műhelyben az öregcserkészek.

Itt táboroznak a kül- és belföldi magános cserkésztisztek és öregcserkészek is, akik nem tudnak 15 napot szabadságukból a Jamboreen tölteni, vagy a nehéz gazdasági viszonyok miatt nem tudják fedezni a teljes táborozási költséget.

A segédtábor törzscsapatát a 174. sz. Ganz és a 307. számú Esze Tamás cserkészcsapatok alakítják. Parancsnoksága a két törzscsapat tisztjein kívül a különböző tíz cserkészkerület vezetőiből a pünkösdi táborozás alkalmával végelegesen megalakult.

Az élelmezésnek három fajtája van:

1. ha a résztvevő saját magát élelmezi, úgy a részvételi

Tisztítják a szentjakabi tavat.

díj fejenkint és éjszakánkint 50 fillér.

2. Ha a résztvevő nyersanyagot vételez és azt saját maga készíti el, úgy a részvételi díj fejenkint és naponkint 1.50 pengő.

3. Ha a résztvevő a segédtábor törzskonyháján étkezik, úgy a részvételi díj fejenkint és naponkint 2 pengő. Ez esetben csak evőeszközt kell hoznia a táborozónak.

A segédtábor megtekintési díja 20 fillér, amit minden táborozó a tábor területére lépve csapattestenkint a segédtábor főpénztárába fizet le.

A segédtábornak külön fürdője van, az úgynevezett Fenyvesfürdő, melyet a Jamboree táborparancsnoksága háromszorosára nagyobbíttat meg.

A segédtáborban naponként a cserkészpapok misét és istentiszteletet tartanak. Külön cserkészzenekara van a 174. sz. Ganz cserkészekből. A táborozók mindennap tábortüzet tartanak s megrendezik a nagytábortüzet, melynek turáni jelleget adnak.

HUGOCSKA KÉRÉSEI.

„. . . Te, Pali, aztán ott fönt abban a nagy sokadalomban gondolj énrám is. Ne csak a nagymamának meg a Póli néninek, meg a Miska bácsinak írj levelezőlapot, szép képpel és sok aláírással, hanem nekem is küldjél, de igazán . . . Én nem tudok semmit adni érte, de te tudod, hogy gyüjtöm a szép lapokat és milyen nagy öröm lenne, ha többször is kapnék tőled egy-egy kártyát. És ha eljönnek a fiúk a mi városunkat meglátogatni, akkor vezesd el hozzánk azt a kékszemű dánt, meg azt a helyes kis glasgowi skótot, akikkel olyan régóta levelezel; és akkor, te, Pali, akkor előttük ne húzd meg a hajamot, hogy lássák, hogy te erősebb vagy, mint én, hanem azt mutasd meg, amit a parancsnok úr mondott, hogy a magyar fiú milyen gentleman a kis hugával szemben! Ugy-e, így teszel majd, Palkó? És aztán ha Anyuskával felmegyünk Gödöllőre és meglátogatjuk a tábort, akkor kérd meg a parancsnok urat, vagy aki neked akkor a beosztásodat adja, hogy engedjen szabadon arra az időre, hogy vezethess minket és mindent megmagyarázhass nekünk. Milyen máskép látsz te ott mindent, mint én az én tapasztalatlan kislány-szememmel! És tudod, tavaly is olyan szomorú voltam, amikor meglátogattuk Anyussal a tábort és te mindig elbujtál előlünk, azt mondtad, hogy dolgod van, pedig én tudtam, hogy szégyelsz a kis hugoddal járni a fiúk előtt. Pedig én a barátnőim előtt mindig dicsekszem veled! Ugy-e, jó leszel, Pali, és a Jamboree alatt is törődöl egy kicsit velem? . . ."

NARANCSSÁRGA NYAKKENDŐ.

Őrségen álló magyar vagyok . . .

Néhány rövid hét csak s csapatoddal indulsz már a Jamboreera . . . Alighogy leszállsz a helyiérdekű kocsijáról, bent vagy a nagy forgalom kellős közepén . . . Teher- s személyautók tülkölésétől, vonuló csapatok ütemes lépésétől remeg az úttest. Hogyan jutsz keresztül ezen az eleven folyón csapatoddal? Nézd csak! Az úttest közepén narancssárga nyakkendős, napbarnitott öregcserkész. Szeme megértően csillan feléd, egy kézmozdulat s Te már indulhatsz is az „Igéret Földjére", kis pajtás. Mögötted a sárganyakkendős egy újabb mozdulatára tovább robognak az autók.

Alig vagy pár napig a táborban, már tudod, kik ezek a narancssárga nyakkendős öregek. A nevüket, hogy „tábori rendőrök", már hallottad, de a szó fogalmát csak ott fogod megismerni. Édesanyád szeretetével, édesapád komoly gondoskodásával fáradoznak majd ezernyi ügyedben.

Elhagytad valahol a csikalika bicskádat? Azt bizony kereshetnéd, ha a szemfüles cserkészrendőr már be nem vitte volna a talált tárgyak raktárába. (Talán azóta már ki is köszörülték!?) Szabadnapos vagy és el akarod vinni az ajándékul szánt hangszálbalzsamot? Letelne a szabadságidőd, amíg megtalálnád, de ott van a narancssárga nyakkendős bátyád, majd útbaigazít. Jönnek a szüleid a szalámitól a Jamboree-csemegéig minden jóval felpakolva, minden van, csak Téged nem találnak, de megtalálják a narancssárga tudakozódó irodát, ahol nemcsak azt fogják megtudni, hogy Te hol vagy, hanem azt is, hogy mikor indul vissza a vonatjuk. Kis húgodat, aki az utazástól fáradt, beadják a „gyermekmegőrzőbe", ahol a Tábori Rendőrség narancssárga nyakkendős hölgytagjai veszik őt gondjaikba. Ezernyi társaddal vígan lubickolsz a pusztaszentjakabi tóban: észre sem veszed, hogy pajtásod eltűnik mellőled. De látja a csónakban őrködő rendőr-testvéred, aki már úszik is a part felé, karjaiban alélt pajtásoddal s elsősegélyben részesíti, amíg megérkeznek a mentők.

Eldobott cigarettavégtől meggyullad egy barak az üdetvárosban: pillanat alatt sárga nyakkendős kordon veszi körül az égő üzlethelyiséget, mialatt a királyi kastély lovardájából már szirénázva robog elő a tűzoltóautó . . .

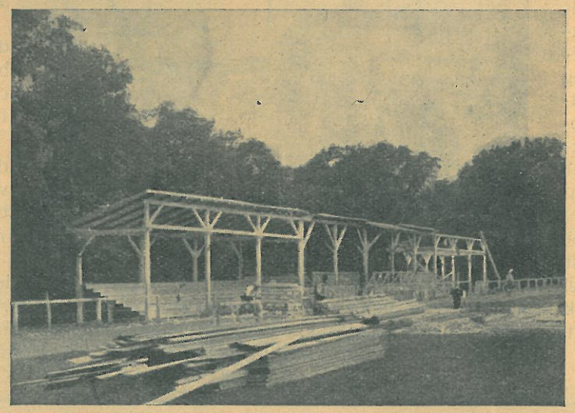
Édesanyád a bemutatótéren gyönyörködik szemkápráztató krinolin mutatványaidban. Észre sem veszi, hogy egy gyanus kinézésű ember a kézi táskájában kotorász. Nem sokáig: két izmos kar fogja meg és állítja elő a „kapitányságra" a póruljárt zsebtolvajt.

Bizony mindenre készülni kell s ezt már másfél éve teszik érted becsülettel a cserkészrendőrök. Államrendőri tiszt szakelőadók vezették be őket a rendőrtudomány minden csínyjába. Lovagoltak, motoroztak, nyelveket tanultak s minderre munkaóráik, tanulmányaik utáni pihenőidejüket áldozzák.

Erre gondolj, cserkész pajtás, ha szemben találod magadat rendőri intézkedéssel: viseld azt jó szívvel, cserkészlélekkel, mert Érted történik. Ne az utcasarki rendőrt lásd sárganyakkendős bátyádban, hanem cserkésztestvéredet, aki javadat akarja akkor is, amikor felír, mert szemetet dobtál a sátorárokba, kinnhagytad éjszakára a szerszámot, vagy égve hagytad lefúvás után a lámpát . . .

De nehogy aztán megvesztegetni próbáld egy szelet csokoládéval vagy kokinkínai főcserkészjelvénnyel, mert rettenetes dolog történik! Előállít a főkapitányságra, ahol a hosszú Sherif csak annyit mond, hogy Nyekk!, ami azt jelenti, hogy augusztus 15-ig folyton krumplit kell hámoznod! Ha van egy kis szabad időd este: látogasd meg a rendőrtábort a királyi kastély előtti réten. Háromszázötven szabadnapos, vidám „András"-t fogsz ott találni, amint tábortüzet tartanak egy tekintélyes, szakálas Old Shatterhand kinézésű bátyától vezetése alatt. Nyakábavetve tarka sárközi tarisznya fog lógni: ebből szedi elő az ezernyi mókás vagy komoly tábortűz számot.

S ha leszáll a csillagos gödöllői éjszaka s te félálomban nem hallasz mást, csak a sátorponyvát suhogtató szelet és az örök lépteit mind halkabban, mind távolabbról: aludj el nyugodtan. A rendőrök őrzik a tábor álmát.

Az elökelőségek ünnepi tribünje.

Racionalizált tábornézés.

Pajtás, hogyan nézegeted majd végig a Jamboreet? Ugy-e, hogy meg-megállsz, céltalanul kóválygosz, értelmetlenül ténferegsz, vagy pedig úgy, hogy tervszerűen igyekszel a rengeteg látnivalót magadévá, kincseddé tenni?

Az első szabad órában már nekiindulsz, hogy legelőször is madártávlati képet, nagyvonalú beállítást kapj a világtáborról. Ha mindent nagyjából végignéztél, akkor már tudsz rendszerezni, meg tudod állapítani, mi érdekesebb, mi tanulságosabb, mi vonzóbb. Tudsz csoportosítani. Igy az első csoportosításod kétségtelenül az altáborok, fajok, nemzetek szerint történik majd.

Ha már másodszor indulsz sétádra, a tábort nemzetek szerint nézegeted. Megpróbálod ellesni például az angolok sajátságait, megfigyeled, melyik nemzet táborkörnyéke a legcsendesebb és melyiké a legzajosabb, melyiké a legtisztább és melyiké a legkevésbbé tiszta. — Mert bizonyára olyan is lesz! — S este, vagy szabad pillanatodban, amikor gondolataidat, benyomásaidat rendezed, levonod magadnak a tanulságokat.

Most már egészen a cserkész szemével nézel mindent. Most csak táborkapukat, sátorfelverési módokat, tábori díszítéseket, ügyességet nézel, majd meg a különböző nemzetek játékait élvezed, beszédmódjukra ügyelsz, ruházatukat, külsőségeiket, modorukat lesed el. S mindent, mindent lejegyzel. Közben azonban a nagy nézésben nem feleited el azt sem, hogy a külsőségek és a belső figyelése után hátra van a legkedvesebb, a barátok, testvérek szerzése.

CSERKÉSZFIUK-IRÁSAI

Mesél a tábor.

Mikor rámborul a lágy tavaszi alkony,
S várom, hogy ringasson a jótékony álom,
Halk suhanással a szobámba szárnyal
S körüldalol a kedves nyári tábor.

Fölém hajol az erdő susogó lombja,
Átölelnek halkan a csodaszép napok.
A lelkemben sír a vadgalamb hangja,
A jó Istenhez itt oly közel vagyok.

Kacagás csilingel az erdei csendben;
Jönnek a fiúk és szállnak a dalok.
Isten kertjében csodaszép az élet,
Ott nincsenek szomorú hétköznapok.

Nagy Lajos 910.

Fészek.

Erdőbe vitt a keskeny út,
Kíváncsi voltam, merre jut.

Kíváncsi voltam, hogy szalad.
(Árnyas zöld közt fehér sza-[lag.

Napfény ringott a bokrokon,
Mind ismerős és mind rokon.

Fészekre leltem. Csitt, fiúk!
Sűrű bozótban csöppnyi lyuk.

És benne három kis madár.
Mind éhes, mind anyjára vár.

Parányi csőrrel tátogat,
Szétnéz, de így sem lát sokat.

Anyját keresi, fél, csipog,
Meghallja bizton s jönni fog.

Jön is sietve... Hallga! Csitt!
Jerünk, ne bántsuk a kicsit!

Feszül a húr.

Napi jótett.

Zsúfolt villamos. A perron hátsó falához szorulva két testes úr beszélget kis üzleti dolgokról. Látszik, hogy jómódúak. Bent a kocsiban felkötött karú, sápadt kisfiú ül. Nagyon fájhat a karja. Világoskék zubbonyka és szűk, rosszul szabott kis nadrág van rajta.

A kocsi mögött tán egy évvel idősebb, a felkötött karúval hasonlóan öltözött fiú rohan a villamos után, fel-fel kapaszkodik az ütközőre és mikor az állomásra ér a kocsi, integet a villamos belsejében ülő öccsének. Lassan felfigyel az egész perron. A két úr is körülnéz,, majd szemügyre veszik a fiúkat.

— Szegény gyerekek — mondja az egyik —, nincs pénzük, de azért a bátyja elkíséri az öccsét a kórházba.

— Sose sajnáld — mondja a másik —, rossz kölykök. Biztosan elköltötték a pénzt és most az idősebb lógni kénytelen.

Ekkor szállt fel egy poros, fáradt kis cserkészfiú. A kocsi után szaladó gyerek már nagyon ki van fáradva, alig győzi szusszal. Mindenki sajnálja szegényt, csak a cserkész nem látszik tudomást venni róla. A két úr is beszélget még róluk, de természetesen léha csirkefogónak nézik a két testvért. Ők nem tudják, hogy mi a nyomor, s nem tudták, hogy mire képes az igazi testvéri szeretet. Ők gazdagok.

A legközelebbi megállónál a kis cserkész leugrik, feltuszkolja a kifáradt fiút, miután annak kezébe nyomta utolsó huszonnégy fillérjét s így szólt:

— Napi jótett.

Ő még hitt a testvéri szeretetben, a jóságba és talán, talán tudta azt is, hogy mi a nyomor.

A két gazdag úr is észre vett valamit a jelenetből. A kis cserkész pedig most már gyalog, de vígan folytatta útját.

Riskó Elemér.

REJTVÉNY — PÁLYÁZAT.

Felelünk a kérdésekre.

A nyomdászat kérdései:

1. Utánzás céljából.
2. Budán, Hess András nyomdája 1473-ban.
3. Sylvester János iskolakönyve 1527-ből.
4. Szedőgéppel.
2. Kefelevonat, amelyen kijavítják a hibákat.
6. A lap azon része, amelyen nyomás van.
7. A kefelevonatot elhelyezés céljából felaprózzák, tördelik.
8. A leggyakoribb könyvnagyság, egy lap az ív nyolcad része.
9. Nonpareille, petit, garmond, cicero, mittel stb.
10. Egyetemi Nyomda.

A természetrajz kérdései:

1. Aristoteles (Kr. e. I. sz.).
2. Gyermekláncfű, búzavirág, százszorszép, őszirózsa, napraforgó stb.
3. Amoeba proteus.
4. Nevezetesebbek: gólya, fecske, vetési lúd, vadgalamb, kakuk stb.
5. Hires magyar természettudós (1835—1914).
6. Hazánkban és Ausztria egy részén.
7. Hátsó úszójával előrehajtja a vizet.
8. Bogarakkal.
9. A hóvirág a tavasz hírnöke.
10. Szembogarát nem tudja szűkíteni s ezért káprázik a szeme, ha világos van.

Az április—júniusi rejtvénypályázat eredménye:

162	pont	Turul-őrs, 157. cs.-cs.
153	„	Turopoli Arisztid.
141	„	Lázár József, 196. cs.-cs.
141	„	668. Gyóni-cs.-cs.
137	„	Elmer János.
125	„	Kindlovics Gyula, 196. cs.-cs.
125	„	Gosztola József, 651. cs.-cs.
116	„	Papp Zoltán, 169. cs.-cs.
110	„	Könyves László, 97. cs.-cs.
102	„	Gilitsch Géza.

Üzenet rejtvényfejtőknek.

A Szellemi Torna összesített eredménye elkészült. Csupa biztatás a jövőre. Igéretünket beváltjuk és a Szellemi Torna-lovaggá avatását a Jamboree Tábori Magyar Cserkészében ejtjük meg. Figyeljétek tehát tábori számainkat. Üdv.

A táborozási könyv-pályázat eredménye.

A táborozási könyv kiegészítése céljából pályázatot hirdettünk. Sok számos szép és használható pályamunka érkezett be.

A Vezetőtiszti-Testület áttanulmányozta a pályázatokat, s örömmel állapította meg, hogy azok színvonala igen magas. Megállapította az 50 pengős jutalom nyerteseit, s azokat, akik a könyveket nyerték, arról is döntött, hogy kiknek neve kerüljön be a táborozási könyvbe, mint új munkatárs. Ez utóbbinál a szempont az volt, hogy mindazok, akik valamilyen teljesen kész szöveggel, vagy rajzzal a könyv színvonalát előbbrevitték, a könyvben munkatársként szerepeljenek, azok pedig, akik csupán gondolatot, igényt, vázlatot, vagy nyersanyagot küldtek be, dicséretben részesülnek.

Pénzjutalmat nyertek: Balla Dezső és Jachan Géza 20—20 pengőt, Nichter János 10 pengőt.

Az első csoportba jutottak: dr. Farkas Lajos, Bunyor János, Siptár László, Dezső László, Benke Ferenc, dr. Katona István, Fleischl Gyula, Földmár György. Ezeknek neve belekerül a Táborozási könyvbe, s jutalmul a Táborozási könyv egy-egy példányát megkapják.

Dicséretet s a Táborozási könyv egy-egy új példányát nyerték: Ginelli Béla, Peiniger Károly, Hatházy Lajos, Széll Imre, Simon László, ifj. Szigetváry Gyula, Békessy György.

A pénzjutalmakat azonnal, a könyvjutalmakat a megjelenéskor küldjük ki.

Fogadalom.

A Csibésznap megrendezése már az iskolaév végét jelenti.

No persze, hiszen évközben nem lehet ilyen jóvérű dolgokat rendezni! Ha a hétköznapok szürke sorából kimosolygó valamelyik vasárnap, vagy ünnepnap csibésznappá kineveztetvén, a nép reggeltől késő estig gazságokon és tilalmak megszegésén törné a fejét és elvi magaslaton állva nem tanulna, micsoda szédítő aratást rendezne másnap Szekunda úr, minden diák örökös réme! (Ezt az urat még a Csibészklub tagjai is megsüvegelik. Nem is annyira ő maga olyan félelmetes pedig, hanem inkább a nyomába lopakodó két kebelbarátja: Rossz Bizonyítvány és Bukás. Juj! Rossz rájuk gondolni is!)

Ellenben év végén, amikor az előadások befejeződtek s mindenki tőle telhetőleg rontott, vagy javított, aranykor derül a diáknép fölött. Folynak ugyan még az összefoglalók, de Stubi szerint azok csak olyanok, mint a bicska, amelynek Kisöcsi tegnap kitörte a pengéjét: bicskának bicska még, de szúrni, vágni, sérteni nem lehet vele többé. Összefoglalón is felel még az ember, a tanár úr is igyekszik mord arcot vágni és meg-megsuhogtatja a fejek fölött az osztálykönyvet, de mindezt már nem szabad komolyan venni. A konferencia már megvolt, a nyomda zárt ajtók és ablakok mögött szedi is már az értesítőt, ihaj-csuhaj, vége a tanévnek!

A Csibészklub számára hátravan még egy nagyon komoly és felelősségteljes tennivaló: az új tagok felvétele és a fogadalomtétel.

Összeül a gyűlés. Jenőke, Anti és Stefi ezúttal nem vehetnek részt rajta: Igazgató úr belső szobájában zárt ajtók mögött várják meg a gyűlés határozatát, hogy fogadalomtételre bocsáttatnak-e, vagy még egy esztendeig újoncok maradnak? Jenő utólag bevallotta, hogy soha az iskolában nem drukkolt annyira, mint most, a várakozás hosszú perceiben... Egyetlen szavazaton dőlhet el a sorsuk. Jaj, mi lesz?...

A gyűlés végtelenül komoly és ünnepélyes. Igazgató úr bejelenti, hogy három tagnak fogadalomra bocsátásáról kell dönteniök. Zárt szemmel folyó szavazás mellett egyhangú helyeslés „igent" jelent, míg egyetlen tiltakozás visszavonhatatlan nemet. A fiúk bólintanak. Értik.

— Elrendelem a szavazást. Szemeket lezárni!

Mindenki felhúzza az álarcát úgy, hogy a szemek nyílása a homlokára kerül és az arcot fedő selyem most a szemét egészen eltakarja.

— Felteszem a kérdést: Ki akarja rendes klubtagnak Jenőkét?

Hangtalanul felemelkedik minden kéz. Senki sem látja a másikat, mindenki csak azt tudja, hogy ő hogyan szavazott. Igazgató úr végignéz a soron s bólint: „Rendben van!" — A kezek leereszkednek.

— Második kérdés: Ki akarja Antit rendes tagnak?

Szavazás ugyanúgy. Antit egyhangúan megszavazzák.

Harmadik kérdés: Stefi. Egyhangúlag megszavaztatik.

— Kész. Szemeket kinyitni!

Az álarcok visszazökkennek rendes helyükre és a nyílásokon keresztül hét csillogó szempár figyeli kíváncsian igazgató urat. És megkönnyebbült derű fut végig a sorokon, amikor borzasztóan komoly arccal meghirdeti, hogy Jenőkét, Antit és Stefit a Csibészklub egyhangú szavazással rendes tagjaivá választotta és fogadalomtételre bocsátja. Dódi, a kuli, rögtön át is fut értük a másik szobába és a három gyerek nehéz szorongás fojtogatta torokkal áll a gyűlés színe elé. Most dől el a sorsuk!

Laci szól, a vezér. Csinos kis beszélet mond arról, hogy milyen nagy dolog a Csibészklub tagjának lenni és milyen nehéz bejutni ebbe a nagytekintélyű és hatalmú gyülekezetbe. Öt perce beszél már, de olyan ravaszul, hogy a tűkön álló három deliquens még mindig nem sejti, hogy felvették-e, vagy a következő percben, mint méltatlant, hajítják ki az ajtón. Végre Laci elneveti magát: „Mind a hármat felvettük. Tegyétek fel az álarcotokat és üljetek le. Isten hozott közénk! Legyetek jó csibészek!"

Mázsás sziklakövek hengeredtek le Jenőkéék szívéről. És mégis: fellélegzeni, vagy örömet mutatni a legnagyobb illetlenség volna. A világ legkomolyabb arcával kell sorra járniok, kezet fogniok minden klubtaggal, aztán feltenni a számukra készített álarcot és letelepedni a többi közé. És Jenőkéék állják a feladatot: nincs az a sioux indián, aki náluk is mozdulatlanabb arccal ülne a tábortüze mellett. Csak a szemeknek nem lehet parancsolni: azokban szilaj öröm, jókedv és huncutság szikrázik.

A gyűlés folyik tovább. Laci bejelenti, hogy három új tag felvételét kérték egyesek: Srác, a kis görög és Bocs az új jelöltek. Mit szól hozzá a klub?

Komoly beszélgetés indul meg. Mintha öreg pedagógusok lennének, úgy tárgyalják meg a fiúk a három pajtás jellemét, hibáit. Srác felvételét néhányan azért ellenzik, mert lelkiismeretlen gyerek: kitűnő feje van és mégsem tanul úgy, hogy tandíjmentes lehessen, pedig szegény nagyapjának jól esnék ez a kis könnyítés. — A kis görög nagyon konfidens és szemtelen az idősebbekkel szemben. Különösen Stubi van elkeseredve ellene: „Én harmadikos vagyok és ő még csak mujkó és ahelyett, hogy azt mondaná nekem, hogy bácsi, multkor kis s-sel írta le a nevemet. Ilyen gyalázatos!" — Bocsnak nagy pártja van, de rögtön

megáll minden beszélgetés róla, amint az egyik fiú említi, hogy hallotta, amint Bocs csunya szavakat mondott az utcán egyik osztálytársának. Csunyaszájú gyerekről a Csibészklub hallani sem akar.

Meghozzák a határozatot. Srácot Jenőke ellenőrzi és hajtsa nagyon komoly tanulásra; a kis görögöt Stubi nevelje meg és szoktassa tisztességtudásra; Bocs megmentése és jobb erkölcsökben való megnevelése a vezérnek és Pursinak gondja legyen. Három hónap mulva a megbízottak jelentést tesznek az elért eredményeikről.

Végül újra a vezér szól: Holnap délután 4 órakor fogadalomtétel a kelta síroknál. Az egésznek megrendezésével megbízom Dudót, Pursit és Antit. Ugy intézzenek mindent, hogy a nép ne is sejtse a klub távollétét. A lakoma előkészítése a kuli dolga. Munkára! Kum!

Kum! — felelt a banda és a gyűlés feloszlott.

(Ezt a Kum-ot meg kell magyaráznom, mert ti persze nem értitek. Tavaly Igazgató úr esténként lámpaoltás előtt az I. hálóban Rider Haggardnak egy fantasztikus afrikai regényét mesélte, amelyben a világtól elzárva élő titokzatos harcos nép: a kukuánák, a királyukat úgy köszöntötték mindig, hogy a lándzsáikat magasba emelve, mély hangon kum-ot dörögtek. Ezt a királyi üdvözlést átvette a Csibészklub és ez most a tagok ünnepi köszöntése. Csak lándzsát nem emelnek a magasba, mert a mai diák nem hordja mindig a kezében a lándzsáját, hanem ehelyett ökölbe zárt jobb kezüket szorítják a szívük fölé. Igy még szebb az.)

Csengő hangon mondják el a fogadalmat.

Ez a nap titkos tárgyalások és előkészületek között múlt el. Pursi lázasan tárgyalt Atyával, Dudó pedig Muki bá't gyúrta nagyon valami terv érdekében. Este mindenki némán, de nagyon elégedetten feküdt le.

*

Másnap ebéd után Atya kihirdette, hogy szenzációs kirándulást tesz a nép a hegyek közé, három csoportban. Rögtön fel is olvasta a beosztást. Egyik csoportot ő maga vezeti, másikat Muki bá', harmadikat Matyi bácsi. Érdekes feladatok sorozatát kell mind a háromnak megoldania. Felkészülés 5 perc alatt, indulás 10 percen belül.

A csoportbeosztás felolvasásánál hegyezett fülekkel figyelt a Csibészklub. A többieknek fel sem tűnt, ők azonban rögtön észrevették, hogy Atya csoportja csaknem kivétel nélkül a klub tagjaiból verbuválódott. Megütközve látták azonban, hogy közöttük van Gabi is, a bölcs VI.-os és a kis Kusz; viszont Laci, a vezér Muki bá' csoportjában lapul, Kisöcsi pedig a Matyi bácsi adjutánsa lett. Súlyos aggodalom ült a szívekre: hogy fog az első csoport szabadulni Gabitól és Kusztól és hogyan fog hozzájuk találni Laci és Kisöcsi? És mi lesz az Igazgató úrral?

Aztán minden végtelen egyszerűen megoldódott. Muki bá'ék megindultak a Károly-magaslat felé, Matyi bácsiék a felső Lövérekbe, Atya pedig az ő népével a Szent János kápolna irányába. Ott egyszerre Atya megállt.

— Hopp, most jut eszembe, valamit elfeledtem! Sürgősen üzennem kell Muki bá'nak és Matyi bácsinak! Ki viszi levelem hamarább utánuk?

Mindenki jelentkezett. Atya gyors üzenetet írt, majd egy másodikat; borítékba tette és az egyiket Gabinak, másikat kis Kusznak adta oda: Gyors futással vigyétek! Választ várok reá!

Elment a két futár lihegő rohanással és Atya körül csak klubtagok maradtak. Párperces várakozás után feltűnt a kollégium felől Igazgató úr magas alakja. Megvárták, azután együtt sétáltak tovább. Negyedóra mulva zihálló lélekzettel futár közeledik: Laci, a vezér, Muki bá' követe, hozza a választ. Alig adta át, másik irányból vágtat ám Kisöcsi a Matyi bácsi levelével. Nini, hiszen együtt van az egész klub! Szenzációs! És a fiúk nem is sejtenek semmit!

Most aztán gyors léptekkel nekivágnak az erdőnek és némi mászás, botorkálás után egy futamodás, egy nagy huppanás — köröskörül zárt, mély töbörben állnak, sziklák és gyér bokrok között; a meredek falakra mindenünnen ráhajlik az erdő. A töbör mélyén kiemelkedő kőoltárféle. A kelta-sírok rejtekhelye!

Laci rendelkezik.

— Sapkát le, feltesszük az álarcot. Dódi, a kuli, felmászik itt az omló hegyoldalba és megtisztítja a környéket, nehogy felülről meglessenek. A többi előkészül a fogadalomra.

Dódi felteszi álarcát és nekiindul. Mászik két métert, visszacsúszik egyet és kis kövek áradatát zuhantja a lent állók fejére. Tovább! Tovább! Szuszogva, lihegve érkezik fel és amint fejét feldugja a szakadék szélén, szembenéz egy kislány riadt arcával, aki mögött pár lépésnyire karósoványságú nevelőnő magaslik. A kislány tágrameredt szemmel bámulja a mélységből felbukkanó álarcos, borzas alakot, aztán rémült sikoltással iramodik a sovány hölgy felé: Freulein, jaj, jaj, egy rabló!... A kisasszony felnéz, meglátja Dódit, szíveket rázó sikoltással kapja el a kislány kezét és Tolant, a világbajnok sprintert megszégyenítő futással, óránként 60 kilométeres sebességgel vágtat el vele. Dódi a kettős sikoltástól megilletődve, elengedi azt a vastag ágat, amelybe kapaszkodott és olyan szenzációs lesiklást produkál a hátán, hogy a lent álló Atyát, Lacit és Pursit csaknem lesodorja a lábukról. No, ez alaposan teljesítette a parancsot, hogy tisztítsa meg a környéket a hivatlan látogatóktól!

Dódi dícséretet és szidalmat kap (egy kulit a dícséret mellett mindig meg is kell szidni egy kicsit, hogy el ne bízza magát), baráti kezek leporolják a kabátját, nadrágját, aztán Laci szól: Kezdődik a fogadalom!

Összefont kezekkel megcsinálják a barátság láncát. Igazgató úr és Atya is beállnak. Hiszen ők a nép legigazibb barátai. Igazgató úr baráti kézszorítást küld a körbe; aztán együtt mondják a klub jelmondatát, amelyet a „Megyeri hitvallásból" talált elő Kisöcsi, a költő: „Hiszek a kevesek egymásbatett kezében!" A ragyogó szemek mutatják: ezek igazán hisznek a barátság szent erejében!

Most a három triumvir Igazgató úrhoz lép és kezüket az övébe téve, csengő hangon mondják el a fogadalom szövegét. Az erős férfikéz olyan szeretettel szorítja a három kis diákkezet és a két férfi arcán nincs mosoly: ők is nagyon komolyan veszik a fiúk fogadását!

A triumvirek után most már az egész klub odacsoportosul, Igazgató úr kezén összefonódnak a gyerekkezek és az előbbi fogadalom tíz ajakról hangzik fel újra:

„Én becsületemre fogadom, hogy a Csibészklub törvényeit megtartom; a kötelező titoktartást feltétlen törvényemnek ismerem; teljes szívvel és lélekkel együtt dolgozom a klubbal és mindig hű tagja maradok. Igyekszem csibész, de tisztalelkű diák lenni. Howgh!"

Laci, a vezér meleg, komoly szavakat mond a gyerekbarátságról, mely férfiaknak egy élet minden viharán át kitartó barátságává acélosodik. A beszéd végén a klub ünnepélyes Kummal köszönti a vezért.

A csibészinduló eléneklése után baráti kör-kézfogással fejeződött be a fogadalom szertartása. 20 perccel azután, hogy a keltasírok völgyébe léptek, már víg csevegéssel sietett a kis csapat az erdőn át hazafelé. A Lővér-körúton utólérték a szemüveges nevelőnőbe kapaszkodó kis leányt, aki nem is sejtette, hogy az erdő réme ott mosolyog a víg fiúk csoportjában...

Freulein, jaj, jaj, egy rablók! . . .

Otthon Igazgató úr szobájában nagyszerű indiáner-uzsonna várta a klubot. Málnaszörppel kocintottak az új tagok egészségére és csendes beszélgetésben szőtték, szövögették a jövendő terveit.

A többiek ma sem tudják még, hogy miért kellett ezen a szép nyári délutánon olyan nagy sétát tenniök az erdőben.

*

A történetíró most leteszi a tollat. Nem, mintha nem volna mit mesélnem a Csibészklubról. Ojjé! Gondoskodnak ők róla, hogy mindig legyen mesélni valóm. De mindent elsörpő árként rohan felénk a Jamboree — és ott úgyis viszontlátjátok majd a klubnak valamennyi tagját. Remélem, rájuk ismertek. Keressétek őket!

Jövőre pedig, ha a jó Isten is úgy akarja, itt-ott megint mesélgetek majd az én drága csirkefogóimról. Akarjátok?

(Vége.)

A JAMBOREE-TARISZNYÁDBA.

Ismerek egy kedves öregembert,
ki mindenkiben tiszteletet kelt,
ámbár mindig vidám és mosolyog.
Mosolyáért tömegek állnak mögötte,
mosolyából fakadt millió mosolyok.
Testvér! Ámbár, tudom nem kell tőle félni,
de azért, ha közénk jönnek látni, élni,
akkor vigyázz!
Mint jó házigazdának túl kell
tenni rajtuk, holott talán
napjába száz
esetben küzdöl rosszkedveddel.
Sokszor majd sorban és párban
kell állni és járni,
mikor kedved mágnesként vonz
— néger táncot látni.
Testvér! Akkor, akkor mosolyogj
és csodát fog tenni mosolyod.
Jön hozzád és érted,
ki nagyon kedves Néked.

Nehéz szívvel teszed,
de vétót int a kezed.
Gondolsz a római katonára,
akit őrhelyén vigyázzban állva
temetett el a szörnyeteg láva.
S nem lesz nehéz a kétheti várta!
Vendég lesz a román, vendég a cseh testvér,
Meleg szeretetet és megértést ha kér,
öleljed át szívből, hogy mosolyod látva
rádöbbenjen: „Ez a béke katonája!"
Akiknek lehetne, ne panaszkodj, ne sírj;
nekünk az nem használ, nekik rosszul esik . . .
Megnéznek ők mindent, meglátják a bánat
dacos könnyeivel épülő csodákat,
s a komor nyomorból megérzik a vádat!
Mosolygó Testvérem! Te még ma nem tudod,
hogy szultánok kincsét éri a mosolyod;
és a kincses mosoly ezért összetéve,
megvesszük a jövőnk új világát érte.

Josvay László.

Diákkori emlék.

A „békekötést" követő nehéz esztendők valamelyikében az én iskolám is kivonult a Múzeum-kertbe, ahol Pedlow kapitányt ünnepeltük. Pedlow kapitányt, akinek mi, budapesti gyerekek olyan nagyon sokat köszönhettünk. A Múzeum-kertnek a múzeum előtti részét zsúfolásig megtöltöttük. Erős napsütés és nagyon meleg idő volt. Bizony jó ideig eltartott, amíg a sok iskola felvonult és elhelyezkedett. Nem volt csoda, hogy a sokáig tartó egyhelybenállástól amúgyis elfáradt gyerekek közül a meleg és a zsúfoltság következtében többen rosszul lettek. Élénken emlékezem, hogy nekem is kezdett erősen fájni a fejem és nagyon nagyokat szívtam — a rossz levegőből. Már kezdett elszürkülni körülöttem minden, amikor megjelent Pedlow kapitány a Nemzeti Múzeum lépcsőjén. Hatalmas rivalgás, kendőlobogtatás, kalap- és sapkalengetés fogadta a gyerekek nagy jótevőjét — és az erős levegő-mozgatástól egyszeribe felfrissült körülöttünk a levegő. Valóságos megkönnyebbülést jelentett valamennyiünk számára s jó nagyokat szippantottunk a „jóízű" levegőből. *R. L.*

NYELVISMERET-NÉPISMERET.

Valamelyik multkori csapatösszejövetelünkön feláll az egyik cserkészem. Előadja a véleményét a Jamboree-próbáról és általában az egész Jamboreera-készülésről. Szerinte azoktól, akik nem tudnak semmiféle idegen nyelvet, a Jamboree-próbát nem is kellene nagyon kérdezni. Általában a Jamboreera-bocsájtás szempontjából őket sokkal enyhébben kellene elbírálni. Merthogy ők úgysem árulhatják el tájékozatlanságukat, hiszen nem tudnak társalogni a külföldiekkel.

E szörnyen bölcs megállapításnak persze az egész csapat nagyban helyeselt, annál is inkább, mert a legtöbben csak magyarul tudnak.

Ejnye — mondtam neki —, nincsen egészen igaza, komám! Először is gondoljunk csak arra, hogy a külföldiek táboraiban is akadhatnak olyanok, akik tudnak magyarul. Főképpen a megszállt területi cserkészek között. De meg azután nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy bizony Magyarországon a legtöbben még ma is csak nagyon-nagyon felületesen ismerik a cserkészetet. És a gödöllői világtábort rengetegen fogják megnézni éppen ezek közül. Aztán valószínűleg éppenséggel ezek a legtájékozatlanabb látogatók lesznek a legérdeklődőbbek, a legkíváncsiabbak is. És ezek a látogatók alighanem elsősorban a magyar fiúkhoz fognak fordulni, ha szeretnének megtudni valamit. És bizony a magyar cserkészektől nagyon sok olyasmit is kérdezhetnek, amit minden magyar cserkésznek tudnia illik (akár benne van az a Jamboree-próbában, akár nem).

Kalocsai lányok gyönyörű népművészettel kidolgozott ruháikban.

No meg aztán még valamit. Gondoljunk csak arra, hogyan is lenne, mint is lenne, ha egyszer mi kerülnénk messzi idegenbe. Mondjuk pl. Svédországba. Aztán a svédek nagy-nagy szeretettel fogadnának, hanem bizony beszélni egy kukkot sem tudnánk egymással. És milyen nagyszerű is lenne, ha egyszerre mellénk lépne egy mosolygós arcú fiú, megszorítaná a kezünket, aztán ilyesmiket mondana: Petőfi, Kossuth, Budapest, Duna, Hortobágy, fokos . . . Ugy-e, egyszeriben megvolna a barátság és úgy-e, milyen hamar összemelegednénk egymással?

Hát látjátok, így kell lennie Gödöllőn is. Ha beszélni nem is tudunk azzal a — mondjuk — amerikai cserkésszel, mégis milyen hamar összebarátkozunk, ha tudjuk, ki volt Washington, Franklin, Cooper, Emerson, Mark Twain, Edison, hogy csak egy-két nevet említsek a sok közül. A svédnek Gustav Adolf, Alfred Nobel, Linné, Celsius, Strindberg, Selma Lagerlöf neveit említsük, a francia lássa, hogy mi ismerjük Corneille, Molière, Fenelon, Rousseau, Voltaire, Montesquieu, Chateubriand, Victor Hugo, Balzac, Dumas, Rostand nevét.

No és ha sorra vennénk mindegyik nemzetet, folytatni lehetne még hosszú oldalakon keresztül.

Lám, lám — jó lesz tehát vigyázni arra a Jamboree-próbára és a Jamboreera készülésre azoknak is, akik csupán csak magyarul beszélnek!

Laci bá.

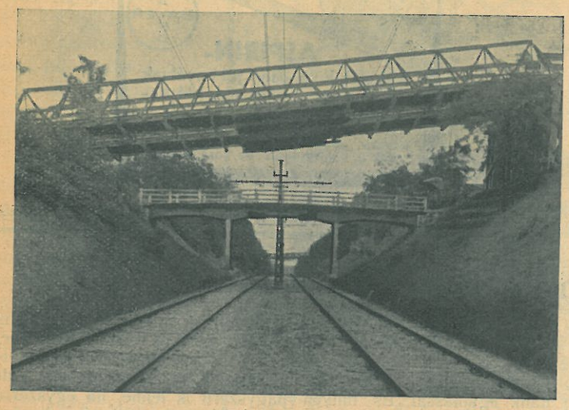
A Magyar Cserkész nagy Jamboree-fényképpályázatot hirdet. A pályázat nem vonatkozik mindenfajta felvételre. A nagy eseményeket, felvonulásokat, stb. meg fogja örökíteni a fotoriporterek hada, a hivatalos foto-raj. Azonban cserkészek feladata marad, hogy ellessék a Jamboree apró, jellemző, kulisszák mögött lejátszódó eseményeit. Röviden: megfogják a *Jamboree lelkét*. Legnagyobb értékkel bírnak számunkra olyan felvételek, melyek a világtábor belső életéről a résztvevők szemein át számolnak be. Minden táboranak megvan a maga sajátos hangulata. Ezt kell ellesni, felfedezni, egyes jeleneteiből kiérezni és fényképen megfogni. (Lásd M. Cs. június 15-i szám.) Ha ilyen képre ránézünk, meg kell azonnal éreznünk, hogy a kopenhágai, birkenheadi, vagy gödöllői táborban és csakis ott készülhetett, — anélkül, hogy magyarázatot kapnánk hozzá. Ilyen jellemző helyekre hirdetünk most pályázatot, mely két nagy részre oszlik:

I. *Pályázat a Jamboree alatt.* Résztvehet a tábor bármely résztvevője — külföldiek és magyarok, cserkészek és vezetők egyaránt — fentiekben leírt tárgyú képek beküldésével. A *naponként* beérkező képeket a *tábori Magyar Cserkész* szerkesztősége naponként elbírálja és az anyag mennyisége és minősége szerint 1—6 darab legjobb képet a legközelebbi számban közli és jutalmazza. Díjak: I—V. Jamboree-emlékalbum, VI—X. praktikus cserkésztárgyak.

II. *Pályázat a Jamboree után:* Határidő 1933. okt. 1. Beküldhetők a fentiekben leírt tárgykörnek megfelelő képek, lehetőleg nagyításban. Az I. pályázatban résztvevő képek itt újra nem pályázhatnak. A pályamunkákból, ha a pályázat sikerül, a szerkesztőség kiállítást rendez. Az eredmény kihirdetése a kiállítás megnyitásakor történik. Az elbírálás két csoportban történik. Az egyikbe tartoznak a cserkészek, másikba a vezetők és öregcserkészek felvételei. Díjak az egyes csoportokban: I. díj 15 P, II. díj 10 P, III—V. díj 5—5 P. — 9×12 cm-nél kisebb méretű képek nem küldhetők.

ÚJ KALAPBAN MEHETSZ A JAMBOREERA.
A RÉGI KALAPBÓL ÚJAT KÉSZÍTÜNK 1.20 P-ÉRT.
Farkas és Péter 347. sz. öregcserkészek Pannonia kalapüzeme *Bpest, V., Csáky-u. 6.* (Lipót krt mellett). *Tel.: 20-4-31.*

A JAMBOREE-IRODA HÍREI.

Jamboree-hidak a HÉV. vonala fölött.

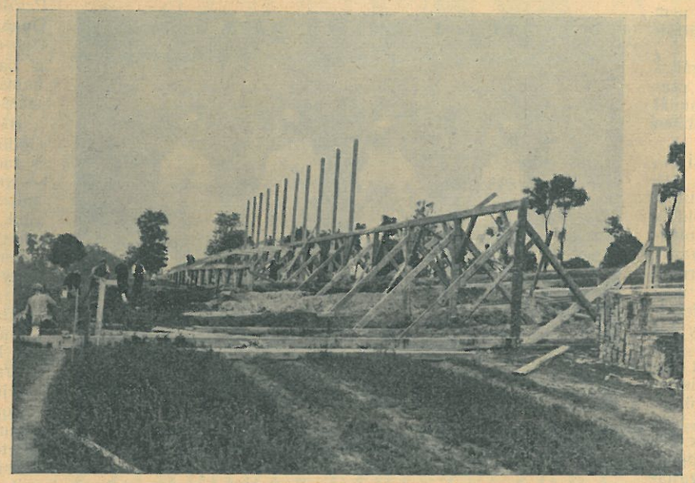
Az 5 nagy **katonai híd** elkészült és azokat a TP. átvette.

A MÁV. a Jamboree céljaira gyorsáruként fuvarozott azon küldeményekre, amelyek az A., illetve a B. gyorsáru osztályokba tartoznak 50 százalékos, a C. gyorsáru osztályba tartozó küldeményekre pedig 25 százalékos mérséklést engedélyezett. Ezt a kedvezményt a külföldi kontingensekkel kapcsolatban az országhatárnál minden különös eljárási mód nélkül érvényesítik.

A Jamboree-repülőtábor naponta (legalább egyszer) repülőpostát továbbít Gödöllőről Mátyásföldre, ahonnan a levelek vagy mint repülőpostai, vagy mint közönséges postai küldemények mennének tovább. A leveleket a rendes illetékeken kívül még 20 filléres, a levelezőlapokat 10 filléres bélyeggel kell ellátnunk. Az összes bélyegeket külön bélyegzővel bélyegzik le: „Cserkészrepülőpostával Gödöllőről Mátyásföldre". A külföldre küldött aviatikai postaküldeményeket is ellátják ezzel a bélyegzővel. A repülő-altábor az első magyar vitorlázó postajáratot is megrendezi s ennek természetesen külön bélyegzője lesz.

A „hangos híradó" napi keret-műsora:

Idő	Hely	Műsor
6.30	egész tábor	ébresztő (kurucriadó tárogatón).
6.32	„ „	ébresztőzene, 3 perces friss pattogó ritmusú induló, minden nap más-más nép zenei kincseiből.
6.35	„ „	reggeli torna, 10 perces, torna-zene ritmusú, minden nap más népé.
8.00	„ „	időjelzés, csak megismételt egész perc bemondással.
8.02	„ „	időjárásjelentés, csak prognózis.
8.04	„ „	napi programm a TP.-tól elrendelt terjedelemben.
8.08	altáborok	napi programm.
13—13.45	közönség helyein	gramofónzene.
14.00	egész tábor	tábormegnyitás, kürtjel.
18—19	közönség helyein	váltott cserkészzenekarok térzenéje.
21.30	egész tábor	ágyúlövés az Aréna-térről, mely a táborttüzek végét jelenti.
21.40	„ „	kettős ágyúlövés jelzi a tábortűzi reflektorok kioltását.
22.00	„ „	Rákóczi-induló jelzi a táborzárást.
22.03	„ „	5 percen keresztül a hangos híradó megkéri a közönséget, hogy hagyja el a táborokat.
22.30	„ „	takarodó (Krasznahorka tárogatón).

Ilyen a nagytribün csontváza.

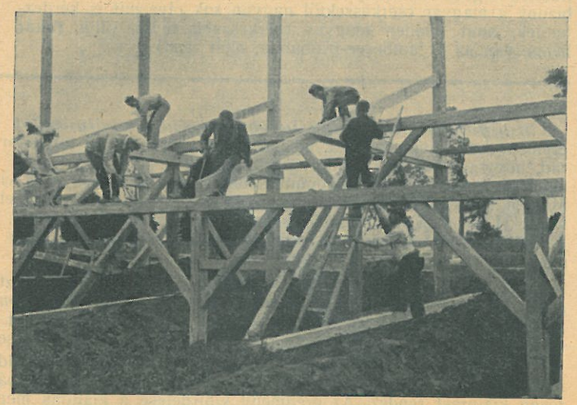
12.000 folyóméter vízvezetéket fektettek már le, a csapok szerelése folyik.

A cserkész eszperantó liga külön Jamboree-számot ad ki júliusban.

Herceg Esterházy Pál dr. a Jamboreera 5000 kg zsírt adományozott.

A szolgálati karszalagot a TP. a kirándulási törzsrajnál a homokszínű alapon piros nyíllal, társadalmi csoportnál lilaszínű alapon felírással, a tűzoltócsapatnál pedig felezve narancssárga és pirosszínű karszalagban rendelte el.

A Jamboree-tábor területén az **amatőr fényképezés** megengedett. Fényképfelvételeket, sem ezek negatívjait, sem az ezekből előállított képeket és képes levelezőlapokat azonban üzleti célból sokszorosítani és áruba bocsájtani nem szabad. Az ez ellen vétők esetleges törvényes következmények viselésén és a Magyar Cserkészszövetség további kárának megtérítésén felül minden egyes esetben bíróilag sem mérsékelhető 1000 ar. P kötbért tartoznak a Magyar Cserkészszövetségnek fizetni. Cserkészek körében közhírré tesszük, hogy felvételeiket a TP. igénybeveheti olymódon, hogy a negatívokat a TP. a saját költségén előhívhatja és azután a negatívot az illető cserkésznek visszaadja. A negatív esetleges elvesztésének vagy tönkremenetelének kárpótlására a TP. az illető lemez vagy film árát megtéríti.

Kánikulában gerendákat emelni: jamboree-munka.

◆ *A „TURUL" mentődoboz kicsi, de sok van benne!* ◆

Az egészségügyi ház és az elemi iskola, ahol a Mentő Parancsnokság székel, közvetlen vízvezetéket kap.

A repülő-altábor határának, illetve sarkainak mészporral való megjelölése megtörtént.

Az aréna-téri főtribün munkálatait befejezték.

A Gödöllőhöz vezető országutak nagyrészét javítják. Most készül el a patkókanyar kiszélesítése. Ezenkívül a bemutatótér mellett levő fasorokkal szegélyezett szekérút javítása is folyik.

A gödöllői MÁV-állomást kibővítik.

Most dolgoznak a **sporttelepi tribün** kibővítésén, amelynél a három mezős részt már felállították és a lépcső deszkázatát is elkészítették.

Az üzletváros bódéinak váza, továbbá alsó padlózata ledeszkázásának egy része és a főbejárat elkészült.

A nagyvendéglő fedett külön csarnokát felállították és tetőzetét ledeszkázták.

A táborkerítés felállítását megkezdték.

A Jamboree-kórházban azoknak a cserkészeknek, akik gyomrukat elrontották, hasmenésük van, *Eucarbont* fognak adni. Az Eucarbon nem csupán enyhe hashajtó, hanem hatásos béldezinficiens is és fájdalomcsillapító. Ez a kiváló sokoldalú hatása — amelyet fokoz még az emésztésre, az emésztőmirigyekre és bélmirigyekre gyakorolt jó hatása — a benne lévő különböző nagyértékű anyagoknak, mentának, kénnek, stb. köszönhető. Igen nagy ezenkívül baktériumölő hatása is (a rothadást gátolja.) Viszont a természetes védekezés szempontjából fontos folyamatokat nemhogy akadályozná, hanem inkább elősegíti. Szánthó Sándor gyógyszerészeti laboratóriuma 500 doboz Eucarbont ajándékozott.

Trinidadban a Jamboree előkészítésére gyarmatközi Jamboree-tábort rendeztek.

Japán 9, Egyiptom 35, Irak 7 és Izland 22 fővel képviselteti magát. A sziriaiak (30—40 fő) VIII. 1-én érkeznek.

Az egyiptomi csoport VII. 21-én érkezik Budapestre és a Testnevelési Főiskolában kap helyet. A Jamboree után Bécsbe mennek. Utközben rövid ideig Győrt is meglátogatják.

Jamboree alatt a **budapesti csoport** hivatalos helye a Tattersaalban lesz, ahová már át is költöztek. (T.: 450—48, 440—08.)

Az 1500 főből álló **francia kontingens** egyik része a Balatonra, a másik pedig Esztergomba kíván kirándulni.

Általános jellegű **tudakozó irodák** lesznek: Gödöllőn: a VIII. altáborban (Talált tárgyak). Fenntartja a Tábori Rendőrség. A MÁV. állomáson. Fenntartja a szállításvezetőség. Budapesten: a Tattersalban. Fenntartja a Bp-i csoport. A Cserkészházban.

A TP. a Jamboree alatt engedélyt adott **plakát-újság** létesítésére. A plakátújság megindítására a Sajtócsoport ad engedélyt. Az egyes altáborok maguk szabályozzák, hogy altáboronkint 1 vagy több (pl. vármegyénként) plakát-újság jelenhessen meg. A plakátújságok szigorú ellenőrzés alatt állanak, nehogy azokban sértő vagy politikailag helytelen közlemények jelenjenek meg. A Jamboreen egyéb nyomdai vagy más úton sokszorosított újságok kiadása tilos.

A táborban két helyen **bábszínház** nyílik meg. Mindazok a csapatok, amelyek itt szerepelni kívánnak, jelentkezzenek mielőbb Tóth Sándor cst.-nél (Bp., V., Nagy Sándor-utca 6.).

A csepelszigeti vízicserkészbemutatás résztvevői VIII. hó 7-én d. u. indulnak csónakjaikkal a népszigeti vízitelepről Csepelszigetre.

Az egyiptomi és iraki cserkészek a IX. altáborban nyertek beosztást.

A tábori színház helyárai a módosítás után a következők: 1. hely 1.— P, II. hely —.80 P, III. hely —.50 P, állóhely —.30 P.

A Jamboree Zsebkönyv sajtó alatt van és július végén jelenik meg.

A svájci államkancellár helyettese kinn járt Gödöllőn és megnézte a Jamboree helyét.

Az I. altábor próbatábora a Cserkészparkban. Június 28-án a 11. sz. törzscsapat már reggel nyolc órára kivonult a Cserkészparkba. Derekas munkájukkal délutánra már az egész sátorváros állt. Majd megérkeztek a résztvevő 4, 208, 210, 242, 311, 314, 306 és 401. sz. cserkészcsapatok is. Az első napon este hangulatos tábortűz volt. A második nap pompás reggelivel és napfénnyel kezdődött. Az istentiszteletek befejezése után csaknem egész napon át tartó eső tette próbára a próbatábort. Az énekgyakorlás, a létszámmegállapítás, a cserkészigazolványok ellenőrzése és a tolmácspróba zuhogó esőben történt.

A Budapesti Csoportnál jelentkezhet még 2—3 gép- és gyorsíró és 2—3 több idegen nyelven beszélő cserkész, akiket irodai szolgálatra osztanánk be.

A CSERKÉSZ CSAK JÓT VÁSÁROL

ZEISS IKON BOX TENGOR

jó, olcsó, megbízható!

A legjobb sikert természetesen a

Zeiss Ikon

Pernox 26 Sch filmmel éri el.

Beszerezhető bármely szaküzletben.

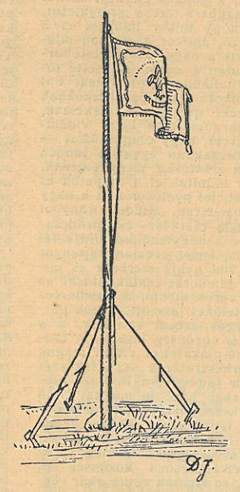
Vezérképviselet:

Speltacker Miksa

Budapest, IV. ker., Dalmady Győző-u. 9. szám.

KÖZELEDIK A JAMBOREE

A magyar cserkésznek ki kell tennie magáért. Ha jó és szép tábort akarsz, okvetlenül rendeld meg

SZTRILICH:

TÁBOROZÁSI KÖNYVÉNEK

ÁRA 2 PENGŐ.

II. kiadását. Előfizetni lehet júl. 20-ig. Előfizetési ár 1·50 P.

NEMZETI RUHATÁR JELMEZÜZEM JELMEZKÖLCSÖNZŐ
Budapest, VIII., Múzeum-körút 2. Telefon: József 40-1-63
Előadásokra korhű jelmezek a legszebb kivitelben kaphatók.
Cserkészeknek nagy kedvezmény.

Új!

***VIDOVSZKY KÁLMÁN** bácsi nem lehet ott a jamboreen. Egy éve, hogy elhívta az Úr! Lélekben a jamboree megy el a melegszívű cserkészvezér sírjához. Imádkozzál érte!*

Kirakatban leszünk a Jamboreen...

hallottuk már több izben, valahányszor a Jamboreeről volt szó. Hát úgy valahogy, ám akik ezt mondták, mind visszaemlékeztek az Arrowe-Parkra, ahol az árvalányhaj, az egyforma körgallér és Jamboree-ing szenzáció volt és az angol közönség tízezrei valóban nemcsak a hottentottákért és zulukafferekért, de kicsit talán a mi kedvünkért is cuppogott a sárban. Most azonban némileg más a helyzet. A magyar közönség nem ránk, magyarokra kíváncsi, hanem a tüzimádó irakiakra, meg a jamaicabeliekre, a csokoládészínűekre, meg a túlságosan halványképűekre, tehát mi a kirakatban mindig csak hátul, valahol a díszletek között állhatunk. De azért kicsit, nagyon kicsit szerényen és természetesen, a magyar fiúk módján, úgy álljunk, hogy a közönség néha egy-egy pillantással ránk is nézzen és még jobban megszeresse és megbecsülje a magyar cserkészetet.

I. KERÜLET.

A 32. sz. Levente-cserkészek ez évben a gödöllői táboron kívül csak több kisebb hétvégi, 2—3 napos tábort tartottak, egyrészt az I. kerület cserkészerdőjében. Márciusban a Fecskeórs, júniusban pedig a tarkas-talkás tartották ünnepélyüket, eredeti ötletekben nem volt hiány. — Az otthonok egyre szaporodó kincsükkel mind készen állnak a látogatókat betogadni. A vizesek közül páran a Balatonra készülnek le, ill. televezni, megcáfolni a hitet, hogy „pénz nélkül s a Jamboree előtt nem lehet semmit csinálni".

IV. KERÜLET.

A győri cserkészek az országos cserkészriadón. Egy-két hét óta az országban sok-sok ezer ráduo mellett feszült figyelemmel ügyeletes őrséget tartottak a cserkészek. Ha pedig iskolába, vagy műhelybe mentek, a gondos cserkészmamák szeretettel vallaitak magukra ezt a szolgálatot, mert várták, lestek, hogy mikor hangzik el a cserkészriadóra hivó szó, amikor az ország minden cserkesze gyülekezik a nagy Jamboree-toborzóra. Junius 17-én délután 4 orakor röpitette tovább a rádió az éterhullámon gróf Teleki Pál tb. főcserkész, Jamboree-táborparancsnoknak riadóját. Diákcserkészek, iparos-oregcserkészek, aprodok, tisztek és parancsnokok lazas vidámsággal várták ezt a percet, hogy csapataikkal — mikent ez az egész országban egyazon időben történt — a riadón pontosan megjelenjenek. Győrött fél hét órakor indultak el a csapatok és bejarva az egész várost, fél nyolckor volt a nagy gyülekezo a Széchenyi-téren. Minden iranyból vidám nótákkal menetelő cserkész- és aprodcsapatok erkeztek, s mire a nagytemplom órája fél nyolcat utott, hatalmas, ringo arvalanyhajtenger borította a teret. Itt 700 győri cserkész es aprod kialtotta el zúgó Jamboree-csatakiáltását es megindult a menet a város utcáin. A Jamboreezenekar pompás menetelőket játszott, a fiuk pattogó lépessel, mosolygós arccal vonultak, s a hatalmas menetet óriasi közönség kiserte. A csapatok nagy Jamboree-plakatokat vittek maguk előtt és furgelabu cserkesztutárok osztották szét a közönség köreben a Jamboreera invitáló röpcédulákat es vitez Farago Ede: Jó munkát cimü könyvét, amely a cserkeszek napi jótetteit ismerteti. Együtt dobbant Győr város közönségének szive cserkésztiaival, hiszen az új nemzedék, a hatal magyarság tettrekészséget latta maga előtt telvonulni. A nagy lelkesedesben közönség és cserkeszek egy voltak, es mentek volna akar rögtön egesz Gödöllőig... Az Erzsébet-térre érve, a csapatok saját otthonaik felé vették útjokat, a zenekar meg térzenét adott, s a riadó befejeztével mindenki úgy érezte, hogy most, ebben az órában nemcsak 35 ezer magyar cserkész van együtt, hanem velük van a magyar társadalom minden tagja, kicsi és nagy egyaránt, nemcsak most, hanem akkor is, amikor a gödöllői nagy Jamboreen a magyar fiúk fogják képviselni a magyar nemzetet. Riadó volt ez egész Győr város közönségének, hogy ime, igy tog városunk utcáin végigvonulni ezer és ezer külföldi cserkész is, hogy jobban megismerjék és még jobban megszeressék a magyart!

A győri csapatok Jamboree-próbatábora. Pünkösdkor 3 napos nagytáborba szálltak a győri cserkészcsapatok a városon kívül lévő kies Kiskútligetben. Szombaton gyülekeztek a cserkészek teljes tábori felszereléssel és a győri Jamboreezenekar vidám indulói mellett vonultak a táborhelyre. Itt két óra leforgása alatt a lombos ligetből egy nagy cserkészváros lett, ahol 90 különböző nagyságú és tipusú sátorban 450 táboro zó cserkész nyert pünkösdre közös otthont. Vasárnap, junius 4-én délelőtt Veröczy Imre, a Jamboree IV. altáborának parancsnoka a IV. cserkésztörvény jegyében és szellemében ünnepélyesen megnyitotta a tábort Koller Jenő győri cserkészelnök és dr. Bánlaky Odön kerületi ö. cserkészügyi előadó, valamint a város társadalmának jelenlétében. Délután cserkészügyességek bemutatása és vidám mókák szórakoztatták a tábort látogató közönséget, akik külön autóbuszokon, kerékpárokon, kocsikkal és gyalogszerrel ezrével özönlöttek a táborba. Igaz gyönyörüségük tellett a szebbnél-szebb csapattáborokban, amelyek már Jamboree-stilusban egyszerüen, de csinosan és praktikusan épültek meg. A tábort megszemlélte Szauter Ferenc dr. polgármester, győri cserkészdiszelnök is, aki örömének és leismerésének adott kifejezést, hogy a győri cserkészek ily hatalmas és szép propaganda-táborozással tettek tanuságot Jamboree-készültségükről. Sok látogatót vonzott a külön felállitott Jamboree-propagandasátor, ahol a közönség a IV. cserkészvilágtáborozásról és az eddigi előkészületi munkáról képekből, összegyüjtött sajtóközleményekből, térképekből és az ezt kiserő előadásokból nyert bő tajékozódást. Este a csodálatosan szép, ragyogó, csillagos júniusi égbolt alatt tellobogott a hatalmas tábortüz lángja. Felcsendült a „Nézem az eget" cimü gyönyörü dal és 3000 magyar testvér vette körül a nagy máglyát, a tábortüzet, egy óriási szeretetkört alkotva, és nézett bele csillogó szemekkel a meleget adó, pajkosan táncoló tábortüz fényébe. A Trianon utani 14-ik esztendő évtordulójáról emlékeztek meg elsősorban a cserkészek; majd pedig az egyes csapatok szebbnél-szebb bemutatot tették kedvesse, családiassá a II. győri cserkésznagytábor pünkösdvasárnapját. Masnap már kora reggel nagy izgalomban voltak a csapatok; készülődtek az orsi akadályversenyre. A reggeli istentiszteletek után 9 csapat versenyörse inult nemes küzdelemre a jó munka öregbitésére és a szép kiállitás. A győri cserkészvándordijért. A verseny anyaga a Jamboree-próba volt 12 döntőbironal. Az elérheto legmagasabb pontszám 208 pont. A versenybiróság megallapitása szerint gyoztes a Gyori Kat. Legényegylet 490/6. számu „Palty"-öregcserkeszcsapat versenyörse lett 189 pontszammal; második pedig a vándordij eddigi örzoje, a kereskedelmi iskola 464. sz. „Rozgonyi"-cserkészcsapata. Az akadályverseny általanos eredménye a csapatok nagyon szép felkészültségét igazolja, mert az átlagos eredmény 82%-os voit. — Pünkösdhétfő a győri aprodok nagy napja volt. A bájos kiscserkészek délután zeneszóval, csapatzászlókkal és a Turul-jelvényekkel nagy közönség kiséretében vonultak a taborba. A nagy játszotéren a közönség tomboló tetszésére kedves játékokat és ügyességeket mutatott be 300 aprod, akiknek csengő, kedves dalától viidmán zengett az erdő. Jó, derekas munkat végeztek a győri cserkészaprodok. Az aprodok bemutatója után tábort bontották a csapatok, majd pedig a néhai jó Vidovszky Kálman bacsi emlékere a tábor helyén egy tát bensőséges ünnepély keretében emléktablával jelölték meg. Utana imához harsant a kürt... méltóságteljesen lekuszott az árbocról a tábor lobogója... és a 300 aprod és 790 cserkész impozáns menete megindult a város felé. A Jamboree-zenekar pattogo ritmusa és a csapatok vidám nótázása töltötte be a város utcáit, ahol sok ezer ember gyönyörködött, lelkesedett a cserkészek bevonulásan. Az utcákon és tereken megállt a forgalom, a város apraja-nagyja ott szorongott a Városháza előtt, amelynek fölépcsőjén a csapatok gyönyörü zászlói sorakoztak egymás mellett. Előttük Koller Jenő győri cserkészelnök vezetésével a parancsnoki kar, a lampionos csapatok hatalmas négyszögében. Itt a Jamboree-zenekar a közönség nagy örömére térzenét adott, majd pedig felharsant a lefúvás és búcsúkészszorítások után megindult az árvalányhaj-erdő, a csapatok sokasága az utcákon át hazafelé, hogy a felejthetetlenül szép Jamboree-próbatábor után majd ismét ilyen lelkesedéssel, fokozott munkakedvvel összejöjjenek a nagy találkozóra Gödöllőn.

Jamboree-tábortüzet tartottak a székesfehérvári csapatok, melyre a város közönsége szép számmal jelent meg. A teljesen a tábor mintájára összeállított tábortűznél a komoly megbeszélést dr. Havranek József ker. társelnök tartotta. Ezúttal a megjelent közönséget tájékoztatta meleghangú beszéddel a Jamboree felől, egyben röviden összefoglalta az eddig Jamboreek történetét is. Közvetlen tábortüzi szavait azzal végezte, hogy mindenkinek különös figyelmébe ajánlotta a mozgalmat és a közelgő Jamboreet. — Ezután énekekkel tarkitva kovetkeztek a csapatok tréfái, jelenetei, némajátékai. Igen hatásos volt néhány, a helyszinen betanitott cserkeszkialtás, valamint a Hagymasi Péternek a közönséggel együtt való éneklése. A tábortüz musorát az egyik helybeli cserkésztiszt szavalókorusa és állathangutánzó jelenete tette szinesebbé. Altalanos tetszest aratott a IV. altábori cserkeszkialtás is:

I. (Vezető) Tu-tu-tú; (fiúk) Ta-ta-tá.
II. Mellőbogtatas.
III. I-ri-ori-bori-dzsemboril!!!! hihiii (kalaplengetéssel).

A IV. kerület tisztjeinek gödöllői kirándulása. Peter Pál napjan zuhogó esoben tartottak terepszemléjüket a ker. tiszjei Veröczy Imre altaborparancsnok vezetésével, Győr, Pápa, Szekesfehérvár, Veszprem, Ercsi képviseltették magukat s képzeletben felallitották a IV. altábort az üzletváros mögött levo domoldalon. De bejárták az egesz területet is, végig a Jamboree-körúton, az Erzsebet-parkon, az Aréna-ter erintésevel és nagy meglepetéssel és örömmel szemlélték az eddigi előkészületeket. — Az ebédidő alatt megbeszélés volt.

V. KERÜLET.

552. Petneházy-cs.-cs. A csapat június 11-én tartotta fogadalomtételi ünnepélyet a realiskola udvaran. Ezen dr. Firbás Otto igazgató ismertette a Jamboree jelentoségét. — Junius 15-en a csapat resztvett az úrnapi körmeneten. — Junius 17-en a csapat kerékpáros járore továbbitotta a Jamboreeriadó-parancsot Szoreg községbe, mig maga a csapat a szegedi csapatokkal együtt szerepelt a riadonapon. — Junius 28-án a csapat 12 kerekparos cserkesze resztvett a Deszk községben rendezett propaganda-táborüzön.

585. br. Tallian-cs.-cs. Junius 15-en a csapat résztvett az úrnapi körmeneten. — Junius 18-án riadonapot rendezett a csapat. — Junius 28-án propaganda-tabortúz volt Deszk községben, ahol a csapat támogatásával új csapat van alakulóban. — A tabortűznek igen nagy sikere volt, tobb mint 1500 talusi ember nézte végig és örült a tabortuznek. Ott volt a falu egész vezetői kara is. A község nepenek összegyüjtese Muszár Ferenc kantortanito érdeme, aki együttal a leendő deszki cserkészcsapatnak is jövendőbeli parancsnoka. — Junius 29-en délelott a csapat a szöregi közönség jelenlétében fogadalomtételi ünnepelyt tartott, melyen a csapat 12 öregcserkéze es 9 ujonca tett fogadalmat Jachan Géza parancsnok kezébe. — Junius 29-en este a csapat öregcserkészei jólsikerült ünnepélyt rendeztek, melynek nagy erkölcsi és anyagi sikere volt. — Junius folyamán a csapat két alkalommal éjjeli renyjelgyakorlatot tartott a 82. csapat hiradocserkészeivel.

VI—VII. KERÜLET.

A pécsi országos lovasünnepélyek alkalmával a tábori lovascserkészek is szerepeltek. Több versenyen is résztvettek, még pedig meglepően szép sikerrel és sátorverési gyakorlattal összetett bemutatást is rendeztek.

A pécsi 10. PÁR-cs.-cs kétnapos, jólsikerült próbatábort rendezett a mecseki Remete-téren. A Jamboree előtt még kisebb mozgótábort is terveznek.

A VI. altábor törzscsapata az egyik laktanya udvarán erősen gyakorolja a 30 személyes sátor felverését, mivelhogy az újabb cserkésznemzedéknek nem volt még alkalma e sátor felverésének nehéz tudományát elsajátítani. Ugy hirlik, hogy már nagyon közel járnak az országos rekordidőhöz. Igy hát az altáborparancsnokság nyugodt lehet: idejében készen lesznek a sátraik Gödöllőn.

A 217. sz. KMI-cs.-cs. Jamboree-zenekara a pécsi Szcitovszky-téren már többizben térzenét adott, — minden alkalommal megérdemelt sikerrel.

Jamboree-tábortűz a Szabadság-téren. No persze nem a budapestin, hanem a pécsin. A budapesti és pécsi Szabadság-tér között tudvalevőleg mindössze az a különbség, hogy a budapesti azért zöld, mert parkirozták, a pécsi pedig azért zöld, mert nem irtották ki a gaz-növényeket. Aki azonban a városrendezési tervekbe már beletekintett, megállapíthatta, hogy egypár évtized mulva a pécsi Szabadság-tér is lesz olyan idegenforgalmi látványosság, mint amilyen most a budapesti.

Hát szóval itt került megrendezésre a pécsiek nagyszabású Jamboree-tábortüze. Az előkészítési munkálatok mindjárt az altábori törzscsapat tűzkeresztségét is jelentették. Jókora területet le kellett kászálni, aztán fel kellett állítaniok a tábortüzi emelvényt, mivelhogy a Szabadság-tér pécsi viszonylatban páratlanul álló jelenség: nem hegyoldalban terül el. A tábortüzi dobogó el is készült, mégpedig az épitkezéseknél használatos bakokból és deszkákból. Azaz jókora munkát adott a felemásszín-nyakkendős fiúknak.

Noha a város másik végiben légtornászok mutatványaitól tátódott a pécsiek szája és ez a rendkívüli ingyenes látványosság nap-nap után többezer főnyi tömeget vonzott, mégis olyan óriási közönség szorongott a tábortűz körül, hogy bennünk is elszorult a lélekzet a nagy meghatódottságtól. A közönség áramlása szakadatlanul tartott, köröskörül vastag embergyűrű feketéllett s bizony a kordont vonó tábori rendőröknek cseppet sem volt irigylésreméltó a munkája.

A dobogó előtt kettős tábortűz égett, az egyik jobbról, a másik balról. Az emelvény két oldalán egy-egy őrsi sátor állott, itt öltöztek fel a szereplők katonáknak, lányoknak és válogatott cigánylegényeknek. A dobogó előtt nagy félkört alkotva ültek a fiúk, mögöttük helyezkedett el az érdeklődő közönség. Magát a tábortüzet pedig, már amint illik is, az altábori szórakozásvezető dirigálta. Hogy a müsor mi volt? Hát bizony igazán nem mindennapi! A munkásifjak zenekarának Rákóczi-nyitánya, a reálisták zsákármutatványa, egy pompásan összeállított és elszavalt költemény-egyveleg, a ciszterci cserkészek verbunkos-tánca, egy hangszernélküli szakszofón-szóló s az apródok magyarruhás tánca közös énekkel és csatakiáltásokkal váltakozott. Csak az volt a baj, hogy hamarébb kifogytunk az időből, mint a müsorszámokból, igy aztán az Ocskay Lászlóról való ének előadása után be kellett fejezni a tábortüzet. De nem hiába mondják, hogy végén csattan az ostor, mert ez a mondás ide nagyszerűen illett. Thaly Kálmánnak ezt a gyönyörü balladáját Erzbrucker Aladár feldolgozásában adta elő a fiúk több csapatból toborzott alkalmi gádája. A tábortűz hangulatos megvilágításában a darab minden szépsége megszószorozódott és hadd írom ide az egyhangú véleményt: gyönyörü volt!

A megjelent előkelőségek nevét csak azért nem sorolja fel a krónikás, mert egyrészt akkor kicsinek bizonyulna az egész Magyar Cserkész, másrészt meg azért, mert a sötétben nem is nagyon lehetett látni, ki volt ott s ki nem. **R. L.**

VIII. KERÜLET.

A mezőtúri 218. sz. „Szittya"-cserészcsapat tagjai pünkösdkor 3 napos próbatáborban vettek részt. A táborban 12 cserkészjelölt tett fogadalmat. Az esti tábortűznél, mely a táborban, tehát a várostól egy kissé távol volt, igen nagyszámú közönség jelent meg. — A tábort meglátogatta dr. Ugray Ferenc ügyvéd-földbirtokos, kedves házigazdánk, akinek a birtokán táboroztunk. Tiszteletére cserkészjátékokat, mókákat és dalokat mutattunk be. — Junius 8-án dr. Borsitzky Sándor r.-kapitány úr meglátogatta a csapatot. Tájékoztatta a helybeli rendőrség vezetőségét a cserkész-tábori rendőrség céljáról és munkájáról, majd este szemlét és előadást tartott az ifjú és öreg Szittya-cserkészeknek, akik rendőrkiképzésben részesülnek. — Nyári programmba van véve a Jamboree 3—4 napos meglátogatása és vasárnaponként rajkirándulások rendezése.

IX. KERÜLET.

A pestszentimrei ref. egyház 820. sz. Bocskay-cs.-cs pünkösd első napján tartotta csapatzászlószentelési ünnepélyét, amelyen szép renddel résztvettek a község összes társadalmi egyesületei. Az ünnepélyen megjelent a díszelnökök sorában Éry Emil orsz. vezetőtiszt h. is, aki meleg szavakkal üdvözölte özv. Tóth Sándorné zászlóanyát, aki szerény özvegyi kegydijából egymaga készittette el a gyönyörüen sikerült liliomos cserkészzászlót.

A MAGYAR CSERKÉSZ POSTÁJA

Ny. L. Jegyek kérdése elintézve. Természetesen a nyáron is örömmel fogadunk a munkatársainktól cikkeket. Csak azt kérjük, hogy tekintettel a laf erősen korlátozott terjedelmére és napilap-jellegére, rövid, kevés szóval mindent megmondó irásokat tessék küldeni. — **L. L. Levelek.** Köszönöm a kedves lapot. Erő és kedv fakad az ilyenekből. — **Sch. Zoltán, Bpest.** Ilyen egyéni hírt nem szokott közölni a M. Cs. Szükséges a közlés? Miért? Mi történt? — **B. János.** Ha kivánod, a fényképeket visszaadja a nyomda. Most már persze őszre szorult a cikk; jobb is, mert most teljesen lefoglal mindent a maga számára a Jamboree. A Jamboreen látlak? — **W. Tibor.** Jó forditás. Nem közöltük most, mert nem közvetlen a Jamboree előtt aktuális; értékes lesz az ősz folyamán, amikor nyugodtan tudunk foglalkozni megint cserkészgondolatokkal. — **Cs. Andor, Szeged.** Bátyád munkája nagyon érdekes. Lehozzuk az ősszel, Jamboree előtt érthetően nem közölhetők. Kedves leveledet köszönöm. Nincs baj s ha akarjátok, nem is lesz. Csak kitartás! — **Fényképpályázat nyertesei!** Sürgősen irjátok meg a cimeteket a szerkesztőségnek! Nem tudom a dijakat irányitani. — **Nyírbátor.** Továbbitottuk a Jamboree-parancsnoksághoz. Nagyon helyes, hogy értesítést küldött! — **Dér.** Leveledet és a pályadijra vonatkozó levelet átadtuk a sajtócsoportnak, a továbbiakat ők elintézik. Ami kéréseidet illeti, csikalikára vonatkozólag az általános szabály érvényes a Jamboreen is, miután ott szabályos felszerelés az előirásos; diszitésre az I—III. és VII. altáborban a kiemelt gyeptéglákon kivül semmiféle anyag nem vehető igénybe, a többiben az ott talált hulladék faanyag és altáborparancsnoki engedéllyel kivágott fák használhatók. A boltban kapni minden mellékes dolgot (szög, drót stb.). A „Mi érdekel?" az ősszel folytatódik, esetleg más formában. — **Dr. Muky.** Az aratók dala sokkal jobb, bár a ritmusa meg-megbotlik. A kis apród története kedves, de a külső formája nem eléggé szabad és természetes. Érezni, hogy köt a sor, a rim, a ritmus és keresgélsz, itt-ott eröltetni kell, hol rátalálsz, hol nem. A versnek ömlenie kell, magától gördülnie és a rim, ritmus, sorok észrevétlenül diszitsék, ne akadályként meredezzenek benne. Szivesen várom újabb verseidet. Csak először jól átélni öket lélekben és amikor úgy érzed, hogy benned lüktet és muzsikál az egész, akkor üljön, hogy papirra vesd. — **Munkatársainknak.** Szeretettel invitállak és várlak a Jamboreen valamennyiteket! A tábori számokban egy-egy markáns, rövid irással meg kellene fordulniok a lap összes munkatársainak. — **K. Károly, Balatonfüred.** Kedves a képetek. Eltettem emlékbe. Ha legközelebb Füreden leszek Marczell atyánál, keresem majd az alkalmat, hogy a csapattal találkozhassam. Ahhoz későn érkezett a kép, hogy a lapba kerülhessen. Ezt a számot u. i. teljes egészében Sopronban szerkesztettük és Pestről is ide küldettünk minden póstát. Az a csomag, amely a ti felvételeteket hozta, a Szövetségtől idáig pontosan öt napig utazott. S közben elkészült a lap. — **Sz. Laci, 329.** Ezek nem jók, Lacikám. Túlságosan nyersek és darabosak. Pedig érezni a stílusodon is, meg azon a könnyedségen, ahogyan a formákat kezeled és hajlitod a nyelvet, hogy belőled igazán jó költő lesz, ha te is akarod. De le kell ráznod a rimek jármát, mert sokszor rettentőket irsz, csakhogy kijöjjön a rim; aztán bele kell ringatnod magadat a verseid ritmusába, mert sokszor bosszantóan lépsz a ritmus mellé minden ok nélkül, csak vigyázatlanságból. Gondolataid vannak, formáid is, csak éppen azt a bizonyos csodás fogantyút nem találod még, amely az egyszerű beszédet verssé varázsolja. Még több verset olvasni! És igaz, tanulj jól helyesirást, mert elég sok hibát ejtesz még. A Jamboreen látni akarlak; jöjj és mutatkozzál be! Ölellek! — **Földes Gyuri.** Nincs baj, Gyurikám. Csekket mindenki kap, mert azokat berakják, mielőtt megcimezik a küldeményeket. Nyugodtan tedd el a csekket és élvezd a lapot. Ölellek!

CSERKÉSZEK
használjatok
„CSERKÉSZ"-irónokat
„CSERKÉSZ"-radírokat
„CSERKÉSZ"-pasztellokat
*
Kaphatók minden papírkereskedésben.

Cserkészek, turisták, tyukszem-, bőrkeményedés-, bütyöktulajdonosok
Dr. SCHOLL-féle szuperoxigénes fürdősót használjanak!
Ennyi az egész!
Egy csomag **86 fillér** minden patikában.

A JAMBOREE végéig
csak **2** pengő a **Turul mentődoboz!**

A Magyar Cserkészszövetség Hivatalos Lapja. Előfizetési ára egész évre 12 pengő. — Félévre 6 pengő. — Negyedévre 3 pengő. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V. kerület, Nagy Sándor-utca 6. szám. Cserkészház.
Szerkesztésért és kiadásért felelős: KOSCH BÉLA dr.
Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.

LAPUNK
hirdetési részén csakis megbízható cégeket ajánlunk. Vásárlásnál hivatkozzunk a Magyar Cserkészre.

ITT AZ ÚJ TÁBOROZÁSI KÖNYV!

Most, a Jamboree küszöbén, de mégis megjelent a *Táborozási Könyv.*
Az új javított kiadás megfelel minden várakozásnak: száznál több új klisé és rajz teszi tartalmasabbá.
Hatalmas segítője lesz a magyar cserkészetnek, hogy a Jamboreen táboraink kiváljanak a világ többi táborai közül s megmutassuk, hogy a táborozási ügyességekben méltón számítunk az elsők közé.
A Sztrilich: Táborozási Könyv ára 2 P. Előfizetőknek csupán 1.50 P.
Használjuk fel ezt a soha vissza nem térő alkalmat, fizessünk elő a Táborozási Könyvre. Előfizetési határidő: júl. 20.

APRÓ HÍREK.

A „hűség városa" képekben. Hazánk művészeti és kultúrtörténeti emlékeinek ismertetését tűzte ki céljául a *Magyar Tájak Magyar Városok* című sorozat, melynek első kötete a „hűség városát", Sopront mutatja be. A *Soproni Képeskönyv* 123 művészi erejű fényképfelvételben sorakoztatja fel mindazt, amit ez a hét évszázados kultúrájú, patinás város kincsben, látnivalóban, szépségben rejteget. Ezt a könyvet mindjárt megjelenésekor a legnagyobb elismerés érte: a Magyar Bibliofil Társaság az év legszebb négy magyar könyve közé sorozta és oklevéllel tüntette ki. Nincs ilyenmű magyar könyv, mely alkalmasabb lenne külföldi vendégeink szemében a magyar történelmi kultúra iránt való érdeklődést és megbecsülést felkelteni, mint ez a tökéletes kiállítású, ékesen szóló kötet, melynek különös jelentőséget ád az, hogy az ismertető szöveg nemcsak magyarul, hanem *németül, olaszul, franciául és angolul is helyet kapott benne.* Ugyanez áll a Soproni Képeskönyv kisebb, olcsóbb kiadására, a Szép Sopron című könyvre is, mely 78 képet tartalmaz ötnyelvű szöveg kíséretében. A Képeskönyv ára 4.80 pengő, a Szép Sopron-é csupán 2 pengő. E számunkban közölt két soproni kép, a hűségkapú és a Városháztér a Szentháromságszoborral s a várostoronnyal a Szép Sopron-ból származik.

Két hónapig Magyarországon maradna egy norvég cserkész-parancsnok. John Berggreen, Sandefjord, Storgatan 8. III. Norvégia, ki egyik norvég csapat parancsnoka lesz a Jamboreen, 24 éves, tisztviselő, a Jamboree után Magyarországon szeretne maradni egy-két hónapig, ha vidéki cserkészcsapatok meghívnák. Lakásért és ellátásért cserébe ingyen tanítana a csapatban közvetlen módszerrel eszperantóul. Érdeklődő csapatok forduljanak közvetlenül hozzá, vagy az Eszperantó Gyakorlókörhöz, V., Nagy Sándor-u. 6.

Aki mult évi 22. sz. Magyar Cserkész-ből fölösleges példányszámmal rendelkezik, az a költségek megtérítése mellett szíveskedjen elküldeni az alábbi címre: Botos Gyula Mezőtúr, Magyar Köztisztviselők Szöv.

Dr. Wm. M. Scholl, London, amit ígér, azt betartja! A dr. Scholl-féle szupperoxygénes fürdősó a legkitűnőbb hatóanyagokat tartalmazza. A pezsgős fürdővíz megpuhítja a bőrkeményedéseket, tyúkszemet, felüdíti a bütykös, égő, izzadós lábat. A behozatali nehézségek folytán csak most sikerült a londoni Scholl-céggel megállapodásra lépni, melynek értelmében ezt a kitűnő fürdősót itt adjusztálják a Magyarországon készült dobozokba. Ez a kitűnő fürdősó millió dobozokban kerül forgalomba mindenütt a világon, mert a dr. Scholl-organizációnak több mint 30.000 lerakata van. Aki egyszer megpróbálja a dr. Scholl-készítményeket, az sohasem fog mást használni!

Elcserélném sátramat. Bajtai László (Bp., IX., Bakáts-u. 8.) elcserélné teljesen jó karban levő, komplett felszerelésű, Hangya-típusú őrsi sátrát egy 2 személyes vászonkajakkal. Esetleges különbözetet hajlandó megtéríteni. Érdeklődők közvetlenül hozzá forduljanak.

Kedvezményes jegy. Még mindig tart a Gazdasági Hivatal kedvezményes jegyekakciója. Féláru Angolparkbelépő- és az egyes üzemeire szóló jegyek kaphatók, ugyancsak kaphatók a Nemzeti Sport Uszodába érvényes 50 filléres jegyek. Jegyosztály, Cserkészház, II. 37.

Semper idem, semper Ego.

A sólymok jelszava volt hosszú éveken keresztül. „Mindig ugyanaz, mindig: Én." Büszke mondat. Azt jelenti: mindig hű maradok igazi önmagamhoz, merek minden időben és minden környezetben igazi önmagam maradni.

A Jamboree magyar cserkészeinek is komoly jelszavuk a sólyom-mondat.

Ne akarjatok cifrálkodni, szebbet, jobbat, gazdagabbat, díszesebbet mutatni, mint ami a valóság. — Ne játszatok színházat a vendégek előtt; idegen országból jövő látogatók és magyar közönség ne a Jamboree idejére kimázolt, kiöltöztetett, ünnepien idegen magyar cserkészetet lásson, hanem az elmult tíz-tizenöt év hamisitatlan, igazi magyar cserkészetét. — És amint mulnak a napok, ne kezdjétek utánozni az idegenek nyakkendő viselését és beszédmodorát és viselkedését; ne akarjatok angolosak és amerikaiasak és nem-magyarosan idegen-utánzók lenni, hanem a tábor legvégén is maradjatok meg hamisitatlan, tiszta magyar cserkészeknek. A csereberélt idegen jelvényeket is rakjátok el a hátizsák mélyére, de ne aggassátok magatokra elől-hátul; és ti feleltek érte, hogy az egész cserkészetünk is ne legyen elől-hátul teleaggatva idegenből majmolt sok cifrasággal, mire elmulik a Jamboree két hete. Amit tanulunk a vendég-cserkészektől, hónapokon keresztül megbeszéljük, feldolgozzuk és felnőttek és fiúk bölcs meggondolásán átszűrve, harmonikusan olvasztjuk bele majd a mi cserkészetünkbe.

A Jamboree első napján a szemedbe nézek és tőről metszett, talpig-igazi magyar cserkésznek akarlak látni. De olyannak lássalak ruhádban, lelkedben, viselkedésedben a Jamboree minden pillanatában és olyannak a búcsúzás testvéri kézfogásakor is.

Semper idem, semper Ego!

Készül már a Pursi,
Pisti, Bori,
Hisz holnap felvirrad
a Dzsembori,
Dudikánk is menetel
előre,
Ő lesz a Jamboree
sajtó-hőse.

Delta.

MEGJELENT A MÓCSY-SZTRILICH: SEGÉLYNYUJTÁS KISKÁTÉJÁNAK V. KIADÁSA. *Ára 20 fillér.* Kapható a ***Gazdasági Hivatalban.***

370 Stat. Irodalmi és Nyomda Rt. Budapest. I., Horthy Miklós-út 15. — Igazgató: Laiszky Jenő.

A HUSVÉTI ŐRSVEZETŐI TÁBOR VEZETŐI ÉS RÉSZTVEVŐI.

Táborparancsnok: Dr. Sztrilich Pál orsz. vezetőtiszt helyettes.
Altáborparancsnokok: Kolozsváry Béla 15. Jachan Géza 550. Zana István 15.
Tábortitkár: dr. Gundrum Kázmér 2.
Rajparancsnokok: dr. Kacsina István 908. Fleischl Gyula 7. Halácsy Endre 317. Balla Dezső 10. Benke Ferenc 321. Tóth Ferenc 82. Ritzmann Jenő 301. Bartalits Endre 15. Hebelt Sándor 33. Canic Andor 304. Lengyel Endre 15. Kiss János 7. Földmár György 7.
Műszaki biztos: Zolnay Ferenc 100/ö.
G. H. vezető: Windhaber Alajos 3.
Akadémia sátor rendező: Nichter János 5.
Forgószínpad rendező: Pinezich Jenő 64.
Könyvtáros: dr. Dénes Tibor 7.
Műszaki biztos helyettes: Baross József 7.
Egészségügyi biztos: Eszes Ferenc 100/ö.
Házi őrsvezetők: Boda András 5. Bohn Antal 552. Bruzer József 314. Halpern Róbert 15. Márkus József 15. Parragh Dezső 15. Zobel András 5. Lehmann László 854. Rózsa Sándor 298. Honnes László 854. Babik János 174. Vékony Mihály 92. Thaly Kálmán 916. Bruhács Ferenc 10. Esztó Miklós 64. Kemény István 140. Schmik Károly 14. Major Károly 264. Nyitrai Lajos 216. Tichy Ferenc 14. Szecskay Dezső 71. Dezső Lóránt 216. Harangozó József 857. Lika Géza 85. Lenkey Gyula 35. Schierl Rudolf 7. Veöreös Imre 35. Schmidt Lajos 10. Siptér László 10. Ujlaky Tamás 26. Réczey Jenő 2. Szőke Gyula 64. Csaplak Andor 183. Pipcsák Béla 176. Lózsek József 14. Nagy Lajos 98. Bogár László 92. Erödi-Harrach Vilmos 25. Drexler Vilmos 183. Földes Guidó 18. Szécsi Ferenc 3. Klinkovics Lajos 552. Citronyi László 44. Tóth Lajos 206. Balázsfalvi Kis Ferenc 15. Tóbiás Lóránd 552. Szarvas Béla 314. Kiss Tivadar 14. Bánfi Zoltán 199. Ördög István 82. Balanyi Pál 112. Gramantik Gyula 183. Kerekes Lajos 10. Karkis János 7. Popják György 92. Donyán Jenő 82. Oláh Ferenc 187. Lehocky Károly 82. Michel Zoltán 199. Hatházi Lajos 85. Tanos János 314. Molnár István 64. Makk Ferenc 85. Fölkl József 96. Koroncay László 30. Ugry István 117. Farkas József 15. Horváth László 169. Juhász Károly 913. Korbély Rezső 14. Guttber Béla 85. Szenczy Vilmos 31. Benda Kálmán 15. Gyüre László 85. Vas József 39.

Létszám.

A tábor teljes létszáma 520 volt.

A résztvevő cserkészek (430 fő) a következő csapatokból kerültek ki: 2, 3, 4, 5, 7, 10, 14, 15, 16, 18, 24, 25, 26, 35, 38, 39, 42, 44, 53, 54, 56, 64, 70, 71, 72, 74, 77, 79, 80, 82, 85, 88, 92, 93, 95, 96, 97, 99, 112, 117, 118, 119, 126, 127, 139, 140, 144, 145, 146, 152, 154, 157, 158, 159, 160, 162, 163, 169, 171, 172, 174, 176, 177, 178, 182, 183, 184, 187, 191, 192, 195, 196, 199, 203, 206, 207, 208, 209, 216, 221, 223, 225, 227, 242, 250, 251, 254, 259, 261, 262, 264, 278, 283, 288, 290, 292, 294, 296, 297, 298, 301, 304, 308, 314, 317, 321, 345, 364, 366, 371, 402, 407, 450, 451, 460, 464, 466, 475, 550, 551, 552, 553, 556, 560, 570, 575, 577, 582, 584, 586, 651, 657, 658, 665, 673, 750, 768, 801, 803, 808, 811, 815, 852, 853, 854, 856, 857, 861, 874, 903, 905, 910, 911, 912, 913, 916, 921, Üllői r. k. és ref. egyház.

Tehát összesen 159 különböző csapat cserkészei jöttek itt össze az ország minden részéből éspedig a következő 67 városból, községből (a budapesti csapatok összesen 100 résztvevővel szerepeltek): Budapest, Pécs, Esztergom, Győr, Székesfehérvár, Gödöllő, Kőszeg, Celldömölk, Magyaróvár, Zalaegerszeg, Nagykanizsa, Keszthely, Szeged, Nyiregyháza, Makó, Csongrád, Kispest, Csepel, Kecskemét, Gyöngyös, Hódmezővásárhely, Jászapáti, Veszprém, Mezőkövesd, Debrecen, Rákoscsaba, Cegléd, Sátoraljaújhely, Tata, Eger, Baja, Pápa, Püspökladány, Karcag, Kiskunfélegyháza, Nagykálló, Békéscsaba, Vác, Orosháza, Szolnok, Kisújszállás, Szombathely, Nagykőrös, Kiskőrös, Rákospalota, Pécsbányatelep, Vasasbányatelep, Aszód, Jászberény, Sopron, Isaszeg, Siófok, Szentes, Szarvas, Csurgó, Kaposvár, Dombóvár, Diósgyőr, Felsőgöd, Nagytétény, Csepel, Kalocsa, Pestújhely, Abony, Ujpest, Rákosliget, Jászárokszállás.

SZENT LÁSZLÓ fertőtlenítő mosdószappan

megóv minden fertőzéstől!

Gyártja a
Kolozsvári (Heinrich J.) szappangyár rt.
Budapest.

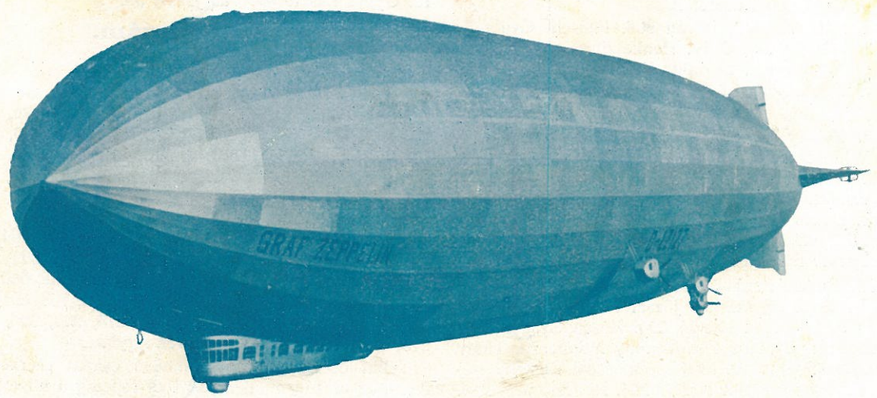
Bőr- és hajápolásra a 30 éves világhírű
kolozsvári gyógyszappanok
használata felülmúlhatatlan!

Ügyeljünk a kolozsvári

HEINRICH J. névre.

A MODERN TECHNIKA CSÚCSTELJESÍTMÉNYE A

DE A „JAMBOREE" FELSZERELÉS TÖKÉLETESEBB!

Nem lehet kétséges, hogy ha pénzt adsz cserkészfelszerelésre, akkor az csak a világviszonylatban is legtökéletesebb, törvényesen védett „JAMBOREE" felszerelés lehet.

„Jamboree" harisnya,
mely a tartóság békebeli fogalmát felülmulja. Szabályszerű khaki színben; 22 cm hosszú lábfejjel **1.60 P,** + cm ként **10f.**

„Jamboree" ing
Páratlan jótulajdonságait már a verebek is csiripelik. Télen meleg, nyáron hűvös, nem gyűrődik, a legtartósabb. Minden nagyságban. 41–45 %m nyakbőségben **12.— P.**
35–40 %m **11.— P.**
28–34 %m **10.— P.**

„Jamboree" nyakkendő.
Négyszegletes, pehelykönnyű, nem gyűrődő, gyapjúdelainből, zöld vagy barna színben 70×70 cm nagyságban **1 80 P.**

„Jamboree" körgallér,
úgy viszonylik a többi körgallérhoz mint a Jamboree-ing a többi cserkészinghez. Vízhatlanabb, könnyebb és melegebb.
92 %m hosszú **34.–**, 100 %m **38.–**, 108 %m **42.–**, 116 %m **46 —**, 120 %m **49 P.**

A nadrág,
khaki tiszti lodenből, a Cserkészbolthoz méltó kidolgozásban. 40 %m oldalhosszúságban **8.80,** 45 %m **9.40,** 50 %m **19.—**, 55 %m **10.60,** 60 %m **11.20 P.**

A kalap,
a széleskarimájú közismert „Cserkészbolt" form. **5.30,** u. a. új előírás szerint viharzsinórral és bőr kalapszíjjal **5.80.**
Bronz árvalányhajtartó boglár **–.60 P.**

A nyakkendő-gyűrű.
Vastag kerek gépszíjból font gyűrű; a komoly megbízhatóság ékszere a cserkészen **–.60 P.**

A derékszíj
sötét havanna bőrből, vertbronz liliomos csattal, a csatton a „Légy Résen" jelmondattal, 2 csúsztatható karabinerrel **3.80 P**

„Jamboree" cipő, a vízben-, sárban kipróbált magasszárú, békanyelves, boka felett 2 csattal záródó, duplatalpú, végigbélelt sötétbarna sportbox 44–46 sz.-ig **29.— P,** 40–43 sz.-ig **27.— P,** 35—39 sz.-ig **25 — P.**

Rendelésnél el ne felejtsd közölni a fej-, nyak- és derékbőségedet, valamint a nadrág oldal- és a lábfej hosszát centiméterekben.

Amint látjátok, a IX. cserkésztörvény értelmében a „Jamboree"-felszerelés a kapható cserkészfelszerelések javát, kipróbáltan legtartósabb, leggazdaságosabb minőségeket foglalja magában mert,

a jó árú sosem drága, de az olcsó ritkán jó!

Cserkészbolt csak a Cserkészházban Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6.
(a Vilmos császár-út 48. sz. háztól harmadik épület.)
Telefon: *112—34.